ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1
ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ
ΑΘΗΝΑΙ, ΕΤΟΣ Ε'. ΑΡ. 1475

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου 53 Τηλ. 8-01 καὶ 21. Ἐν Πειραιεῖ: Ἐφημ. «Σφαῖρα» τηλ. 36. Ἐν Θεσ)νίκῃ: δδ. Πλάτωνος (διαστ. Ἐγνατίας). Ἐν Πάτραις: Κορίνθου 98α τηλ. 1-98. Τυπογραφεῖα: Στοὰ Πεσμαζόγλου
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΙΑΝ„

Η ΠΡΩΪΑ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ
25
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1930
Ἀνατ. ἡλ. 7 ὥ. 37 λ. Δύσις ἡλίου 5 ὥ. 38 λ.
ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 11.7, ἐλαχ. 3.5. Ὑγρασία: μετρία. Ἄνεμοι: βόρειοι ἀσθενεῖς ἢ μέτριοι. Θάλασσα: Αἰγαῖον, Κρητικὸν κυματώδης.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 769.7

Η ΔΙΑΛΥΣΙΣ ΤΗΣ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

Ἡ ἀπόφασις τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς διάλυσις τῆς κομμουνιστικῆς «**Ἑνωτικῆς Συνομοσπονδίας** τῶν **Ἐργατῶν** τῆς **Ἑλλάδος**», δῆλα δὴ ἡ διαγραφὴ αὐτῆς ἐκ τῶν βιβλίων τῶν ἀνεγνωρισμένων σωματείων, εἶναι γεγονὸς ἀποδεικνύον ὅτι τὸ **Κράτος** ἤρχισε νὰ λαμβάνῃ συνείδησιν τῶν κινδύνων οἱ ὁποῖοι ἀπὸ ἐτῶν τὸ περικυκλώνουν, καὶ ἤρχισε ν' ἀντιδρᾷ κατ' αὐτῶν. **Δὲν** πρέπει ἐν τούτοις νὰ πιστευθῇ ὅτι ἡ διάλυσις τῆς ἀνατρεπτικῆς αὐτῆς «συνομοσπονδίας» ἐξουδετερώνει τοὺς κινδύνους τοὺς ὁποίους διέτρεξεν ἡ **Ἑλληνικὴ Κοινωνία** ἀφ' ἧς ἐδόθη ἐδῶ ἐλευθερία δράσεως εἰς τοὺς ἰδιοτελεῖς ἢ... ἀνιδιοτελεῖς πράκτορας τῆς **Μόσχας**,—δῆλα δὴ ἀπὸ ὀκτὼ ὁλοκλήρων ἐτῶν. **Οἱ** σπορεῖς τῶν ζιζανίων θὰ συνεχίσουν ἴσως τὸ ἀνόσιον ἔργον των καὶ μετὰ τὴν πρόσφατον δικαστικὴν ἀπόφασιν, «ἰδεολόγοι» θὰ κινοῦνται μεταξὺ τῶν στρατιωτικῶν καὶ τῶν ναυτῶν διδάσκοντες τὴν ἀπειθαρχίαν ἢ μεταξὺ τῶν ἐργατῶν, κηρύσσοντες τὴν ἱερότητα... τοῦ ἀγῶνος τῶν τάξεων, ἢ ἀκόμη μεταξὺ τῶν φοιτητῶν ἵνα τοὺς συσσωματώσουν εἰς πόλεμον κατὰ τῶν καθηγητῶν διὰ τὴν κατάκτησιν τοῦ...πτυχίου. **Θὰ** συνεχίσουν ἴσως ἀκόμη τὸ ἀνόσιον ἔργον των οἱ κήρυκες τοῦ ἐθνικοῦ ἀκρωτηριασμοῦ, οἱ ἐξαρτῶντες ἀπὸ τὴν αὐτονόμησιν τῆς **Μακεδονίας** (ἄκουσον! ἄκουσον!) τὴν λύσιν τῶν καταπονούντων ἡμᾶς προβλημάτων καὶ τὴν παγίαν εἰρήνευσιν τῆς **Βαλκανικῆς**.

Ἐὰν δὲν ἐφοβούμεθα παρεξηγήσεις προκαλουμένας μοιραίως ἀπὸ πᾶσαν παρελθοντολόγον συζήτησιν, θ' ἀνεφέραμεν ὅτι ὁ κομμουνισμὸς ὑπῆρξεν ἕνας ἀπὸ τοὺς κυριωτέρους παράγοντας τῆς **Μικρασιατικῆς** καταστροφῆς. **Θ'** ἀνεφέραμεν ὅτι ἀπὸ τὸ **Οὐσὰκ** ἐξεπέμποντο μυριάδες κομμουνιστικῶν φυλλαδίων εἰς τοὺς διαφόρους τομεῖς. **Καὶ** ἀκόμη θ' ἀνεφέραμεν ὅτι ἡ μωρὰ **Ἐπανάστασις** τοῦ **1922** ὡς ἐπιχείρημα ὑπὲρ τῆς **Νοεμβριανῆς** «αἱματηρᾶς» πράξεως ἐχρησιμοποίησε τὰ ψηφίσματα —ἀπειράριθμα δὲ!—τῶν τότε καθιδρυθεισῶν εἰς ὅλα τὰ σημεῖα τῆς **Ἑλλάδος** κομμουνιστικῶν ὀργανώσεων. **Ἀλλ'** εἶναι τάχα ἀνάγκη τόσον μακρᾶς διαδρομῆς; **Μήπως** αἱ μετὰ τὸ **1922** περιπέτειαι καὶ ἡ ἔκπτωσις τῆς ἐθνικῆς πίστεως δὲν ὀφείλονται εἰς τὴν διάδοσιν κομμουνιστικῶν ἢ ἀναρχοειδῶν ἰδεῶν καὶ εἰς τὴν εἰσχώρησιν ἐξτρεμιστικῶν στοιχείων εἰς ὁλόκληρον σχεδὸν τὸ ἐθνικὸν σῶμα;

Ἡ διάλυσις τῆς **Συνομοσπονδίας** εἶναι τὸ πρῶτον βῆμα πρὸς τὴν ἐξυγίανσιν. **Ἀλλ'** ἡ πλήρης ἐξυγίανσις δὲν θὰ ἐπέλθῃ ἀπὸ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἄλλην ἡμέραν. **Θὰ** χρειασθῇ προσπάθεια πολυχρόνιος καὶ μεθοδικὴ διὰ νὰ καθαρίσωμεν τὸν ἐθνικὸν ἀγρὸν ἀπὸ τὰ παντοειδῆ ζιζάνια, διὰ νὰ τονώσωμεν τὸ ἠθικὸν φρόνημα, διὰ νὰ πείσωμεν μίαν ἀνήσυχον μειοψηφίαν ὅτι ὁ ἐμφύλιος πόλεμος δὲν πρόκειται νὰ μᾶς ἀνοίξῃ τὰς ἀπ' αἰώνων κεκλεισμένας θύρας τοῦ **Παραδείσου**. **Ὅτι** ἐχθρὸς τοῦ ἐργάτου δὲν εἶναι ὁ κεφαλαιοῦχος, ἀλλ' ὁ πράκτωρ τῆς **Μόσχας**, ὅστις θέλει νὰ κερδοσκοπήσῃ πολιτικῶς ἐκ τῆς ἐπιδεινώσεως τῆς τύχης τῶν ἐργαζομένων, παρασκευάζων ἀπεργίας ὄχι ὅπως ἐπιτύχῃ τὰ εἰς τὸ ἀπεργιακὸν τελεσίγραφον περικλειόμενα αἰτήματα, ἀλλὰ ὅπως προκαλέσῃ τὴν σύγκρουσιν, τὴν αἱματοχυσίαν καὶ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ **Κράτους** ὡς θανασίμου ἐχθροῦ τῶν ἐργατῶν.

Ἐκτὸς ὅμως τῆς παρακολουθήσεως τῶν ἐχθρῶν τῆς ἐθνικῆς ἡσυχίας, ἐκτὸς τῆς προσπαθείας πρὸς ματαίωσιν ἐμφυλίων συγκρούσεων, ἐκτὸς τοῦ ἐλέγχου τῶν ἐκ **Ρωσσίας** ἢ ἄλλοθεν εἰσαγομένων... ἀντικειμένων καὶ «ὑποκειμένων», πρέπει νὰ συνεχισθῇ ἡ ἐγκαινιασθεῖσα πολιτικὴ τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων. **Ἀντὶ** δημοκοπικῆς φιλολογίας διὰ τὴν περαιτέρω ἐλάττωσιν τῶν ὡρῶν τῆς ἐργασίας, καθῆκον ἔχομεν νὰ μεριμνήσωμεν ὅπως ὁ ἐργάτης, ὁ δημόσιος καὶ ἰδιωτικὸς ὑπάλληλος διευκολυνθοῦν εἰς τὴν ἀπόκτησιν στέγης, προστατευθοῦν κατὰ τῆς ἀνεργίας ἢ τῆς νόσου καὶ ζήσουν ὑπὸ ὅρους καλυτέρους ἢ σήμερον. **Ὅταν** ὅλα αὐτὰ ἀρχίσουν νὰ γίνωνται, ὁ κομμουνισμός, ὁ ὁποῖος—διατί νὰ τὸ κρύψωμεν;—εἶχεν εὕρει τελευταίως ἔδαφος ῥιζοβολήσεως, θὰ μαρανθῇ καὶ θὰ ἀποθάνῃ: **Καὶ** ἑκατὸν ἔτη μετὰ τὴν διεθνῆ καθιέρωσιν τῆς ἀνεξαρτησίας μας οἱ **Ἕλληνες** θὰ αἰσθανθῶμεν τὴν μεταξύ μας ἀλληλεγγύην ἰσχυρὰν καὶ ἀρραγῆ ὡς ἄλλοτε...

Η ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΚΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

ΠΩΣ ΒΛΕΠΟΥΝ ΟΙ ΠΑΡΑΓΩΓΟΙ ΜΑΣ ΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΙΝ ΤΩΝ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΜΑΣ

ΤΑ ΠΟΡΙΣΜΑΤΑ ΕΝΟΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

Μία τάξις κατ' ἐξοχὴν συμπαθής, ὄχι μόνον εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀλλὰ παντοῦ, εἶνε ἡ τάξις τῶν παραγωγῶν. Τὰ συμφέροντά της εἶνε ἀπολύτως θετικὰ καὶ συνδέονται μὲ τὸν φυσικὸν πλοῦτον μιᾶς χώρας. Μὲ ἰδιαιτέραν λοιπὸν χαρὰν ἐπληροφορήθη ἡ κοινὴ γνώμη τὴν σύγκλησιν συνεδρίου τῶν παραγωγῶν ὅλης τῆς Ἑλλάδος καὶ μὲ πραγματικὴν ἀληθῶς ἀνακούφισιν θὰ πληροφορηθῇ τὰ περισσότερα πορίσματα τοῦ συνεδρίου τὰ ὁποῖα δὲν ἀφοροῦν μόνον τὴν τάξιν τῶν παραγωγῶν ἀλλ' ἐνδιαφέρουν ἀμέσως τὴν μεγάλην μᾶζαν τῶν καταναλωτῶν.

Τὸ συνέδριον ἔθιξε κυρίως δύο ζητήματα βασικά: πρῶτον τὰ προβλήματα τῆς μεταφορᾶς τῶν προϊόντων καὶ δεύτερον τὸ πρόβλημα τῆς διαθέσεως τῶν προϊόντων καὶ τῆς μειώσεως τοῦ κόστους τῆς παραγωγῆς. Θὰ ἠδύνατο νὰ λεχθῇ ὅτι τὸ πρόβλημα τῆς μεταφορᾶς ὑπάγεται εἰς τὴν μείωσιν τοῦ κόστους τῆς παραγωγῆς, ἀλλ' ἐπειδὴ παρουσιάζεται περίπλοκον κάπως καὶ δυνάμενον νὰ προκαλέσῃ εὐρυτέραν συζήτησιν τόσον μεταξὺ τῶν φορτοεκφορτωτῶν, ὅσον καὶ μεταξὺ τῶν ἐφοπλιστῶν, διὰ τοῦτο ἀπετέλεσεν ἰδιαίτερον κεφάλαιον ἐρεύνης.

Καὶ εἶνε μὲν ὑπερβολικὸν τὸ κόστος τῶν μεταφορικῶν καὶ φορτοεκφορτωτικῶν δὲν εἶνε δυνατὸν ὅμως, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἰδέας αὐτῆς καὶ μόνης, νὰ καταφύγῃ ἡ Κυβέρνησις εἰς βεβιασμένας ἀποφάσεις, ἐξυπηρετούσας μὲν τοὺς παραγωγοὺς δυναμένας ὅμως σοβαρῶς νὰ παραβλάψουν ὕψιστα συμφέροντα τῆς ναυτιλίας καὶ μιᾶς πολυπληθοῦς τάξεως ὡς οἱ φορτοεκφορτωταί. Εἰς τὴν κοινωνίαν δὲν εἶνε δυνατὸν οὐδεὶς νὰ ἐξυπηρετῆται εἰς βάρος ἄλλων καὶ οὔτε τὸ Κράτος εἶνε δυνατὸν νὰ δώσῃ χάρισμα εὐνοουμένων καὶ μὴ τάξεων, νὰ δεχθῇ τάξεις περισσότερον χρησίμους ἢ ὀλιγώτερον. Ὅλα τὰ κοινωνικὰ στοιχεῖα καλοῦνται νὰ ὑπηρετήσουν τὸ συνολικὸν ἀγαθὸν καὶ ποτὲ δὲν εὑρίσκονται εἰς τὸν καλὸν δρόμον ὅταν παρεκκλίνουν τῆς βασικῆς ταύτης κοινωνικῆς ἀρχῆς. Διὰ τὸν λόγον λοιπὸν αὐτόν, δὲν λέγω ὅτι οἱ παραγωγοὶ δὲν ἔχουν δίκαιον νὰ ζητοῦν μείωσιν μεταφορικῶν καὶ φορτοεκφορτωτικῶν, λέγω μόνον ὅτι τὸ ζήτημα δέον νὰ καταστῇ ἀντικείμενον εὐρυτέρας ἐρεύνης, νὰ ἐξετασθῇ καὶ ἀπὸ τῆς σκοπιᾶς τῶν συμφερόντων τῶν δύο ἄλλων τάξεων καὶ νὰ ἐξευρεθῇ τὸ σημεῖον τοῦ συγκερασμοῦ τῶν ἀπαιτήσεων, συγκερασμοῦ, ὁ ὁποῖος εἶνε μοιραῖον νὰ ἐξυπηρετήσῃ ὅλους. Ἂν λοιπὸν εἶνε τολμηρὸν νὰ ἔχῃ κανεὶς ἄμεσον καὶ ἐλαφρῶς ἀβασάνιστον γνώμην ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου, δὲν εἶνε δυνατὸν παρὰ νὰ συμφωνήσῃ ἀνεπιφυλάκτως μὲ τὰ πορίσματα τοῦ συνεδρίου, ὅσον ἀφορᾷ τὴν μείωσιν τοῦ κόστους τῆς παραγωγῆς καὶ τὸν τρόπον τῆς διευθετήσεως τῶν προϊόντων.

Ὅσα ζητοῦν οἱ παραγωγοὶ πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τούτου, εἶνε ἀπολύτως λογικὰ καὶ συζητήσιμα. Διότι καὶ πραγματικὴ ἀτέλεια εἰσαγωγῆς ἐντομοκτόνων γεωργικῶν ἐργαλείων, ξυλείας, συσκευασίας ἐσπεριδοειδῶν καὶ λοιπῶν ὀπωρῶν καὶ ἅλατος διὰ τὴν συσκευασίαν κίτρων καὶ ἐλαιῶν πρέπει νὰ δοθῇ ἰδίως εἰς τοὺς γεωργικοὺς συνεταιρισμοὺς καὶ ταυτοχρόνως νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ γινομένη ἐργασία πρὸς ἐξεύρεσιν τῶν καταλληλοτέρων ποικιλιῶν προϊόντων αἵτινες προσαρμόζονται εἰς τὸ ἔδαφος καὶ τὸ κλίμα τῆς Ἑλλάδος καὶ νὰ ἐκλαϊκευθῶσιν ἐγκαίρως τὰ πορίσματα τῶν ἁρμοδίων πειραματικῶν σταθμῶν.

Ἐπίσης ἡ ἀπαίτησίς των, νὰ πραγματοποιηθῇ τὸ ταχύτερον μία περισσότερον συστηματικὴ γεωργικὴ ἐκπαίδευσις καὶ νὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ ταχυτέρα ἐκτέλεσις ἀρδευτικῶν, ἀποξηραντικῶν καὶ ἀντιπλημμυρικῶν ἔργων μέσῳ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης καθὼς καὶ ἡ ἀνίχνευσις, ἐξεύρεσις καὶ χρησιμοποίησις ὑπογείων ὑδάτων, εἶνε αἰτήματα λογικὰ καὶ ἀποτελοῦν ἀναμφισβητήτως προϋποθέσεις ἄνευ τῶν ὁποίων δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ προκόψῃ ἡ ἑλληνικὴ γεωργικὴ παραγωγή.

Παραλλήλως πρὸς τὰ γενικὰ αὐτά, τὸ συνέδριον διεπίστωσε μίαν ἀλήθειαν ποὺ δὲν εἶνε δυνατὸν παρὰ ἀμεσώτατα νὰ ἐνδιαφέρῃ τὴν κοινὴν γνώμην: ὅτι ἡ παρατηρουμένη μεγάλη διαφορὰ τῶν τιμῶν μεταξὺ παραγωγῆς καὶ καταναλώσεως καταπιέζει ἐξ ἴσου τὸν παραγωγὸν καλλιεργοῦντα, ἐπὶ ζημίᾳ, καὶ τὸν καταναλωτὴν δικαιότατα δυσφοροῦντα διὰ τὰς ὑψηλὰς τιμάς. Τοῦτο βέβαια ὀφείλεται εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι μεταξὺ παραγωγῆς καὶ καταναλώσεως μεσολαβοῦν πολλοὶ ἐνδιάμεσοι. Τὸ σύστημα λ. χ. τῶν κεντρικῶν μόνον ἀγορῶν δὲν ἐξυπηρετεῖ, ὅπως συνέβαινεν εἰς παλαιοτέρους χρόνους, τὴν ἄνετον κίνησιν τῶν προϊόντων. Ἀντιθέτως ἡ ἐπέκτασις τῶν λαϊκῶν ἀγορῶν ὄχι μόνον ἐξυπηρετεῖ τοὺς καταναλωτὰς σημαντικώτατα ἀλλ' ἐξυπηρετεῖ καὶ τοὺς παραγωγοὺς καὶ οὐχὶ μόνον τοὺς εὑρισκομένους πλησίον τῶν ἀγορῶν τούτων, ἀλλὰ καὶ τὰ συμφέροντα τῶν ἀπομεμακρυσμένων παραγωγῶν. Αἱ συνεταιρικαὶ ὀργανώσεις δύνανται κατὰ μέγα μέρος νὰ καταργήσουν τοὺς μεταξὺ παραγωγῆς καὶ καταναλώσεως διαμέσους. Μὲ ἐπέκτασιν, ἴσως καὶ μονιμοποίησιν τῶν λαϊκῶν ἀγορῶν, καὶ μὲ μόνιμον συμμετοχὴν τῶν συνεταιρικῶν ὀργανώσεων αἱ συνοικίαι θὰ ἐφοδιάζωνται μὲ περισσότερα προϊόντα καὶ εἰς πολὺ χαμηλοτέρας τιμάς.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς οἰκονομικὰς διευκολύνσεις διὰ παροχῆς ἐκτάκτων πιστώσεων ἀπὸ μέρους τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης εἰς συνεταιρικὰς ὀργανώσεις καθὼς καὶ τὴν δασμολογικὴν προστασίαν ὡρισμένων προϊόντων ὡς τὰ μῆλα τοῦ Πηλίου λ. χ., τὰ ὁποῖα ὑφίστανται μέγαν συναγωνισμὸν ἀπὸ τὰ μῆλα τῆς Καλιφορνίας, τῶν κονσερβῶν πατατῶν κ. ἄ. εἶνε ζήτημα γενικωτέρας καὶ κάπως εἰδικῆς κρατικῆς μερίμνης, καθόσον δὲν ἀρκεῖ ἁπλῶς νὰ προστατευθῇ ἕνα προϊὸν διὰ νὰ ὠφεληθῇ μία τάξις, ἀλλὰ πρέπει ἐκ τῆς δασμολογικῆς αὐτῆς προστασίας νὰ μὴ θίγωνται τὰ συμφέροντα τῆς καταναλώσεως μὲ ὑπερτίμησιν κάποτε τοῦ ἐγχωρίου προϊόντος, χωρὶς τοῦτο νὰ ἠμπορῇ ἔστω καὶ κατ' ἐλάχιστον νὰ συναγωνισθῇ εἰς ποιότητα, συσκευασίαν κλπ. τὸ ξένον. Παράδειγμα αἱ ἑλληνικαὶ καὶ ἀγγλικαὶ κομπόσται καὶ πλεῖστα ἄλλα προϊόντα.

Παρὰ τὰς ὀλίγας αὐτὰς ἐπιφυλάξεις τὰ γενικώτερα πορίσματα τοῦ συνεδρίου τῶν παραγωγῶν καὶ αὐτὸ τοῦτο τὸ συνέδριον ἀπέδειξαν ὅτι ἡ τάξις αὐτὴ εἶνε τάξις ζωντανὴ καὶ ἀποφασισμένη μὲ ἀγάπην καὶ θυσίας νὰ βελτιώσῃ τὴν Ἑλληνικὴν γεωργικὴν παραγωγήν, ἀντιμετωπίζουσα καὶ παρακάμπτουσα ὅλα τὰ ἐμπόδια ποὺ εἶνε φυσικὸν νὰ συναντήσῃ εἰς τὴν δύσκολον πλὴν κοινωφελῆ ταύτην προσπάθειάν της.

Μ....

ΕΔΟΥΑΡΔΟΥ ΝΤΡΙΩ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
(ΘΡΥΛΟΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑ)

> («Ἕνας Βασιλεὺς Ἕλλην, τίποτε ἄλλο ἀπὸ Ἕλλην»)
> (Ἐλ. Βενιζέλος πρὸς Ρ. Πουανκαρέ)

„Μεταξὺ τῶν μεγάλων Εὐρωπαϊκῶν σκαφῶν ἡ ἑλληνικὴ βαρκοῦλα ἔπρεπε νὰ ἱστιοπλοῇ μὲ προσεκτικωτάτας προφυλάξεις διὰ ν' ἀποφύγῃ τὰς συγκρούσεις, κατὰ τὰς ὁποίας ἐκινδύνευε νὰ συντριβῇ:„

Ἡ Ἐθνικὴ πολιτικὴ τῆς Ἑλλάδος διεγράφετο ἐκ τοῦ χάρτου της. Εἶχε ναυτικὰ καὶ ἠπειρωτικὰ συμφέροντα εἰς τὴν Μεσόγειον καὶ τὰ Βαλκάνια.

Εἰς τὴν Μεσόγειον εἶχεν ἀνάγκην τῆς συνδρομῆς τῆς Τριπλῆς Συνεννοήσεως, τῆς Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας τοὐλάχιστον, εἰς τὰς ὁποίας ὤφειλε πᾶν ὅ,τι ἀπέκτησεν ἀπὸ ἑκατὸν ἐτῶν. Ἀλλ' ἔπρεπεν ἐπίσης νὰ λογαριασθῇ καὶ μὲ τὴν Ἰταλίαν, ἡ ὁποία ἦτο καὶ εἶναι Μεσογειακὴ Δύναμις, περιελαμβάνετο δὲ τότε εἰς τὴν Τριπλῆν Συμμαχίαν.

Εἰς τὰ Βαλκάνια δὲν ἠδύνατο νὰ ἀντιτεθῇ κατὰ μέτωπον πρὸς τὴν αὐστρογερμανικὴν πολιτικήν, ἡ ὁποία προωθεῖτο ἐπὶ τῆς ὁδοῦ πρὸς τὸ Βυζάντιον καὶ τὴν Βαγδάτην καὶ τὴν ὑπερήσπιζε κατὰ τοῦ Πανσλαυϊσμοῦ. Ἡ Γερμανία, κατὰ τὰς διαπραγματεύσεις τοῦ Βουκουρεστίου ἐνήργησε δι' ὅλων της τῶν Δυνάμεων διὰ νὰ παραχωρηθοῦν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ Καβάλλα καὶ ἡ Ἀνατολικὴ Μακεδονία.

Μεταξὺ τῶν μεγάλων τούτων σκαφῶν ἡ ἑλληνικὴ βαρκοῦλα ἔπρεπε νὰ ἱστοπλοῇ μὲ προσεκτικωτάτας προφυλάξεις διὰ ν' ἀποφύγῃ τὰς συγκρούσεις, κατὰ τὰς ὁποίας ἐκινδύνευε νὰ συντριβῇ· μὲ ὀλίγην δεξιότητα ἤλπιζε νὰ κερδίσῃ καὶ τὰ δύο μέρη, ὅπως ἔκαμνεν ἀπὸ πεντήκοντα ἐτῶν. Πρέπει πάντοτε νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψει ὅτι ἀπὸ τῆς ἀναρρήσεως εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Θρόνον τοῦ Γεωργίου Α', χωρὶς συρράξεις, χωρὶς θυσίας —ἐκτὸς τοῦ 1897— ἡ Ἑλλὰς ἐκέρδισεν ἀμαχητὶ τὰς Ἰονίους νήσους, τὴν Θεσσαλίαν, ἠμπορεῖ δὲ νὰ εἴπῃ κανεὶς καὶ τὴν Κρήτην.

Αὐτὸ ἦτο τὸ μάθημα, ὁ νόμος τῆς ἐθνικῆς πολιτικῆς τῆς Ἑλλάδος.

Μετὰ τοὺς συντόμους, εὐτυχεῖς, καρποφόρους, Βαλκανικοὺς πολέμους ἡ τοιαύτη πολιτικὴ ἐπεβάλλετο εἴπερ ποτὲ καὶ ἄλλοτε.

Ὅλη ἡ Εὐρώπη ἦτο ὑπὸ τὰ ὅπλα, ὅλα ἐκεῖνα τὰ μεγάλα σκάφη ἐν συναγερμῷ μάχης. Ἡ Γερμανία ἐπανηγύριζε μετὰ προκλητικοῦ ἐνθουσιασμοῦ τὴν ἑκατοστὴν ἐπέτειον τῆς μάχης τῆς Λειψίας· τὴν 23 Νοεμβρίου 1913 ὁ Ἰούλιος Καμπόν, πρέσβυς τῆς Γαλλίας ἐν Βερολίνῳ, ἀπηύθυνε πρὸς τὴν Κυβέρνησίν του τὴν περίφημον ἐκείνην προειδοποίησιν περὶ τῶν φιλοπολέμων διαθέσεων τῆς Γερμανίας.

Τοῦτο διότι ἡ γερμανικὴ ἡγεμονία ἐπὶ τῆς Εὐρώπης, ἡ τόσον ἰσχυρῶς συσταθεῖσα ὑπὸ τοῦ Βίσμαρκ εἶχε σοβαρῶς κινδυνεύσει ἐκ τῆς ἀντιστάσεως τῆς Γαλλίας κατὰ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Ἀγαδὶρ καὶ ἐκ τῆς συνάψεως τῆς Τριπλῆς Συνεννοήσεως. Ὁ Ἰταλοτουρκικὸς πόλεμος εἶχεν ἀποδείξει ὅτι ἡ Τριπλῆ Συμμαχία δὲν εἶχε τόσον ἰσχυρὰν συνοχήν. Ἡ «ὁρμὴ πρὸς τὴν Ἀνατολήν», ἡ αὐστρογερμανικὴ προώθησις πρὸς τὴν Θεσσαλονίκην καὶ τὴν Κωνσταντινούπολιν παρημποδίσθη ἐκ τῆς αἰφνιδίας σταυροφορίας τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν καὶ δὴ ἐκ τοῦ νέου μεγαλείου καὶ τῶν φιλοδοξιῶν τῆς Σερβίας.

Ἡ Γερμανία ἔμελλε νὰ ἀντιδράσῃ ἐναντίον ἐκείνου, τὸ ὁποῖον ἀπεκάλει «περικύκλωσιν». Τοῦτο δὲ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ γίνῃ χωρὶς νὰ συγκλονισθῇ ὁλόκληρος ἡ Εὐρώπη.

Τὰς παραμονὰς τοῦ μεγάλου δράματος, ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος περιεστοιχίζετο ὑπὸ ἐπιλέκτων πολιτικῶν τῆς Ἑλλάδος: Βενιζέλος πρωθυπουργός, ὁ Γ. Στρέϊτ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν μὲ τὸν Ν. Πολίτην διευθυντὴν τῶν πολιτικῶν ὑποθέσεων, ὁ Γρυπάρης πρεσβευτὴς ἐν Βιέννῃ, ὁ Ν. Θεοτόκης ἐν Βερολίνῳ, ὁ Ι. Δραγούμης ἐν Πετρουπόλει, ὁ Γεννάδιος ἐν Λονδίνῳ, ὁ Κορομηλᾶς ἐν Ρώμῃ, ὁ Ρωμάνος ἐν Παρισίοις. Ὑπέροχον συγκρότημα, ὑπὸ ἕνα Βασιλέα Στρατιώτην, νικητὴν καὶ δημοφιλῆ, μιὰ δέσμη τῶν καλυτέρων δυνάμεων τῆς Ἑλλάδος, διαπύρου ἑνότητος καὶ ἀνεγνωρισμένης ἀξίας.

Ὑπῆρχε τὸ μέσον νὰ ἐργασθῇ ἡ Ἑλλὰς κατὰ τὴν κρίσιν ποὺ ἐπήρχετο.

Ἔπρεπε δὲ πάσῃ θυσίᾳ νὰ μὴ διαλυθῇ αὐτὸ τὸ συγκρότημα.

* * *

Διότι τὸ ἔργον ἦτο βαρὺ καὶ δὲν ἔπρεπε νὰ διαπραχθοῦν καθόλου λάθη, πρὸ παντὸς δὲ δὲν ἔπρεπε νὰ διαιρεθῇ ἡ Ἑλλὰς καὶ νὰ ἐξασθενίσῃ οὕτως ἀφ' ἑαυτῆς.

Ἡ Ἑλλάς, ἐπειδὴ εἶχε πραγματώσει τοὺς ἐθνικούς της πόθους, περιεστοιχίζετο πανταχόθεν ἀπὸ τὰς ἐνέδρας ἐκείνων, τοὺς ὁποίους εἶχε θίξει ἡ πραγμάτωσις τῶν ἐθνικῶν της πόθων.

Ἡ Ἤπειρος, ἐπὶ παραδείγματι, εἶναι ἀπὸ τὰ ἱερώτερα καὶ σεπτότερα ἐδάφη τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ἡ Ἰταλία κατελήφθη αἰφνιδίως ὑπὸ φλογερᾶς φιλίας πρὸς τὴν Ἀλβανίαν καὶ ἐπεδόθη μετὰ ζήλου εἰς τὸ νὰ προωθήσῃ τὰ νότια σύνορα τῆς Ἀλβανίας ὅσον μακρότερον ἠδύνατο. Ἤπειρος; Ἀλβανία; Ποῦ τελειώνει ἡ μία καὶ πόθεν ἀρχίζει ἡ ἄλλη; Τοῦτο ἐξαρτᾶται ἐκ τῶν συμφερόντων τῆς Ἰταλίας. Δὲν θέλει ἡ Ἰταλία νὰ ἐκταθῇ ἡ Ἑλλὰς ἐπὶ τῶν ἀκτῶν τῆς Ἀδριατικῆς πέραν τοῦ ὕψους τῆς Κερκύρας· καθορίζει λοιπὸν αὐθαιρέτως τὴν βόρειον μεθόριον τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ ἀκρωτήριον Στύλος, παρὰ τὸν καταφανῶς ἑλληνικὸν χαρακτῆρα μερικῶν μερῶν πέραν τούτου κειμένων, ὅπως ἡ Χειμάρα, τὸ Ἀργυρόκαστρον, ἡ Κορυτσᾶ, ἡ τόσον ὑπερήφανος διὰ τὰ παλαιὰ σχολεῖα της Μοσχόπολις.

Ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἐπὶ τοῦ «Ἀβέρωφ».

Ἀπὸ τῆς 10)23 Ἰουλίου 1913, ἐν τῷ μέσῳ μάλιστα τοῦ ταχέως πολέμου, τὸν ὁποῖον ἡ Ἑλλὰς διεξῆγε κατὰ τῆς Βουλγαρίας, ἡ Ἀλβανία εἶχε κηρυχθῆ αὐτόνομος καὶ εἶχε σχηματισθῆ μία ἐπιτροπὴ καθορισμοῦ τῶν συνόρων. Ἡ ἐπιτροπὴ αὐτὴ εἰργάσθη μετ' ἀξιεπαίνου ζήλου. Τὴν 6)19 τοῦ ἑπομένου Νοεμβρίου, συμφώνως πρὸς τὸ πρωτόκολλον τῆς Φλωρεντίας, ὅλη ἡ Βορεία Ἤπειρος μετεβαπτίσθη: Νότιος Ἀλβανία· δηλαδὴ ἀφῃρέθη ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα μετὰ τῆς Χειμάρας, τοῦ Δελβίνου, τοῦ Ἀργυροκάστρου, τῆς Κορυτσᾶς. Ἀκολουθοῦσα γραμμὴν σχεδὸν εὐθεῖαν ἀπὸ τοῦ ἀκρωτηρίου Στύλος πρὸς τὴν λίμνην τῆς Πρέσπας, ἡ μεθόριος διήρχετο τεσσαράκοντα χιλιόμετρα βορείως τῶν Ἰωαννίνων.

Ὑπεσχέθησαν εἰς τὴν Ἑλλάδα ὅτι θὰ ἐλάμβανε μερικὰ ἀνταλλάγματα εἰς τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου. Ὁ κ. Βενιζέλος ἐπεχείρησε τότε νέον ταξείδιον εἰς Εὐρώπην, ἐπεσκέφθη τὴν Πετρούπολιν, τὸ Βερολῖνον, τοὺς Παρισίους, τὸ Λονδῖνον, τὴν Ρώμην· ἔδειξε διαλλακτικωτάτας διαθέσεις καὶ ὑπεσχέθη νὰ ἐκκενώσῃ τὴν Βόρειον Ἤπειρον, τὴν ὁποίαν τὰ ἑλληνικὰ στρατεύματα δὲν εἶχον παύσει νὰ κατέχουν ἀπὸ τῆς ἁλώσεως τῶν Ἰωαννίνων καὶ ὅλης τῆς Χώρας ὑπὸ τοῦ Κωνσταντίνου.

Τὰ ἑλληνικὰ στρατεύματα ἀπεσύρθησαν πράγματι. Ἀλλ' ὄπισθεν αὐτῶν οἱ πληθυσμοὶ ἐξηγέρθησαν, ἀξιοῦντες νὰ μὴ ἀποτελέσουν μέρος τῆς Ἀλβανίας· ἐσχηματίσθη μία προσωρινὴ Κυβέρνησις ἐν Ἀργυροκάστρῳ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Γεωργίου Χρηστάκη Ζωγράφου καὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου Καραπάνου· ἐζήτουν τὴν ἀναγνώρισιν τῆς αὐτονομίας τῆς Βορείας Ἠπείρου ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς Ἀλβανίας, ἂν ἔπρεπε νὰ μείνῃ τοῦτο σεβαστόν. Ἐστρατολόγησαν ἐθελοντάς· ἔδωσαν αἱματηρὰς μάχας. Ὁ κ. Βενιζέλος διέταξε τὸν ἀποκλεισμὸν τῶν γειτονικῶν παραλίων διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὸ λαθρεμπόριον τῶν ὅπλων. Τὴν 9ην Μαρτίου τοῦ ἐπετέθησαν σφοδρῶς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Βουλήν· ἀπήντησεν ἐπιμείνας εἰς τοὺς ἐπελθόντας διακανονισμοὺς καὶ τὰς ἀναληφθείσας ὑποχρεώσεις.

Ἐπέτυχε κάποιαν ἱκανοποίησιν: Τὸ καθεστὼς τῆς Κερκύρας —17 Μαΐου 1914— ἀνεγνώριζεν, ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς Ἀλβανίας, τὴν αὐτονομίαν τῶν ἐπαρχιῶν Ἀργυροκάστρου, τῆς Κορυτζᾶς καὶ τῆς Χειμάρας. Κατέστη προφανὲς ὅτι ἡ Βορεία Ἤπειρος ἔμελλε νὰ χαθῇ διὰ τὴν Ἑλλάδα.

Ταυτοχρόνως ἡ Ἰταλία, ἐντόνως κάπως, ἔθετε τὸ ζήτημα τῆς οὐδετερότητος τοῦ Στενοῦ τῆς Κερκύρας, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἤθελε νὰ ἐπεκταθῇ ἡ θεσπισθεῖσα τῷ 1864 ὑπὸ τῶν Δυνάμεων οὐδετερότης τῆς Κερκύρας. Ἐπέβλεπε ζηλοτύπως τὴν ἀντίπεραν τοῦ Στενοῦ τοῦ Ὀτράντο, τὸ ὁποῖον ἀνοίγει τὴν εἴσοδον τῆς Ἀδριατικῆς θαλάσσης καὶ καταμεσῆς τοῦ ὁποίου ἡ Ἑλλὰς ἀπὸ μακροῦ ἤδη εἶχε στήσει τὴν σημαίαν της, πρὸ τῆς ἀκτῆς τῆς Αὐλῶνος, ἐπὶ τῆς νησῖδος Σάσων, ὡσὰν ἐπὶ ἄλλου Γιβραλτάρ.

Τί κρίμα ν' ἀντιμετωπίζωνται παντοῦ καὶ νὰ προστρίβωνται ἡ Ἰταλία καὶ ἡ Ἑλλάς, ἐνῷ θὰ ἠδύναντο πολὺ καλὰ καὶ θὰ ὤφειλον νὰ συνεννοηθοῦν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀρχῆς τῶν ἐθνικοτήτων, εἰς ἣν ἀμφότεραι ὀφείλουν τὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ τὸ μεγαλεῖόν των!

* * *

Ἀλλὰ καὶ ἡ Ἰταλία, μὴ δυναμένη νὰ ἐλπίζῃ εἰς παγίωσιν τῆς κυριαρχίας της ἐπὶ τῆς Δυτικῆς Μεσογείου, ὅπου εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ λογαριασθῇ μὲ τὴν Ἱσπανίαν καὶ τὴν Γαλλίαν, φοβεῖται τὸν σχηματισμὸν ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Μεσογείῳ Ἀνατολικοῦ Κράτους μὲ ἐθνικότητα καὶ παράδοσιν ἑλληνικήν. Δι' αὐτὸ ὁ φοβερώτερος ἀντίπαλος τῶν ἐθνικῶν πόθων τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἡ Ἰταλία. Τίς οἶδεν, ἐν τούτοις, ἂν μία Ἑλλὰς ἐλευθέρα καὶ ἑνιαία, κυρία, ὅπως καὶ ἡ Ἰταλία, τῆς ἐθνικῆς της ἑνότητος, δὲν θὰ ἦτο ἡ ἀρίστη φίλη τῆς Ἰταλίας; Χίμαιρα ἀναμφιβόλως.

Ἡ Ἰταλία ἰσχυρῶς ἐγκαθιδρυμένη εἰς τὸ κέντρον τῆς Μεσογείου, εἶχε μόλις κατακτήσει τὴν Τριπολίτιδα· εἶχε καταλάβει προσωρινῶς τὴν Ρόδον καὶ τὰ Δωδεκάνησα· οἱ πολιτικοί της, ὁ κ. Τζολίττι καὶ ὁ κ. Τιττόνι, εἶχον ὑποσχεθῆ νὰ τὰς ἀποδόσουν ὅταν διερρυθμίζοντο ὅλα τὰ ἐδαφικὰ ζητήματα. Ἡ Ἑλλὰς ὑπελόγιζεν ἐπὶ τῶν Δωδεκανήσων, τὰ ὁποῖα τῆς εἶχον ὑποσχεθῆ εἰς ἀντάλλαγμα τῶν θυσιῶν, τὰς ὁποίας εἶχεν ὑποστῆ ἐν Ἠπείρῳ.

Ὅλ' αὐτὰ ἀντικείμενον πολλῶν παζαρευμάτων. Θολὰ νερὰ δι' ὅλους τοὺς ἄνευ τύψεων ψαράδες. Τὰ γερμανικὰ πολεμικὰ ἐγκαθίστανται μονίμως ἐν Μεσογείῳ, φρουροῦν τὸ «Ἀχίλλειον» τῆς Κερκύρας· ἐλέγετο ὅτι ὁ Γουλιέλμος Β' ἀναζήτει ἕνα ναυτικὸν σταθμόν, ἕνα γερμανικὸν Γιβραλτὰρ εἰς τὴν ἀκτὴν τῆς Προποντίδος, παραδείγματος χάριν, εἰς τὴν Κιλικίαν, ἀπέναντι τῆς Κύπρου καὶ τῆς Ρόδου. Ἄλλοι ἐποφθαλμιοῦν τὸν λιμένα τῆς Σούδας πλησίον τῶν Χανίων ἢ τὴν Ἀστυπάλαιαν, ἡ ὁποία εἶχεν ἔξοχον λιμένα.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἡ Ἰταλία ἀποτελεῖ μέρος τῆς Τριπλῆς Συμμαχίας· φαίνεται συμφωνοῦσα μετὰ τῶν συμμάχων της, τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Αὐστρίας, ὅπως ἐξασφαλισθῇ ἡ Τριπλῆ Συμμαχία δι' οὐσιαστικῶν πλεονεκτημάτων ἐν τῇ Μεσογείῳ· καὶ τοῦτο ἐπὶ ζημίᾳ τῶν κτηθεισῶν ὑπὸ τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας θέσεων καὶ τῶν προαιωνίων παραδόσεων τῆς Ρωσσίας.

Ἡ διεκδίκησις τῆς Μεσογείου! Διαρκεῖ ἀπὸ τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου! Ἑλένη λεία τῶν ἁρπάγων!

Ἡ Γαλλία δὲν ἠδύνατο νὰ μὴ ἀνησυχῇ ἐκ τῶν ἐνεργειῶν τῆς Ἰταλίας, μέλους τῆς Τριπλῆς Συμμαχίας. Τοῦτο ἦτο εἷς ἐπὶ πλέον λόγος νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν Ἑλλάδα κατὰ τοῦ ἰταλικοῦ ἰμπεριαλισμοῦ· ἀλλ' εἶχεν ἐπίσης καὶ τὸ πλεονέκτημα νὰ ὑπερασπίζῃ τὸ δίκαιον εἰς τὴν ὑπόθεσιν αὐτήν:—Σπάνιον πλεονέκτημα νὰ δύναται κανεὶς νὰ συνδυάζῃ συμφέρον καὶ ἠθικήν.

Καὶ τὸ πρόβλημα τῶν Νήσων ἐτέθη ἐνώπιον τῆς Διασκέψεως τῶν Πρεσβευτῶν τὴν ἑπομένην τῆς Συνθήκης τοῦ Βουκουρεστίου.

Ἡ Ἰταλία προέτεινε νὰ τὰς ἀποδόσῃ εἰς τὴν Τουρκίαν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν τὰς εἶχεν ἀφαιρέσει. Διότι ἂν ὁ πληθυσμός των εἶναι ἑλληνικός, τὸ ἔδαφος ὅμως εἶναι ἀσιατικόν: ἡ γεωγραφία διδάσκει ὅτι παρατεταγμέναι κατὰ μῆκος τῶν ἀκτῶν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, προεκτείνουσι τὰς διακλαδώσεις τῆς ἀνατολικῆς ὀρεογραφίας. Δὲν ἐλάμβανον ὑπ' ὄψει ὅτι αἱ ἀκταὶ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ἦσαν ἀπὸ αἰώνων κατῳκημέναι ἀπὸ χιλιάδας Ἑλλήνων.

Ἡ συζήτησις ὑπῆρξεν ἐξ ἀρχῆς ἀρκετὰ ὀξεῖα ἐν τῇ Διασκέψει· εὐτυχῶς ἡ ἐποχὴ τοῦ ἔτους ἐπέβαλε διακοπὰς πρὸς ἀνάπαυσιν· καὶ τὸ ζήτημα ἀνεβλήθη προσωρινῶς. Ἡ Ἰταλία δὲν δυσηρεστήθη ἐκ τούτου: γενικῶς τὸ προσωρινὸν ἀκριβῶς διαρκεῖ περισσότερον.

Τὴν 15ην Αὐγούστου, κατὰ τὴν συνήθειαν, ἔγινε τὸ μέγα προσκύνημα τοῦ Κρεμαστοῦ, ἀπέχοντος 14 χιλιόμετρα ἀπὸ τῆς πόλεως τῆς Ρόδου· ἡ χωριάτικη πανήγυρις ἔλαβεν αὐτομάτως χαρακτῆρα διαδηλώσεως: ὁ πρόξενος τῆς Γαλλίας κ. Λαφφόν, εἷς Γάλλος ἀρχιτέκτων, ὁ κ. Γκαμπριὲλ ποὺ εὑρέθησαν μεταβάντες ἐκ περιεργείας ἐκεῖ, ἔγιναν ἀντικείμενον θερμοτάτων ἐκδηλώσεων καὶ ἔφυγον ἐσπευσμένως. Οἱ Ἰταλοί, ἀκόμη καὶ οἱ ἀξιωματικοί, δὲν ἔτυχον τῆς ἰδίας ὑποδοχῆς. Ἐθύμωσαν καὶ ἐξεδικήθησαν· διέταξαν ἐπελάσεις· ηὐνόησαν παντοιοτρόπως τὴν μετανάστευσιν τῶν ζωηροτέρων· ηὔξησαν τὰς πιέσεις των, αἱ ὁποῖαι δὲν ὡμοίαζον καθόλου μὲ προσωρινάς· ἤρχισαν τὴν κατασκευὴν δημοσίων ἔργων· ἵδρυσαν ὑποκατάστημα τῆς Τραπέζης τῆς Ρώμης, ἵδρυσαν Πανεπιστήμιον πλουσιώτατα ἐπιχορηγούμενον, ἵνα συναγωνισθῇ τὰς γαλλικὰς σχολάς. Ἐσκέφθησαν νὰ οἰκειοποιηθοῦν τὴν διαδοχὴν τῶν Ἱπποτῶν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου· ἀλλὰ δὲν δὲν ἠδύναντο νὰ σβύσουν ἀπὸ τὴν Ἱστορίαν ὅτι ἡ Ἀνωτάτη Ἐξουσία τοῦ Τάγματος κατείχετο κατὰ τὸ πλεῖστον ὑπὸ Γάλλων.

Ὅταν αἱ διακοπαὶ ἐτελείωσαν, ἡ Κυβέρνησις τοῦ Λονδίνου προέβη εἰς διάβημα πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ρώμης, ἵνα ἐπιτύχῃ τὴν ἐκκένωσιν τῶν Δωδεκανήσων καὶ τῆς Ρόδου ὑπὸ τῶν ἰταλικῶν στρατευμάτων· διότι καὶ ἐν Λονδίνῳ ἔκαμνον τοὺς ἰδίους συλλογισμούς, τοὺς ὁποίους καὶ οἱ ἐν Παρισίοις καὶ ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἐπιχειρημάτων στηριζόμενοι. Καὶ ἤρχισεν ἐκ νέου ἡ ἀναζήτησις λύσεως, ἡ ὁποία νὰ εἶναι σύμφωνος πρὸς τὴν ἀρχὴν τῶν ἐθνικοτήτων, ἀλλὰ ταὐτοχρόνως καὶ πρὸς τὴν ἐδαφικὴν ἀσφάλειαν τῆς Τουρκίας καὶ πρὸς τὴν ἰσορροπίαν τῶν δυνάμεων ἐν τῇ Μεσογείῳ.

Ὁ τετραγωνισμὸς τοῦ κύκλου!

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἡ ἰταλικὴ μοῖρα, ὑπὸ τὸν δοῦκα τῶν Ἀμβρουζίων ἔχοντα τὸ ναυαρχικόν του σῆμα ἐπὶ τοῦ πολεμικοῦ «Βασίλισσα Ἑλένη», ἐναυλόχει εἰς τὰ ὕδατα τῆς Ρόδου. Ἡ γαλλικὴ μοῖρα ὑπὸ τὸν ναύαρχον Μπουὲ ντὲ Λαπεϋρὲρ διήρχετο ἐκεῖθεν. Ἔκαμε μερικοὺς ἑλιγμοὺς καὶ ἐξηφανίσθη εἰς τὸν ὁρίζοντα. Τοῦτο ἐξηγήθη ὅτι ὁ Γάλλος ναύαρχος δὲν ἠθέλησε νὰ χαιρετίσῃ τὴν Ἰταλίαν ἐν Ρόδῳ, ὅπου δὲν εὑρίσκεται εἰς ἰδικήν της θάλασσαν.

Αἱ νεάνιδες τῆς Ρόδου, κατὰ τὰς ἑορτάς, ἐφόρουν ποδιὲς λευκὲς καὶ μπλὲ— τὰ χρώματα τῆς Ἑλληνικῆς σημαίας· προσέθεσαν εἰς τὸ ἑξῆς καὶ μίαν ἐσάρπαν κόκκινην, —τὰ χρώματα τῆς γαλλικῆς σημαίας.

ΑΥΡΙΟΝ: **Ἡ τουρκοβουλγαρικὴ συμφιλίωσις.— Ἡ συνθήκη Κωνσταντινουπόλεως.— Τὸ δάνειον τῆς Γαλλίας πρὸς τὴν Τουρκίαν.—Ἡ δίωξις τῶν ἑλληνικῶν πληθυσμῶν.— Ἔκκλησις πρὸς τὴν ἑλληνοσερβικὴν συμμαχίαν. — Τί ἀπήντησεν ἡ Σερβία.—Ὁ Κάϊζερ εἰς τὴν Κέρκυραν. —Μία συνομιλία μὲ τὸν κ. Γεώργιον Στρέϊτ. — Θὰ ἐπενέβαινεν ἡ Ἀγγλία ἐν περιπτώσει πανευρωπαϊκοῦ πολέμου; — Ἡ δολοφονία τοῦ Ἀρχιδουκὸς Φερδινάνδου εἰς τὸ Σεράγεβον.**

Ἡ ἐπιβράβευσις νεαροῦ ἐπιστήμονος

Τὸ Νόμπελ τῆς Φυσικῆς

Ὁ τυχὼν τοῦ ἐπάθλου φυσικός.—Πῶς....δὲν τὸ ἐπερίμενε.—Ἡ κατάπληξίς του.—Ποῖαι αἱ θεωρίαι του.—Ὀλίγα περὶ τῆς ζωῆς του.—Ἐργασία

Ἐδημοσιεύσαμεν πρὸ μηνὸς μίαν ἐκλαϊκευτικὴν ἀνακοίνωσιν τοῦ λαβόντος τὸ βραβεῖον Νόμπελ Γάλλου φυσικοῦ δουκὸς Βίκτωρος Λουδοβίκου ντὲ Μπρολὶ περὶ τῆς θεωρίας τοῦ φωτός, ἥτις εἶναι ἡ κυριωτέρα ἐπιστημονικὴ συμβολή του, ἀφοῦ εἰς αὐτὴν ὀφείλει τὴν τιμὴν τῆς βραβεύσεώς του. Δημοσιεύομεν σήμερον, πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ὅλης ἠθικῆς καὶ ἐπιστημονικῆς του φυσιογνωμίας, μίαν συνέντευξίν του πρὸς ἀντιπροσώπους τοῦ εὐρωπαϊκοῦ Τύπου, οἵτινες ἔσπευσαν εἰς τὸ ἀριστοκρατικὸν παρισινὸν προάστειον τοῦ Νεϊγύ, ὅπου εἶναι τὸ σπιτάκι του, κατατρομάξαντες μὲ τὸν ἀριθμόν των τὴν μοναδικὴν καμαριέραν τοῦ δουκός, ἀσυνήθιστον εἰς ἐπιδρομὰς τοιούτου εἴδους. Οἱ δημοσιογράφοι φυσικὰ τὸν παρεκάλεσαν νὰ τοὺς ἀφηγηθῇ κάτι ἀπὸ τὴν ζωήν του καὶ νὰ τοὺς ἐξηγήσῃ τὰς θεωρίας του.

Ὁ δοὺξ ντὲ Μπρολί, ὁ ὁποῖος φαίνεται νεώτατος ἀκόμη, μολονότι τὰ μαλλιά του ἀρχίζουν νὰ γίνωνται ψαρὰ εἰς τοὺς κροτάφους, ἀπήντησε δειλά, ἐνῷ αἱ παρειαί του ἐκοκκίνιζαν ἐλαφρῶς:

—Ὀφείλω νὰ σᾶς ὁμολογήσω εἰλικρινῶς, ὅτι εἰς τὴν ζωήν μου δὲν ὑπάρχει τίποτε ἐνδιαφέρον. Δὲν μοῦ ἔτυχε τίποτε τὸ ἔκτακτον, καί, ὅσον καὶ ἂν σκέπτωμαι νὰ βρῶ κάτι, μοῦ εἶναι ἀδύνατον νὰ εἴπω τίποτε ἀξιόλογον, ἐκτὸς τὸ πολὺ-πολὺ τῆς ἡμερομηνίας τῆς γεννήσεώς μου. Εἶναι δὲ αὐτὴ κατὰ τοῦτο ἀξία ὁπωσδήποτε σχολίων, καθότι ἀποδεικνύει, ὅτι δὲν ἔκλεισα ἀκόμη τὰ σαράντα, τὴν ἡλικίαν τῆς πλήρους ὡριμότητος. Πράγματι, ἐγεννήθην μόλις τῷ 1892 εἰς Διέππην, καὶ δὲν εἶχα ἀκόμη τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον, ὅπως δημιουργήσω κάτι σοβαρόν. Εἰργάσθην, εἶναι ἡ ἀλήθεια, μὲ πολλὴν ἐπιμέλειαν, ἀλλὰ ποτὲ δὲν ἐφαντάσθην, ὅτι ἡ ἐργασία μου ἠμποροῦσε νὰ ἔχῃ ἐξαιρετικὴν σημασίαν. Κατ' ἀρχὰς ἐσπούδασα ἱστορίαν καὶ ἔγινα Licencié ès lettres ὅταν ἤμουν δεκαεπτὰ ἐτῶν. Ἀλλ' ἀμέσως μετὰ τὰ νεανικὰ αὐτὰ βήματά μου ἀφιερώθην ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὰς φυσικὰς ἐπιστήμας. Ἐσυνέχισα τὰς σπουδάς μου εἰς τὴν φιλοσοφικὴν σχολὴν τῆς Σορβόννης. ἀλλ' ἐν τῷ μεταξὺ ἦλθεν ἡ ὥρα νὰ ἐκτελέσω τὴν στρατιωτικήν μου ὑπηρεσίαν, κατετάχθην εἰς τὸν στρατὸν καὶ ἤμουν ἀκόμη ὑπὸ τὰ ὅπλα ὅτε ἐξερράγη ὁ εὐρωπαϊκὸς πόλεμος. Ὑπηρέτησα ὡς στρατιώτης ἐπὶ ἓξ ἔτη. Δὲν ἠμπορῶ ὅμως νὰ ἔχω κανένα παράπονον, διότι ἀπεσπάσθην εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἀσυρμάτου, παρὰ τῷ διασήμῳ σοφῷ στρατηγῷ Φερριέ, ὁ ὁποῖος εἶναι ἀκαδημαϊκὸς καὶ παραμένει μέχρι σήμερον ἀνώτατος διοικητὴς τῆς ὑπηρεσίας αὐτῆς.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 5ην σελίδα)

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

Εἰς τὸ Λονδῖνον κατεδείχθη ἤδη ἡ δυσκολία μιᾶς συνεννοήσεως τῶν πέντε Μεγάλων Ναυτικῶν Δυνάμεων διὰ τὴν ἐλάττωσιν τῶν ναυτικῶν ἐξοπλισμῶν. Τὰ συμφέροντά των εἶνε τόσον διαφορετικά, πρὸ πάντων δὲ ἡ νοοτροπία τῶν εἰδικῶν ἀντιπροσώπων των τόσον διαπεποτισμένη ἀπὸ τὰς παλαιὰς ἀντιλήψεις περὶ «ἰσορροπίας», περὶ «ἑτοιμοπολέμου ἀμύνης», περὶ «ἰσοπλίας», καὶ τόσον ἐγγὺς πρὸς τὴν προπολεμικήν, ὥστε, ἐὰν ἐξαρτηθῇ ἀπὸ αὐτοὺς ἡ ὑπόθεσις, δύναται νὰ εἶνε κανεὶς βέβαιος ὅτι ἡ Διάσκεψις εἰς οὐδὲν θὰ καταλήξῃ πρακτικὸν ἀποτέλεσμα. Ὅλοι ἐβεβαίωσαν εἰς τὸ Λονδῖνον ὅτι ἔχουν τόσας ἀνάγκας ἀμύνης παραλίων καὶ ἐξασφαλίσεως ἀποικιῶν καὶ συγκοινωνιῶν, ὥστε ἐλάχιστον νὰ τοῖς ἀπομένῃ περιθώριον περικοπῆς τῶν ἐξοπλισμῶν των. Παρ' ὅλα ταῦτα, εἶνε τόση ἡ πίεσις τῆς Παγκοσμίου Κοινῆς Γνώμης ἐπὶ τῶν Κυβερνήσεων, ὥστε νὰ ἀποβλέπουν ὅλοι οἱ ἐν Λονδίνῳ συζητοῦντες μετὰ φόβου πρὸς τὴν εὐθύνην τῆς ἐξ αἰτίας των ἀποτυχίας καὶ αὐτῆς τῆς Ναυτικῆς Διασκέψεως. Καὶ εἰς τοῦτο ἔγκειται ἡ μόνη ἐλπὶς διὰ τὴν ἀποτελεσματικότητά της.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΣΤΕΝΩΝ Ἐν συνεχείᾳ τῆς ἀηδοῦς πλέον κωμῳδίας, ἡ ὁποία παίζεται ἐν συνεργασίᾳ Μόσχας καὶ Ἀγκύρας περὶ τὸν διάπλουν τῶν Σοβιετικῶν πολεμικῶν διὰ τῶν Στενῶν, ἐξηκοντίσθη χθὲς διὰ τοῦ Σοβιετικοῦ ἀσυρμάτου περίληψις ἄρθρου τῆς ἡμιεπισήμου Σοβιετικῆς ἐφημερίδος «Ἰσβέστια». Ἡ ἐφημερὶς αὐτὴ παρατηρεῖ ὅτι τὰ Σοβιετικὰ πολεμικὰ ἐδικαιοῦντο νὰ διέλθουν διὰ τῶν Στενῶν ἄνευ διατυπώσεων, διότι ἡ Ρωσσία οὐδέποτε ἐπεκύρωσε τὴν Σύμβασιν διὰ τὸ καθεστὼς τῶν Στενῶν. Χάριν τῆς ἱστορίας παραθέτομεν χρονολογικῶς ὅλα ὅσα διαδοχικῶς ἐβεβαιώθησαν ἐκ Τουρκίας καὶ Μόσχας σχετικῶς πρὸς τὸ ζήτημα: Πρῶτον, εὐθὺς μετὰ τὸν διάπλουν τῶν σκαφῶν, ἡ ἡμιεπίσημος Τουρκικὴ «Μιλλιέτ», χαρακτηρίζουσα τὴν ἄνευ διατυπώσεων διάβασιν ὡς «ἐπεισόδιον», ἐξέφραζε τὴν γνώμην ὅτι τοῦτο ἐνισχύει τὴν ἐντύπωσιν περὶ ναυτικῆς συνεννοήσεως μεταξὺ Ἰταλίας, Ρωσσίας καὶ Τουρκίας στρεφομένης κατὰ τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας. Δεύτερον, ὁ Τοῦρκος Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Στενῶν ἐδήλωσεν ὅτι εἶχεν εἰδοποιηθῇ ὁ ἴδιος προσωπικῶς περὶ τοῦ διάπλου. Τρίτον, ἡ Ἐπιτροπὴ δι' ἀνακοινωθέντος της ἐδήλωσεν ὅτι εἰδοποιήθη ἁπλῶς ὅτι τὰ Σοβιετικὰ θὰ διέπλεον τὰ Δαρδανέλλια ὅταν εἶχαν φθάσει εἰς μικρὰν ἀπ' αὐτῶν ἀπόστασιν καὶ ὅτι ἀνεκοίνωσε τὸ γεγονὸς εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν. Τέταρτον, τὸ ἡμιεπίσημον Ρωσσικὸν ὄργανον βεβαιοῖ ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Στενῶν ἠγνοήθη, διότι ἡ Ρωσσία τῶν Σοβιὲτ οὐδέποτε ἐπεκύρωσε τὴν Σύμβασιν. Οἱ σκηνοθετήσαντες τὸν διάπλουν ἐλησμόνησαν νὰ συνεννοηθοῦν τί θὰ ἔλεγον ὅταν θὰ ἐδημιουργεῖτο ὁ φυσικὸς θόρυβος καὶ αἱ βεβαιώσεις των ἀλληλοσυγκρούονται ἀξιοθρηνήτως. Ἀλλὰ μᾶλλον ἀξιοθρήνητος εἶναι ἡ κρατοῦσα πραγματικὴ κατάστασις εἰς τὰ Στενὰ καὶ ἡ παράτασίς της.

Η ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΚΡΙΣΕΩΣ Συμφώνως μὲ τὴν ἀρχήν, τὴν ὁποίαν ἐθέσπισεν ἡ «Πρωΐα» ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς της, οὐδέποτε ἀρνεῖται τὴν φιλοξενίαν ἐμπεριστατωμένων ἄρθρων καὶ ὅταν ἀκόμη ῥιζικῶς διαφωνῇ μὲ τὰς ὑποδεικνυομένας λύσεις. Ὁ κ. Φιλάρετος εἰς τὰ δύο του ἄρθρα, τὰ ὁποῖα δημοσιεύομεν εἰς ἄλλην στήλην, μολονότι ἐξετάζει μετὰ πάσης σαφηνείας τὸ ζήτημα τῆς παρούσης κρίσεως, ἔχει τὸ ἐλάττωμα νὰ ἐπιζητῇ τὴν θεραπείαν ταύτης διὰ τῆς συμμετοχῆς τοῦ Κράτους εἰς τοὺς κινδύνους τῶν Βιομηχανικῶν δανείων τοὐλάχιστον κατὰ τὸ ἥμισυ, νομίζων ὅτι μόνον θεωρητικοὶ λόγοι εἶνε δυνατὸν νὰ ἀποτρέψουν ταύτην.

Ὁ κ. Φιλάρετος πιθανώτατα συγχέει τὴν φυσικὴν ὑποχρέωσιν, ἣν ἔχει τὸ Κράτος νὰ προλαμβάνῃ ἢ ν' ἀντιμετωπίζῃ τὰς κρίσεις, μὲ τὴν ὑποχρέωσιν ἣν ἐπίσης ἔχει τοῦτο ν' ἀφίσταται πάσης συμμετοχῆς καὶ κινδύνου κατὰ συνέπειαν, ἐν οἱαδήποτε περιπτώσει, εἰς ἰδιωτικὰς ἐπιχειρήσεις. Ἡ διαφωνία μας ὅμως αὕτη δὲν στηρίζεται μόνον ἐπὶ λόγων θεωρητικῶν, οἵτινες ἐν προκειμένῳ θὰ ἦσαν ἀρκούντως ἰσχυροί, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν πραγματικῶς σοβαρῶν κινδύνων, τοὺς ὁποίους δὲν εἶνε δυνατὸν παρὰ νὰ ἔχῃ τοιαύτη πρᾶξις διὰ τὰ μετὰ τοσαύτης δυσχερείας ἰσορροπηθέντα Δημόσια Οἰκονομικά, τῶν ὁποίων ἡ ἐριστικὴ κατάστασις δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ κριθῇ πρὸ τοῦ ἀποτελέσματος τοῦ 1931—1932.

«Ο ΧΡΟΝΟΣ» ΔΙΑ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΟΙΝΩΝ *Ὁ Παρισινὸς «Χρόνος» ὀρθῶς ἔθεσε τὸ ζήτημα τῶν Ἑλληνικῶν οἴνων—τῶν ξένων ἐν γένει οἴνων ποὺ εἰσάγονται εἰς τὴν Γαλλίαν—ἀπὸ τῆς καθαρῶς Γαλλικῆς ἀπόψεως. Ἡ Γαλλία δὲν ἔχει παρὰ νὰ ἀποφασίσῃ μεταξὺ τοῦ κέρδους τῶν οἰνοπαραγωγῶν της καὶ τῆς ἀπείρως σημαντικωτέρας ζημίας τῆς βιομηχανίας της, ἀλλὰ καὶ τῆς ἠθικῆς ζημίας, τὴν ὁποίαν θὰ ὑφίστατο εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ὅπως τόσον προσφυῶς παρατηρεῖ ἡ μεγάλη Παρισινὴ ἐφημερίς. Πιστεύομεν, ὅτι ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις δὲν θὰ διστάσῃ εἰς τὴν ἐκλογήν της. Ἐάν, ὅπως δὲν τὸ πιστεύομεν, ἄλλως ἤθελε συμβῇ, τότε δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ διστάσῃ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις διὰ τὴν καταγγελίαν τῆς Ἑλληνογαλλικῆς ἐμπορικῆς συμβάσεως, ἡ*

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Μόνον αἱ ἔντυποι ἀποδείξεις πληρωμῆς αἱ φέρουσαι τὰς ὑπογραφὰς τῶν κ. κ. Δημ. Χαλικιᾶ ἢ Ἐμμ. Περπινιᾶ καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς ἐφημερίδος, εἶναι ἔγκυροι. Οἱαδήποτε ἄλλη ἀπόδειξις, ὡς καὶ ἔντυποι τοιαῦται ἄνευ τῆς ὑπογραφῆς τῶν ἀνωτέρω δὲν ἀναγνωρίζονται.

ΑΠΟ ΠΡΩΪΑΣ ΕΙΣ ΠΡΩΪΑΝ

ὁποία δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ διατηρηθῇ ἑτεροβαρής.

ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ Ἀντιπρόσωποι Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν ἐζήτησαν, μεταξὺ ἄλλων, ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἐπιταχυνθῇ ἡ ἀποξήρανσις τῶν μικρῶν ἑλῶν καὶ ἡ κατασκευὴ τῶν μικρῶν, τοπικῶν, ἀντιπλημμυρικῶν ἔργων, πρὸς διευκόλυνσιν τῆς ἀναπτύξεως τῆς γεωργίας. Ἀλλ' εἰς ἐκ τῶν λόγων, διὰ τοὺς ὁποίους ὑπεστηρίξαμεν πάντοτε τὴν ἀποκέντρωσιν καὶ τὴν αὐτοδιοίκησιν, πρὸς τὰς ὁποίας μὲ τόσην ἄτοπον καὶ ἀκατανόητον διστακτικότητα προχωρεῖ ἡ Κυβέρνησις, εἶνε ἀκριβῶς καὶ τὸ ὅτι τὰ τοιαῦτα τοπικὰ ζητήματα, ὅπως εἶνε ἡ ἀποξήρανσις ἑνὸς μικροῦ ἕλους, ἡ ρύθμισις τῆς κοίτης ἑνὸς χειμάρρου καὶ τὰ παρόμοια, θὰ ἀπησχόλουν τὰς τοπικὰς διοικήσεις καὶ θὰ ἐλύοντο ἀμέσως χωρὶς τὴν ἀπονεκρωτικὴν τῶν πάντων ἐπίδρασιν τοῦ Κέντρου. Ἐὰν εἶχεν ἐφαρμοσθῇ ἡ αὐτοδιοίκησις, οἱ Γεωργικοὶ Συνεταιρισμοὶ δὲν θὰ εἶχον ἀνάγκην νὰ ὁμιλοῦν ἐν Ἀθήναις περὶ τοιούτων ζητημάτων, μὲ τὴν βεβαιότητα —φεῦ! —ὅτι τίποτε δὲν πρόκειται νὰ γίνῃ.

Η ΑΞΙΑ ΤΩΝ "ΑΜΕΤΑΚΛΗΤΩΝ„ *Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ μυριοστὴν πλέον φορὰν ἐβεβαίωσε τοὺς ἐνδιαφερομένους διὰ τὴν διατήρησιν τῶν παραγκῶν τῆς ὁδοῦ Ἀθηνᾶς ὅτι ἡ ἀπόφασίς του διὰ τὴν ἄρσιν των εἶνε ἀνέκκλητος. Αὐτὸ συμβαίνει ἀπὸ ἑνὸς καὶ ἡμίσεος ἔτους, χωρὶς κανεὶς ἀπὸ τοὺς διαδεχθέντας ἀλλήλους ὑπουργοὺς κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο νὰ αἰσθανθῇ καμμίαν ἐντροπὴν διότι ἡ παράγκες παρὰ τὰς «ἀνεκκλήτους» ἀποφάσεις των ὀρθοῦνται ὑπερηφάνως ἀκατάλυτοι εἰς τὰ ἀθηναϊκὰ πεζοδρόμια.*

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ... Ἓν ἄλογον, τοῦ ὁποίου κάποιο αὐτοκίνητον ἔσπασε τὰ τρία πόδια εἰς τὴν λεωφόρον Κηφισίας, ἀφέθη νὰ ἐκπνεύσῃ ἀπὸ τὴν αἱμορραγίαν, τοὺς πόνους καὶ τὸ κρύο, ἀφοῦ ἐβασανίσθη δύο ἡμέρας καὶ μίαν νύκτα, εἰς τὸ χανδάκι τῆς ὁδοῦ. Τόση βάρβαρος ἀδιαφορία δὲν εἶνε, δυστυχῶς, σπανία εἰς τὸν τόπον αὐτόν, ὅπου ὁ πολιτισμὸς εἶνε τόσον ἀκόμη ἀτελὴς καὶ ὅπου ἡ κακομεταχείρησις τῶν ζώων εἶνε ἓν τῶν χαρακτηριστικῶν τῶν κατοίκων ἰδίως τῆς ὑπαίθρου. Εἰς τὰς πόλεις, ὡς γνωστόν, κακομεταχειρίζονται τοὺς ἀνθρώπους.

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ *Ἐλπίζομεν, ἡ ἄδεια, ἡ δοθεῖσα ὑπὸ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν πρὸς ἐπιτροπὴν φοιτητῶν, ὅπως συνέλθουν εἰς κλειστὸν χῶρον καὶ συζητήσουν ἐπὶ τῶν ζητημάτων των, νὰ εἶνε ἡ τελευταία. Ἀρκετὰ ἀπησχολήθη ἡ κοινὴ γνώμη, μὲ μίαν ὑπόθεσιν, ἡ ὁποία ἐνῷ ἠδύνατο νὰ διατυπωθῇ σεμνῶς καὶ νὰ φανῇ εἰς πλεῖστα σημεῖα της δικαία, ἐγένετο ἀντικείμενον ἐκμεταλλεύσεως ταραχοποιῶν καὶ ἀνισορρόπων, πρὸς ζημίαν τοῦ γοήτρου τῆς ὅλης φοιτητικῆς νεολαίας. Ἂν οἱ φοιτηταὶ ἀπηλλάγησαν ἀπὸ τοὺς γελοίους ταραξίας καὶ ἐχειραφετήθησαν ἀπὸ τοὺς ἁλιεύοντας εἰς θολὰ νερά, ὅπως πιστεύομεν νὰ συνέβη, θ' ἀποδειχθῇ ὁπωσδήποτε τὴν προσεχῆ Τρίτην, κατὰ τὴν νέαν αὐτῶν συγκέντρωσιν. Ἡ κοινὴ γνώμη ἀναμένει νὰ ἴδῃ τέλος τοὺς φοιτητὰς πιστοὺς εἰς τὰ πνευματικὰ ἰδανικά, ἅτινα ἐκπροσωπεῖ ἡ τάξις των καὶ σοβαροὺς εἰς τὰς ἀπόψεις των.*

ΤΟ ΚΑΤΑΒΡΕΓΜΑ Ὁ Ἀθηναϊκὸς λαὸς ἐπλήρωσε ἀκριβώτατα διὰ νὰ μεταφερθῇ εἰς Ἀθήνας θαλάσσιον ὕδωρ, καὶ ἐπλήρωσε μὲ τὴν πεποίθησιν, ὅτι διὰ τῆς αἱματηρᾶς αὐτῆς φορολογίας θὰ ἀπηλλάσσετο, ἂν ὄχι ἐντελῶς, πάντως ὅμως κατὰ πολὺ τῆς μάστιγος τῆς σκόνης. Καὶ ὅμως εἶνε ἀνεξήγητον, πῶς, καὶ ἐπὶ τῆς προηγουμένης δημοτικῆς ἀρχῆς, καὶ ἐπὶ τῆς σημερινῆς, ἡ πρωτεύουσα ἐξακολουθεῖ νὰ βυθίζεται εἰς νέφη κονιορτοῦ μὲ τὸ πρῶτον φύσημα ἰσχυροτέρου κάπως ἀνέμου, ὡς νὰ ἔλειπεν ἐντελῶς τὸ νερό. Εἶναι μήπως ἀνεπαρκῆ τὰ βυτία καταβρέγματος; Ἀλλὰ διατὶ δὲν πολλαπλασιάζονται; Τὸ κατάβρεγμα, εἰς πόλιν κονισσαλέαν, ὡς αἱ Ἀθῆναι, πρέπει νὰ γίνεται τρὶς καὶ τετράκις ἐν ἀνάγκῃ τὴν ἡμέραν, καὶ ὄχι,—καθὼς συμβαίνει σήμερον—νὰ μένουν ἐπὶ ἑβδομάδας ἀκατάβρεκτοι ὁλόκληροι συνοικίαι.

ΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ Ὁ γενικὸς γραμματεὺς τῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν Ἑκατονταετηρίδα μᾶς πληροφορεῖ ὅτι ἀναμνηστικὰ γραμματόσημα μὲ τὰς μορφὰς τοῦ Μιαούλη, τοῦ Καραϊσκάκη καὶ ἄλλων πρωτεργατῶν τῆς ἀπελευθερώσεως θὰ τεθοῦν λίαν προσεχῶς εἰς κυκλοφορίαν, ὡς εἶχεν ἄλλωστε ἀπὸ πολλοῦ προαγγελθῆ. Κατόπιν τούτου ἡ σχετικὴ συζήτησις τερματίζεται.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΠΑΡΙΩΝ

Πρόσκλησις Γενικῆς Συνελεύσεως

Καλοῦνται τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου εἰς τακτικὴν γενικὴν συνέλευσιν τὴν 2αν Φεβρουαρίου ἐ. ἔ., ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 9 1)2 π.μ. ἐν Πειραιεῖ καὶ εἰς τὸ Α' Γυμνάσιον, Πλατεία Κοραῆ.

Θέματα: 1ον) Λογοδοσία, 2ον) Ἀρχαιρεσίαι.

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 23 Ἰανουαρίου 1930
Ὁ Πρόεδρος
ΝΙΚ. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ
Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς
ΙΩΑΝ. ΑΡΓΟΥΖΗΣ

ΩΔΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ
1871
ΘΕΑΤΡΟΝ "ΟΛΥΜΠΙΑ„
Αὔριον Κυριακὴν ὥραν 11 π.μ.
6Η ΛΑΪΚΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ
ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ
ΤΟΥ ΩΔΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ:
Δ. ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ
Σολίστ: ὁ διάσημος τενόρος τῆς Ὄπερας τῶν Παρισίων
JOSEPH ROGATCHEWSKY
Πρόγραμμα: Glynka: Russlan et Loudnilla Borodine: Le récit et cavatine de Vladimir ἀπὸ τὸν Πρίγκηπα Ἰγκόρ, Rimsky-Korsakoff: La Nuit de Mai Illiachenco: Le chant du Novice, Glazounoff: Stenka Razine, Gluck: Grand air d'Orphée P Ducas: Συμφωνία.
Τὰ εἰσιτήρια πρὸς Δρχ. 25, 30, 40, 60, 75 πωλοῦνται εἰς τὸ Ὠδεῖον Ἀθηνῶν καὶ εἰς τὸ Θέατρον «ΟΛΥΜΠΙΑ».

Κρανίου βάσανα

Ὁ σκεπτικιστὴς ἐκεῖνος ποῦ εἶχε διατάξει νὰ γραφῇ ἀπάνω στὸ κρανίον του «ὅσα ἔπαθα τὰ ξέρω, ἀλλὰ ὅ,τι θὰ πάθω ἀκόμη δὲν τὸ ξέρω» δὲν εἶχε καθόλου ἄδικο. Δὲν ξέρει κανεὶς ποτὲ τί χειρότερο τοῦ ἀπομένει νὰ πάθῃ!

Καὶ τὸ μὲν κρανίον ἐκεῖνο ἐκάηκε μέσα εἰς ἕνα φοῦρνον, ὥστε τὰ μεταθανάτια βάσανά του ἐτελείωσαν κάπως γρήγορα, ἐνῷ πολλῶν ἄλλων τὰ κρανία, τρικυμισμένα ἀπὸ τόσες ἀγωνίες καὶ σκέψεις μέσα στὴν ζωή, δὲν κατορθώνουν νὰ βροῦν τὴν ὑστάτην ἀνάπαυσιν οὔτε στὸν θάνατον. Παράδειγμα τὸ κρανίον τοῦ ἀτυχοῦς αὐτοκτονήσαντος ἐμπόρου.

Τὰ χέρια τῶν ἰατροδικαστῶν τὸ πασπατεύουν, τὸ ἐρευνοῦν, τὸ σκαλίζουν, βρίσκουν ὅτι ὑπάρχει «φρύξις», δὲν ὑπάρχει «φρύξις», διαφωνοῦν, τὸ παραπέμπουν εἰς ἄλλους καὶ τὸ ταλαίπωρο κεφάλι, ἀντὶ νὰ ταφῇ καὶ νὰ λησμονηθῇ, κυλιέται ἡμέρες τώρα ἐδῶ καὶ ἐκεῖ σὰν τόπι φοὺτ-μπὼλ ἀπὸ ἀδεξίους παῖκτας τοῦ δρόμου.

Καὶ τὰ βάσανά του δὲν τελειώνουν ὡς ἐδῶ. Πέριξ τοῦ ἀθλίου αὐτοῦ κρανίου ἄλλαι ἔριδες διεγείρονται. Παπάδες ἀνασκομπώνουν τὰ φαρδομάνικα καὶ τείνουν τοὺς γρόνθους, ἀποβάλλουν τὴν σεμνότητα τοῦ σχήματος, ἡ ὁποία ὡς φαίνεται εἰς τὸν σύγχρονον ὀρθόδοξον κλῆρον περιορίζεται μόνον εἰς τὸ προσαγορευτικὸν «Παπᾶ», ἀπὸ Παπᾶ Τάδε γίνονται μόνον Τάδε, ἦγουν περίπου τραμπούκοι ὡς φαίνεται ἕτοιμοι νὰ διαπληκτισθοῦν διὰ τὴν πρώτην τυχοῦσαν «γκόμεναν» ἢ γιὰ τὰ κέρδη τοῦ «μπαρμπουτιοῦ»... Ἡ θεία πραότης καὶ καλωσύνη, ποῦ θὰ ἐδέχετο εἰς τὸν Παράδεισον ἕνα ἁμαρτωλὸν μετανοοῦντα παρὰ ἑκατὸν ἀθώους, ἀγνοεῖται ἀπὸ τοὺς ἐπιγείους ρασσοφόρους ἐπιχειρηματίας, οἱ ὁποῖοι δὲν συγχωροῦν, δὲν μακροθυμοῦν, ἀλλὰ ὡσὰν ἄτεγκτοι εἰσπράκτορες τοῦ τρὰμ, δὲν ἐπιτρέπουν εἰς κανένα νὰ ταξειδεύσῃ δωρεὰν πρὸς τὸν Παράδεισον, παρὰ κατόπιν πληρωμῆς ἢ τοὐλάχιστον εἰδικοῦ ρουσφετολογικοῦ τζαμπατζίδικου εἰσιτηρίου, ὑπὸ μορφὴν ἀδείας τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς!.. Καὶ ὁ οἶκος τοῦ Θεοῦ ξαναγίνεται οἶκος Ἐμπορίου, τὸ θεῖον ἔλεος ἐμπόρευμα εἰς χεῖρας κακῶν μεταπρατῶν!

Καὶ ἔρχεται ἡ τρίτη πρᾶξις.. Ἐνῷ γρονθοκοποῦνται οἱ παπάδες, καταφθάνουν καὶ οἱ δανεισταί. Ἄτεγκτοι καὶ αὐτοί, ὅπως καὶ οἱ ἄλλοι, ἀπάγουν τὸν συνεταῖρον διὰ νὰ καταμετρήσουν τὰ ἐμπορεύματα, μήπως τυχὸν ἀποκρυβοῦν!..

Συμπέρασμα; Τὸ συμπέρασμα εἶνε πολὺ θλιβερόν, θλιβερώτερον κι' ἀπὸ τὰ βάσανα τοῦ κρανίου. Καταλήγει κανεὶς νὰ μὴ πιστεύῃ σὲ τίποτε, καὶ ὅμως εἶνε ἀνάγκη νὰ πιστεύῃ ἀκόμη κανεὶς σὲ κάτι!

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Συναυλίαι

Πρὸ ἀραιοτάτου ἀκροατηρίου ἔδωσε χθὲς εἰς τὸ «Κεντρικόν» τὸ πρῶτον της ρεσιτὰλ ἡ διαπρεπὴς Γαλλὶς πιανίστα κ. Μαρσέλλα Μεγέρ. Ὅλοι οἱ φιλόμουσοι, οἱ ὁποῖοι ἀπουσίασαν, ἔχασαν, ἀσφαλῶς, μίαν μοναδικὴν μουσικὴν ἀπόλαυσιν.

— Αὔριον εἰς τὰς 11 π.μ. δίδεται εἰς τὸ θέατρον «Κεντρικὸν» ἡ β' λαϊκὴ συναυλία τῆς Ἑλληνικῆς συμφωνικῆς ὀρχήστρας μὲ σύμπραξιν τῆς περιφήμου πιανιστρίας κυρίας Μαρσέλλας Μεγέρ.

— Κατόπιν τῆς ἐπιτυχίας, ἣν ἐσημείωσεν ἡ ἐπίδειξις τῆς μουσικῆς δωματίου τῆς τάξεως τοῦ καθηγητοῦ κ. Τ. Σοῦλτσε, ἐπαναλαμβάνεται αὕτη σήμερον εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὠδείου, ὥραν 6.45 μ.μ.

Διαλέξεις

Σήμερον ὥραν 7 μ.μ. θὰ ὁμιλήσῃ ἐν τῇ αἰθούσῃ διαλέξεων τῆς Πανεπιστημιακῆς Λέσχης ὁ ἰατρὸς καὶ πρόεδρος τῆς Ἑταιρείας τῶν Ψυχικῶν Ἐρευνῶν κ. Ἄγγελος Τανάγρας μὲ θέμα: Τὰ ψυχικὰ φαινόμενα ἀπὸ ἐπιστημονικῆς ἀπόψεως καὶ τὰ συμπεράσματά των.

— Ἀφικόμενος ἐκ Πατρῶν ὁ δημοσιογράφος κ. Σωτήρ. Κυριαζόπουλος, θέλει δώσῃ διάλεξιν ἐν τῇ ἐνταῦθα αἰθούσῃ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας, αὔριον Κυριακὴν καὶ ὥραν 4 μ.μ. μὲ θέμα: Τίνες οἱ καιροὶ οὓς διανύομεν». Εἴσοδος ἐλευθέρα.

Γράμματα—Ἐπιστῆμαι—Τέχναι

Ὑπὸ τοῦ Ἐκδοτικοῦ Οἴκου Ἐλευθερουδάκη ἤρχισεν ἡ ἔκδοσις τῆς σειρᾶς «Γράμματα-Ἐπιστῆμαι - Τέχναι», περιεχούσης πεντήκοντα τόμους, τὰ ἐκλεκτότερα ἔργα τῆς Ἑλληνικῆς καὶ ξένης βιβλιογραφίας. Ἐξεδόθησαν ἤδη τὰ δύο πρῶτα βιβλία: «Ἡ φόνισσα κι' ἄλλα διηγήματα» τοῦ Ἀλ. Παπαδιαμάντη καὶ ἡ «Αἰσθητική» τοῦ Καρόλου Λαλό, μεταφρασμένη ἀπὸ τὸν ἀρχισυντάκτην τῆς «Πρωΐας» κ. Κ. Θ. Παπαλεξάνδρου. Σημειωτέον ὅτι τὰ βιβλία τῆς σειρᾶς αὐτῆς δὲν πωλοῦνται ἕνα ἕκαστον χωριστά, ἀλλὰ διανέμονται εἰς τοὺς συνδρομητὰς τοὺς ἐγγραφομένους — ὑπὸ εὐνοϊκωτάτους ὅρους — δι' ὅλην τὴν σειράν, ἥτις, ὡς ἀναφέρεται ἀνωτέρω, περιέχει ὅλα τὰ ἑλληνικὰ καὶ ξένα ἐπιστημονικά, ἱστορικά, λογοτεχνικά, φιλοσοφικὰ καὶ καλλιτεχνικὰ βιβλία ποὺ δὲν πρέπει νὰ λείπουν ἀπὸ καμμίαν βιβλιοθήκην καὶ μόνα των δὲ ἀποτελοῦν μίαν μικρὰν μέν, ἀλλ' ἀστίαν βιβλιοθήκην.

Αἱ παιδικαὶ παραστάσεις τοῦ Συνδέσμου

Αὔριον Κυριακήν, τὸ πρωῒ 10 1)2 εἰς τὸν «Ἀπόλλωνα» καὶ τὸ ἀπόγευμα 3 1)2 εἰς τὸν «Παρνασσόν», ἡ Κυριακάτικη παράστασις τοῦ Συνδέσμου Παιδικῶν Κινηματογράφων μὲ θαυμάσιον πρόγραμμα. Θὰ προβληθοῦν γραφικώταται ταινίαι ὅπως εἶναι ἡ ἄγρια ζωὴ εἰς τὴν Ἀφρικὴν καὶ μελέτη ἀνθέων. Ἐπίσης δύο δίπρακτοι κωμῳδίαι, μία «Μὴ κάνετε θόρυβον» καὶ ἄλλη «Ζωηραὶ ἐκλογαὶ» μὲ τὸν Τοτὸν καὶ τὴν συντροφιάν του.

Ὁμιλίαι

Πολὺ ἐνδιαφέρουσα ἡ διάλεξις τοῦ κ. Βλησίδου, ἡ ὁποία ἐδόθη χθὲς τὸ ἀπόγευμα εἰς τὸ Λύκειον τῶν Ἑλληνίδων.

Ὁ ὁμιλητὴς κάτοχος τοῦ θέματος, ὅσον ὀλίγοι, ἐχειρίσθη μὲ μεγάλην δεξιότητα τὸ τόσον ἐπίκαιρον ζήτημα τῆς γυναικείας χειραφετήσεως.

Δὲν θὰ ἐξετάσω, εἶπεν, τί εἶνε γυναικεία χειραφέτησις, ἄλλωστε δὲν εἶμαι εἰδικός, ἐφόσον καὶ πολλαὶ κυρίαι δὲν θὰ ἦσαν εἰς θέσιν νὰ ἐξηγήσουν τί ἐννοοῦν μὲ τὴν χειραφέτησιν. Τὸ θέμα μου εἶναι κατὰ πόσον ὑπάρχει βιολογικῶς ἡ ἀνισότης μεταξὺ τῶν δύο φύλων.

Ἀνέτρεξε πρὸς τούτοις εἰς τὸ φυσικὸν καὶ ζωϊκὸν βασίλειον, ἀνέφερε τὴν βιολογικὴν ἐξέλιξιν ἀπὸ τῶν ἀτελεστάτων ὄντων τῶν ἀναπαραγομένων δι' ἁπλῆς τομῆς μέχρι τοῦ ἀνθρώπου. Βιολογικῶς, εἶπε, δὲν ὑπάρχει διάκρισις εἰδῶν, ἀλλὰ καταμερισμὸς ἐργασίας πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ κυριωτέρου ἔργου τὸ ὁποῖον μὲ τόσην σοφίαν ἔχει διαρρυθμισθῇ ὑπὸ τοῦ Δημιουργοῦ, τῆς θρέψεως καὶ τῆς ἀναπαραγωγῆς τῶν ὄντων. Ἡ φροντὶς διὰ τὴν συντήρησιν τῶν ἀπογόνων, αὐτὴ εἶνε ἡ ἀρχὴ τῆς οἰκογενείας τῶν ζώων καὶ τῶν ἀνθρώπων, ἡ κατ' ἀγέλας συμβίωσις ἑνὸς φύλου ἢ οἰκογενείας πρὸς ἄμυναν κατὰ διαφόρων κινδύνων ἢ πρὸς εὐκολωτέραν διατροφὴν αὐτῶν, εἶναι ἡ ἀρχὴ τῆς κοινωνίας.

Καταλήγων ὁ ὁμιλητής, ἐτόνισεν ὅτι ζήτημα γυναικείας χειραφετήσεως δὲν θὰ ὑφίστατο, ἂν ὁ ἐκ τῆς κοινωνίας ἀπορρέων ἠθικὸς νόμος ἐφηρμόζετο πραγματικῶς, διότι ὁ καθεὶς θὰ ἀνεγνώριζε τὰ δικαιώματα καὶ τὰ καθήκοντά του καὶ δὲν θὰ ἐθεώρει τὸν ὅμοιόν του ὑπάνθρωπον, διότι ὁ ἄνδρας δὲν χειραγωγεῖ, ἀλλὰ ἔχει ὑποχείριον τὴν γυναῖκα. Μετὰ ταῦτα ὡμίλησαν οἱ κ.κ. Ζουρνατζῆς, Δοξιάδης, Βασιλακάκης, Πιτταχῆς, Πρωτονοτάριος καὶ τελευταῖον ὁ κ. Βλησίδης ἀντέκρουσε τὴν γνώμην τοῦ κ. Πρωτονοταρίου κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ μείωσις τοῦ πληθυσμοῦ ὀφείλεται εἰς τὴν ἀνάμιξιν τῆς γυναικὸς εἰς τὰ τῆς πολιτείας καὶ ἐν γένει εἰς τὴν διανοητικήν της ἀνάπτυξιν.

Θεατρικὰ

Μὲ πολλὴν ἐπιτυχίαν ἐδόθη χθὲς ἡ πρώτη παράστασις τοῦ θιάσου τῆς κ. Ἀλίκης εἰς τὸ θέατρον Κοτοπούλη μὲ τὸ ἔργον «Εἶναι ἔνοχος ὁ Πάρκερ;»

— Ἀπόψε εἰς τὸ θέατρον Παπαϊωάννου παίζεται διὰ 200ὴν φορὰν ἡ «Λοβιτοῦρα». Ἐν τῷ μεταξὺ ἑτοιμάζεται ἡ ἐπιθεώρησις «Εἴκοσι σταγόνες Ἀθήνα κάθε μέρα», γνωστοτάτου ἐκλεκτοῦ συναδέλφου.

— Εἰς τὸ «Ζέππελιν» προσετέθησαν νέα νούμερα, πολὺ ἐπιτυχῆ.

— Ὁ θίασος Οἰκονόμου ἑτοιμάζει δύο ἔργα διὰ τὴν περίοδον τῶν Ἀπόκρεω ὑπὸ τοὺς τίτλους «Λιζέττα» καὶ «Πιερρότος».

Ἑλληνικὸν Ὠδεῖον

Ἡ πρώτη ἐπίδειξις δραματικῆς εἰς τὸ μικρὸν θέατρον τοῦ «Ἑλληνικοῦ Ὠδείου», ἐσημείωσε πρώτης τάξεως ἐπιτυχίαν. Ἐπαίχθησαν τρία μονόπρακτα, ἓν τῶν ὁποίων ἦτο ἡ «Ἀρκούδα» τοῦ Τσέχωφ παιχθεῖσα ἀπὸ τὴν δ. Μαρίαν Μπενῆ-Ψάλτη καὶ τὸν κ. Γ. Μποῦρλον. Μὲ τοὺς ἰδίους καλλιτέχνας θὰ παιχθῇ τὸ ἀριστούργημα τοῦ Στρίντμπεργκ «Δεσποινὶς Τζούλια», τὴν προσεχῆ Τετάρτην, κατὰ τὴν δευτέραν ἐπίδειξιν δραματικῆς.

«La Semaine Egyptienne»

Ἐλάβομεν τὸ τεῦχος τῆς 15ης Ἰανουαρίου τοῦ ἐν Καΐρῳ ἐκδιδομένου λαμπροῦ γαλλοφώνου περιοδικοῦ «Ἡ Αἰγυπτιακὴ Ἑβδομάς» εἰς καλλιτεχνικὴν ὡς πάντοτε ἔκδοσιν καὶ ἐπὶ πολυτελοῦς χάρτου. Τὸ τελευταίως κυκλοφορῆσαν τεῦχος περιλαμβάνει πλουσίαν καὶ ἐκλεκτὴν φιλολογικήν, ἐπιστημονικήν, πολιτικὴν καὶ καλλιτεχνικὴν ὕλην, μὲ ὡραίας εἰκόνας, φωτογραφίας τῶν ἐπικαίρων γεγονότων, φωτοτυπίας ἔργων. Συνεργάζονται οἱ διαπρεπέστεροι τῶν Ἑλλήνων καὶ ξένων διανοουμένων, ἐπιστήμονες καὶ καλλιτέχναι.

Ἐκδόσεις

Ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ κ. Λεάνδρου Κ. Παλαμᾶ τομίδιον, ἀγγλιστὶ γραμμένον, ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἱστορία τῶν Νομισματικῶν Πράξεων ἐν Ἑλλάδι». Ἀποτελεῖ τὸ πρῶτον μέρος μιᾶς γενικωτέρας πραγματείας καὶ περιλαμβάνει τὴν ἱστορίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ νομίσματος ἀπὸ τοῦ 1828 μέχρι τοῦ 1885.

—Ἐκυκλοφόρησε τὸ 3ον τεῦχος τοῦ ἑβδομαδιαίου περιοδικοῦ «Ἐργασία» μὲ συνεργασίαν τῶν κ.κ. Κ. Ζαβιτσιάνου, Ν. Μοσχοπούλου, Λ. Μακκᾶ, Ἀγγ. Βαρβαγιάννη, Στ. Κωστοπούλου, Α. Σμπαρούνη, Γ. Μιχοπούλου, Μ. Γεωργαντᾶ, Φ. Ζαΐμη, Σπύρου Μελᾶ, Π. Χάρη, Ἄλκη Θρύλου, Μ. Καλομοίρη κ. ἄ.

ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ
ΔΙΑ ΠΡΩΤΗΝ ΦΟΡΑΝ
ΘΑ ΑΚΟΥΣΗΤΕ ΤΗΝ ΦΩΝΗΝ
ΤΗΣ
ΜΠΙΛΛΥ ΝΤΟΒ
ΚΑΙ ΤΟΥ
ΡΟΝΤ ΛΑ ΡΟΚ
ΕΙΣ ΤΟΝ
ΛΕΥΚΟΝ ΓΑΜΟΝ
ΣΑΛΟΝ ΙΝΤΕΑΛ
ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.—Ἐπειδὴ ἤρχισεν ἡ ζήτησις εἰσιτηρίων, πρὸς ἀποφυγὴν συνωστισμοῦ, αἱ θέσεις τῶν βραδυνῶν παραστάσεων θὰ εἶνε ἠριθμημέναι. Ἐξασφαλίσατε τὰς θέσεις σας.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΟΛΥΜΠΙΑ
ΚΥΡΙΑΚΗ 26 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ
Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΧΟΡΟΣ ΤΩΝ ΚΑΛΛΙΣΤΕΙΩΝ
ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΚΛΟΓΗΝ ΤΗΣ "ΜΙΣ ΕΛΛΑΔΟΣ„
ΟΡΓΑΝΟΥΜΕΝΟΣ ΥΠΟ ΤΗΣ "ΕΝΩΣΕΩΣ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ ΑΘΗΝΑΪΚΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ„
ΘΑ ΠΡΟΗΓΗΘΗ Η ΕΚΛΟΓΗ ΤΗΣ "ΜΙΣ ΑΘΗΝΑΙ„
ΠΑΡΕΛΑΣΙΣ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΑΛΛΟΝΩΝ
ΟΡΧΗΣΤΡΑΙ ΔΥΟ
ΕΝΔΥΜΑ ΕΠΙΣΗΜΟΝ
ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΤΑΜΕΙΟΝ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΟΛΥΜΠΙΑ

Ἡ ὥρα πλησιάζει!

Ἡ αὐριανὴ ἐκλογὴ τῆς "Μὶς Ἑλλάδος„

Αὔριον, ἐπὶ τέλους, θὰ δοθῇ εἰς τὰ «Ὀλύμπια» ἡ μεγάλη χοροεσπερίς, κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ ἐκλεγῇ ἡ ὡραιοτέρα τῶν Ἑλληνίδων. Ἡ συγκέντρωσις τοῦ κόσμου προμηνύεται πρωτοφανής. Ὅλα τὰ θεωρεῖα τῆς πρώτης σειρᾶς ἐκρατήθησαν ἀπὸ τὸν ἐκλεκτότερον κόσμον τῆς ἀθηναϊκῆς κοινωνίας. Ἐκ τῶν θεωρείων δὲ τῆς δευτέρας σειρᾶς ἀπομένουν ἐλάχιστα.

Εἰς τὸν χορόν, ὡς γνωστόν, θὰ γίνῃ ἡ ἐκλογὴ τῆς «Μὶς Ἀθῆναι» καὶ κατόπιν τῆς «Μὶς Ἑλλάς». Τοῦ διαγωνισμοῦ θὰ συμμετάσχουν αἱ 8 προκριθεῖσαι, αἱ «Μὶς» τῶν ἐπαρχιῶν καὶ ὅσαι δεσποινίδες προσερχόμεναι εἰς τὸν χορὸν δηλώσουν συμμετοχήν.

Τὴν μεγάλην κριτικὴν ἐπιτροπὴν ἀποτελοῦν: ὁ δήμαρχος κ. Μερκούρης, ὁ πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως τῶν Συντακτῶν κ. Ἀρ. Καμπάνης, οἱ διευθυνταὶ ἐφημερίδων κ. κ. Στέφ. Πεσμαζόγλου, Γ. Βλάχος, Γεωργ. Βουτσινᾶς, οἱ κ. κ. Ἀσημακόπουλος, Κτενᾱβέας καὶ Μπαμπούρης ἐκ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς Ε. Σ., οἱ λογοτέχναι κ. κ. Σπῦρος Μελᾶς, Χ. Δαραλέξης, Ζ. Παπαντωνίου, Σ. Σκίπης, Τ. Μωραϊτίνης καὶ Δ. Κόκκινος, ὁ γλύπτης κ. Θωμόπουλος, ὁ καθηγητὴς κ. Ἀδαμαντίου, καὶ αἱ κυρίαι Μαρίκα Κοτοπούλη καὶ Κυβέλη Θεοδωρίδου.

Ἡ κ. Μαρίκα Κοτοπούλη ἀπουσιάζουσα μετὰ τοῦ θιάσου της εἰς τὰς Πάτρας δὲν συμμετέσχε τῶν προηγουμένων συνεδριάσεων τῆς ἐπιτροπῆς, θὰ συμμετάσχῃ ὅμως εἰς τὴν αὐριανὴν τελικὴν ἀπόφασιν τῆς ἐπιτροπῆς, ἐρχομένη ἐπίτηδες ἐκ Πατρῶν, καὶ φθάνουσα, ὡς χθὲς ἐτηλεγράφησεν, ἀπόψε τὸ ἑσπέρας.

Ἐν τῷ μεταξὺ φθάνουν ἐκ τῶν διαφόρων ἐπαρχιῶν αἱ καθυστερήσασαι «Μὶς». Χθὲς τὴν ἑσπέραν ἀφίχθησαν εἰς Ἀθήνας αἱ «Μίς»: «Θεσσαλονίκη», «Λέσβος» δ. Δανάη Ι. Ἀμανίτου (ἡ ὁποία ἐξελέγη καὶ κατὰ τὸν περυσινὸν διαγωνισμὸν παμψηφεί), καὶ ἡ «Μὶς Νάουσα» δ. Εὐτέρπη Δημητριάδου. Σήμερον ἀναμένονται αἱ «Μὶς» «Σπάρτη», «Φλώρινα», «Κομοτινή», καὶ «Πάτραι» προσκληθεῖσαι ὑπὸ τῆς «Ἑνώσεως Συντακτῶν Ἀθηναϊκῶν Ἐφημερίδων».

Αἱ ὡραῖαι τῶν ἐπαρχιῶν θὰ ἐμφανισθοῦν αὔριον εἰς τὸν χορὸν μὲ τὰς ταινίας των. Ἐπίσης θὰ ἐμφανισθῇ καὶ ἡ ἐκλεγεῖσα «Μὶς Καλλιθέα», δ. Φωτεινὴ Φαμέλη.

Ἐκ τῆς Ἑνώσεως Συντακτῶν ἀνεκοινώθη χθὲς ὅτι αἱ δηλώσεις συμμετοχῆς δεσποινίδων εἰς τὸν διαγωνισμὸν θὰ γίνωνται δεκταὶ μέχρι τῆς 11ης νυκτερινῆς τῆς Κυριακῆς.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ θεάτρου θὰ διανεμηθοῦν ὑπὸ τοῦ ἐκδοτικοῦ οἴκου ὁ «Κοραῆς» καλλιτεχνικώτατα τομίδια μὲ τοὺς τρεῖς ὕμνους στὴν Ὀμορφιὰ τοῦ Μπωντελαίρ κατὰ μετάφρασιν τοῦ κ. Γ. Σημηριώτη.

Ἐκλεκτὰ κοτιγιὸν τοῦ κ. Σταυρινάκη θὰ διανεμηθοῦν εἰς τὰς κυρίας.

Διὰ τὴν «Μὶς Ἀθῆναι» ὁ κ. Ἀγαλιώτης θὰ προσφέρῃ ὡραίαν ἀνθοδέσμην.

—Ἡ ἐκλογὴ τῆς «Μὶς Φιλαδέλφεια»

Σήμερον τὴν ἑσπέραν δίδεται εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ ἐν Ν. Φιλαδελφείᾳ ζυθεστιατορίου «Πάνθεον» μεγάλη χορευτικὴ ἑσπερὶς ὀργανωθεῖσα κατ' ἐντολὴν τῆς «Ἑνώσεως τῶν Συντακτῶν» ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἐξ ἐπιστημόνων, λογίων καὶ καλλιτεχνῶν κατοίκων τοῦ συνοικισμοῦ. Κατὰ τὴν χοροεσπερίδα ταύτην, θὰ γίνῃ καὶ ἡ ἐκλογὴ τῆς «Μὶς Φιλαδέλφεια» ἡ ὁποία θ' ἀντιπροσωπεύσῃ τὸν συνοικισμὸν εἰς τὸν αὐριανὸν μεγάλον χορὸν τῶν «Ὀλυμπίων».

Λοιπόν:
Πνεύματα
εἶνε ὁ τίτλος τοῦ νέου μυθιστορήματος τοῦ κ.
Ἰρην. Ξενοπούλου
ποὺ θ' ἀρχίσῃ προσεχῶς εἰς τὴν "Πρωΐαν„
Εἴτε πιστεύετε τὰ πνεύματα εἴτε ὄχι, τὸ μυθιστόρημα αὐτὸ θὰ σᾶς τέρψῃ καὶ θὰ σᾶς συγκινήσῃ.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ μικρὰ ὑπηρέτρια μὲ συστάσεις. Ὁδὸς Κάνιγγος 8.

Ἑσπερίδες-Χοροὶ

Τὸ μεταπροσεχὲς Σάββατον ὁ χορὸς τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν εἰς τὸ «Ἀκροπὸλ Παλάς».

— Ἐξαιρετικῶς ἐπιτυχὴς προμηνύεται ἡ χοροεσπερὶς τοῦ «Ναυτικοῦ Ὁμίλου», ἡ ὁποία θὰ δοθῇ τὴν 6ην Φεβρουαρίου, εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ «Ἀκροπὸλ Παλάς».

— Ὁ Σύλλογος τῶν Βορειοηπειρωτῶν δίδει ὑπὲρ τοῦ φιλανθρωπικοῦ αὐτοῦ σκοποῦ τὸν ἐτήσιον χορόν του εἰς τὰ «Ὀλύμπια» τὴν 8ην Φεβρουαρίου. Βορειοηπειρώτισσαι μὲ τὰς τοπικὰς των ἐνδυμασίας θὰ χορεύσουν τοὺς χοροὺς τῆς πατρίδος των.

— Ὁ ἐτήσιος χορὸς (Μπὰλ ντὲ τὲτ) τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου τῶν Ἑλληνίδων, θὰ γίνῃ ἐφέτος τὴν 21 Φεβρουαρίου, ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 10 μ.μ. εἰς τὸ «Ἀκροπὸλ Παλάς». Τὰ θαυμάσια τσάγια ποὺ δίδει κάθε Πέμπτην ἀπόγευμα εἰς τὰ ἴδια σαλόνια καὶ αἱ ἐπιτυχίαι τῶν περασμένων χορῶν του εἶνε ἀρκετὰ διὰ νὰ ἐξασφαλίσουν κι' ἐφέτος μίαν καλὴν πρόσοδον διὰ τὰ Ἐργαστήρια τοῦ Ε. Σ. Ε.

— Τὴν μεταπροσεχῆ Τρίτην δίδεται εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Ντελὶς» ὁ χορὸς τῆς «Ἑλληνικῆς Ἀντιφθισικῆς Ἑταιρείας».

— Ἡ χορευτικὴ προεσπερὶς τοῦ «Παρνασσοῦ» ὑπὲρ τῶν Σχολῶν Ἀπόρων Παίδων ὡρίσθη τὴν 1ην Φεβρουαρίου ἐ. ἔ., ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 6ην μ.μ. Οἱ ἐπιθυμοῦντες εἰσιτήρια καὶ μὴ λαβόντες τοιαῦτα δύνανται νὰ προμηθευθῶσιν ἐκ τοῦ γραφείου τοῦ Παρνασσοῦ καθ' ἑκάστην ἀπὸ τῆς 10ης μέχρι τῆς 12ης π.μ. καὶ 6ης μέχρις 8ης μ.μ.

Ἡ ξένη καλλιτεχνικὴ κίνησις

Ἡ ἐφετεινὴ θεατρικὴ καὶ μουσικὴ κίνησις στὸ Βουκουρέστι, ὡς γράφουν τὰ Ρουμανικὰ φύλλα, εἶναι ἐξαιρετικῶς ἐνδιαφέρουσα. Τὰ ὀκτὼ θέατρα τῆς πρωτευούσης, εἰς τὰ ὁποῖα προσετέθη καὶ τὸ νεοϊδρυθὲν θέατρον τῆς «Μαρίας Βεντούρα», τῆς γνωστῆς Ρουμανίδος καλλιτέχνιδος, ἑταίρου τῆς Κομεντὶ Φρανσαίζ, ἐργάζονται θαυμάσια καὶ ἀπὸ καλλιτεχνικῆς καὶ ἀπὸ οἰκονομικῆς ἀπόψεως. Τὴν Ρουμανικὴν πρωτεύουσαν θὰ ἐπισκεφθοῦν ἐφέτος τὸν χειμῶνα τρεῖς ξένες διασημότητες. Ὁ περίφημος χορευτὴς Σαχάρωφ, ὁ Σαλιάπιν καὶ ἡ Γκάλλι Κούρτσι. Ὁ Σαχάρωφ θὰ συμμετάσχῃ ἐκτάκτως εἰς μερικὰς παραστάσεις τῆς «Ρουμανικῆς Ὄπερας», ὁ δὲ Σαλιάπιν καὶ ἡ Γκάλλι—Κούρτσι θὰ δώσουν δύο κονσέρτα εἰς τὸ μεγαλείτερον θέατρον τοῦ Βουκουρεστίου «Ἐφορίε».

Ἡ Γκάλλι—Κούρτσι ἀναχωρεῖ κατ' αὐτὰς ἐκ Νέας Ὑόρκης δι' Εὐρώπην, καὶ θὰ δώσῃ συναυλίας εἰς τὸ Παρίσι, Βιέννην, Βουδαπέστην καὶ Βουκουρέστι. Κατὰ τὴν ἀποχαιρετιστήριον συναυλίαν της εἰς τὴν Ν. Ὑόρκην ἡ καλλιτέχνις ἀπεθεώθη κυριολεκτικῶς ἀπὸ τὸ κοινόν, ἀνηγγέλθη δὲ εἰς αὐτὴν ἀπὸ σκηνῆς ὅτι τῆς ἀπονέμεται ὁ τίτλος τῆς Δόκτορος, τιμῆς ἕνεκα. Τὴν ἐπομένην τῆς συναυλίας ἔγινε μεγάλη ἑορτὴ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Ν. Ὑόρκης πρὸς τιμὴν τῆς μεγάλης ἀοιδοῦ, καὶ ἐξεφωνήθησαν λόγοι σχετικῶς μὲ τὴν ἔνδοξον καλλιτεχνικὴν δρᾶσιν τῆς Γκάλλι—Κούρτσι.

Θέατρα

ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. (Θίασος Ἀλίκης). «Εἶνε ἔνοχος ὁ Πάρκερ;»
ΜΟΝΤΙΑΛ. «Στὸ Ζέππελιν», β' σειρά.
ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ. «Ἡ Λοβιτοῦρα».
ΤΡΙΑΝΟΝ. «Ὁ Μαῦρος εὐνοῦχος».

Κινηματογράφοι

ΑΠΟΛΛΩΝ. «Κόμης Μοντεχρῆστος» μὲ τὴν Λ. Νταγκομπέρ.
ΑΤΤΙΚΟΝ (Ὁμιλῶν). «Τρελλὸς τραγουδιστὴς» μὲ τὸν Τζόλσον.
ΙΝΤΕΑΛ (Ὁμιλῶν). «Φάουστ» μὲ καλλιτέχνας τῆς Ὄπερας τῶν Παρισίων.
ΟΥΦΑ. «Οὐγγρικοὶ ἔρωτες» μὲ τὴν Ρίχτερ.
ΠΑΝΘΕΟΝ. «Ὁ ὡραῖος Μπρουμέλ».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Γυναῖκα καὶ νευρόσπαστο».

Συνοικιακὰ

ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ. «Τηλέγραφος θανάτου».
Α.Ο.Δ.Ο. «Γολγοθᾶς γυναικός».
ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ. «Τέμπο Τέμπο».
ΑΡΗΣ. «Ἀσφάλτ».
ΕΤΟΥΑΛ. «Ταξεῖδι στὴ Σελήνη».
ΗΛΥΣΙΑ. «Γκωσσό».
ΠΑΝΟΡΑΜΑ. «Κατάσκοπος Ὀδησσοῦ».
ΡΟΖΙΚΛΑΙΡ. «Μυστικὸ χρυσωρυχεῖο».

Πειραιῶς

ΟΛΥΜΠΙΑ. «Ἐσχάτη προδοσία».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Καρτιὲ Λατέν».

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑΙ ΕΥΚΑΙΡΙΑΙ
Πωλουμένων πολυορόφων εἰσοδηματούχων οἰκιῶν καὶ ἄλλων οἰκιῶν ὡς καὶ μονοκατοικιῶν, ἔχουν πρὸς πώλησιν τὰ ὑπὸ τὸ Δημοτ. Θέατρον ἀριθ. 18—19 Γραφεῖα Κτηματικῶν Συναλλαγῶν Στεφάνου Μπολοβίνου.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Τὸ Ἐθνικὸν Κτῆμα Τατοΐου δηλοῖ ὅτι ἡ ἀποκλειστικὴ ἐκμετάλλευσις τῶν οἴνων Δεκελείας ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Πρατηρίου τοῦ Κτήματος κειμένου ἐν τῷ περιβόλῳ τῆς Βουλῆς.

Πᾶσα ἀντίθετος δημοσίευσις δυνατὸν ν' ἀφορᾷ οἴνους Δεκελείας πρὸ πολλοῦ ἐξαχθέντας ἐκ τοῦ Κτήματος, διὰ τὴν γνησιότητα τῶν ὁποίων οὐδεμίαν ἀναλαμβάνει εὐθύνην.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως τοῦ Ἐθνικοῦ Κτήματος Τατοΐου)

ΣΗΜΕΡΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ
«ΕΡΓΑΣΙΑΝ»
ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ
κ. ΚΩΝ. ΖΑΒΙΤΣΙΑΝΟΥ
Περὶ μεταβολῆς τοῦ πολιτεύματος κατὰ τὸ Ἀμερικανικὸν σύστημα.
Καὶ ἄρθρα τῶν κ.κ.
ΖΑΪΜΗ, ΣΜΠΑΡΟΥΝΗ, ΒΑΡΒΑΓΙΑΝΝΗ, ΜΙΧΟΠΟΥΛΟΥ, ΣΠΥΡΟΥ ΜΕΛΑ, ΚΑΛΟΜΟΙΡΗ κτλ. κτλ.
«ΑΛΦΑ»

Ἀθλητισμὸς

—Ἀπηγορεύθη ὁ αὐριανὸς ἀγὼν

Κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Νάσκου, συμφωνοῦντος πρὸς τοῦτο καὶ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας, διεβιβάσθη χθὲς τὸ ἑσπέρας πρὸς τὴν Ποδοσφαιρικὴν Ὁμοσπονδίαν ἔγγραφος κοινοποίησις τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, διὰ τῆς ὁποίας ἀπαγορεύεται ἡ διεξαγωγὴ τοῦ αὐριανοῦ ποδοσφαιρικοῦ ἀγῶνος Ἑλλάδος—Σερβίας εἰς τὸ γήπεδον τοῦ «Παναθηναϊκοῦ» τὸ ὁποῖον ἐκρίθη ἀκατάλληλον διὰ τὴν συνάντησιν αὐτήν. Ὁ κ. Νάσκος ἀπὸ καιροῦ εἶχε πληροφορίας ὅτι τὸ γήπεδον τοῦ «Παναθηναϊκοῦ» δὲν ἐπληροῖ τοὺς κανονικοὺς ὅρους ἀσφαλείας τῶν θεατῶν, ἐνισχυθείσας ἐκ τῶν τελευταίων λυπηρῶν ἐπεισοδίων ἅτινα συνέβησαν εἰς τὸ γήπεδον αὐτό, καὶ τὰ ὁποῖα ἔδωσαν ἀφορμὴν νὰ ἐκδοθοῦν αὐστηραὶ ἀποφάσεις διὰ τὴν τάξιν εἰς τὸ μέλλον.

Προκειμένου νὰ ἐδίδετο αὔριον ὁ διεθνὴς ἀγὼν Ἑλλάδος - Σερβίας, εἰς τὸν ὁποῖον προεβλέπετο μεγάλη κοσμοσυρροή, ἡ Ἀστυνομία Πόλεων μὲ τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν τάξιν καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῶν θεατῶν, κατήρτισε τριμελῆ ἐπιτροπήν, ἡ ὁποία μετέβη πρὸ τριῶν ἡμερῶν εἰς τὸ γήπεδον τοῦ «Παναθηναϊκοῦ» καὶ ἐσχημάτισε ἄμεσον ἀντίληψιν περὶ τῆς γενικῆς καταστάσεως τοῦ γηπέδου τοῦ Παναθηναϊκοῦ Ἀθλητικοῦ Ὁμίλου. Ἡ ἐπιτροπὴ συνέταξε μακρὰν ἔκθεσιν τὴν ὁποίαν ὑπέβαλεν εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἀστυνομίας, ἀναφέρουσα ὅτι τὸ γήπεδον τοῦ «Παναθηναϊκοῦ» εἶνε κατ' ἀρχὴν ἀκατάλληλον διὰ τὴν τέλεσιν μεγάλων ἀγώνων ὅπως ὁ αὐριανός. Φέρονται δὲ πρὸς τοῦτο πολλὰ δικαιολογητικὰ μεταξὺ τῶν ὁποίων τὸ σπουδαιότερον, ὅτι τὸ γήπεδον δύναται νὰ περιλάβῃ μόνον 6 1)2 χιλιάδας θεατάς, καὶ ὅτι διὰ μεγαλύτερον ἀριθμὸν δὲν ἐξασφαλίζεται ἡ ἀσφάλεια τῶν θεατῶν καὶ ἡ τάξις εἰς τὸ γήπεδον.

Ἡ ἐπιτροπὴ κατήρτισε καὶ πίνακα τῶν ἐπιδιορθώσεων αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ γίνουν εἰς τὸ γήπεδον ὑποδεικνύουσα νὰ αὐξηθῇ τὸ ὕψος τοῦ ξυλίνου κιγκλιδώματος κατὰ 40 τοὐλάχιστον ἑκατοστά, νὰ τεθοῦν ἔξωθεν τοῦ γηπέδου μικρὰ περίπτερα εἰσιτηρίων, νὰ τεθοῦν ἄνω τῶν 30 ταξιθετῶν καὶ κλητήρων κλπ. Ἡ ὅλη ἔκθεσις ὑπεβλήθη πρὸς τὴν Ὁμοσπονδίαν χθὲς τὸ ἑσπέρας μὲ τὴν διαταγὴν τῆς Ἀστυνομίας πρὸς αὐτὴν ὅτι ἐὰν μέχρι σήμερον τὸ ἑσπέρας ὁ Παναθηναϊκὸς Α. Ο. δὲν συμμορφωθῇ πρὸς τὰς διατάξεις τῆς Ἀστυνομίας, ὁ ἀγὼν θ' ἀπαγορευθῇ.

Εἶνε ἄγνωστον ἀκόμη ἐὰν ἡ Ὁμοσπονδία θὰ κατορθώσῃ νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὰς ὑποδείξεις τῆς Ἀστυνομίας καὶ ἐὰν συνεπῶς ὁ ἀγὼν θὰ γίνῃ ἢ ὄχι.

—Ὁ χθεσινὸς ἀγὼν

Εἰς τὸ τερραὶν τοῦ Παναθηναϊκοῦ συνηντήθη χθὲς τὸ ἀπόγευμα ἡ ποδοσφαιρικὴ ὁμὰς τοῦ 34ου συντάγματος μὲ τὴν μικτὴν τῆς εἰς τὸ Φάληρον ὁρμούσης μοίρας τοῦ ἀγγλικοῦ στόλου.

Αἱ ὁμάδες ἐξῆλθον ἰσόπαλοι, ἐπιτυχοῦσαι ἑκάστη ἀνὰ δύο τέρματα. Εἰς τὸ πρῶτον ἡμιχρόνιον ἡ ἑλληνικὴ ὁμὰς ἐπέτυχεν ἓν τέρμα, εἰς τὸ δεύτερον ὅμως οἱ Ἄγγλοι ἐπέτυχον δύο συνεχῆ τέρματα ἔναντι ἑνὸς τῶν ἡμετέρων.

Ἡ στρατιωτικὴ ὁμὰς κατῆλθε μὲ τὴν ἑξῆς σύνθεσιν: Τέρμα Καρυστινός, ὀπισθοφύλακες Ρουμπάνης, Στάθης, μέσοι Κόκκινος, Μπαλτάσης, Ὑποφάντης, κυνηγοὶ Τσούμας, Πιερράκος, Ρηγόπουλος, Λουρῆς, Ρεντίφης.

—Παλαιὸν Φάληρον - Ἀγγλικὴ ὁμὰς

Σήμερον τὴν 3ην μ.μ. εἰς τὸ γήπεδον τοῦ Παναθηναϊκοῦ θὰ λάβῃ χώραν ἀγὼν ποδοσφαιρικὸς μεταξὺ τῆς ὁμάδος «Α.Ο.Π. Φαλήρου» καὶ μικτῆς ὁμάδος τοῦ ἐν Φαλήρῳ ὁρμοῦντος ἀγγλικοῦ στόλου.

Πρὸ τῆς συναντήσεως θὰ γίνῃ ἀγὼν Χόκεϋ μεταξὺ τῆς ὁμάδος ἀγγλικοῦ στόλου καὶ τῆς ὁμάδος τῆς ἐνταῦθα ἀγγλικῆς παροικίας.

SAK.

ΠΡΟΕΞΟΦΛΟΥΝΤΑΙ ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ ἐπὶ μετρίᾳ ἀμοιβῇ. Γραφεῖον συναλλαγῶν «Ο ΦΟΙΝΙΞ», ὁδὸς Σοφοκλέους 9 (Στοὰ Πάππου).

ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΛΛ. ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ

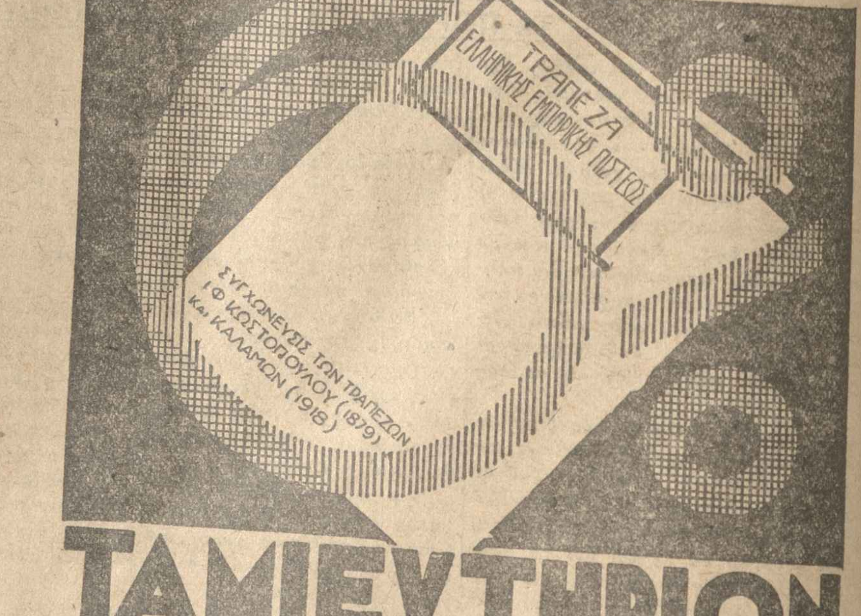

ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ
ΣΥΓΧΩΝΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ Ι. Φ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ (1879) ΚΑΙ ΚΑΛΑΜΩΝ (1918)
ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ

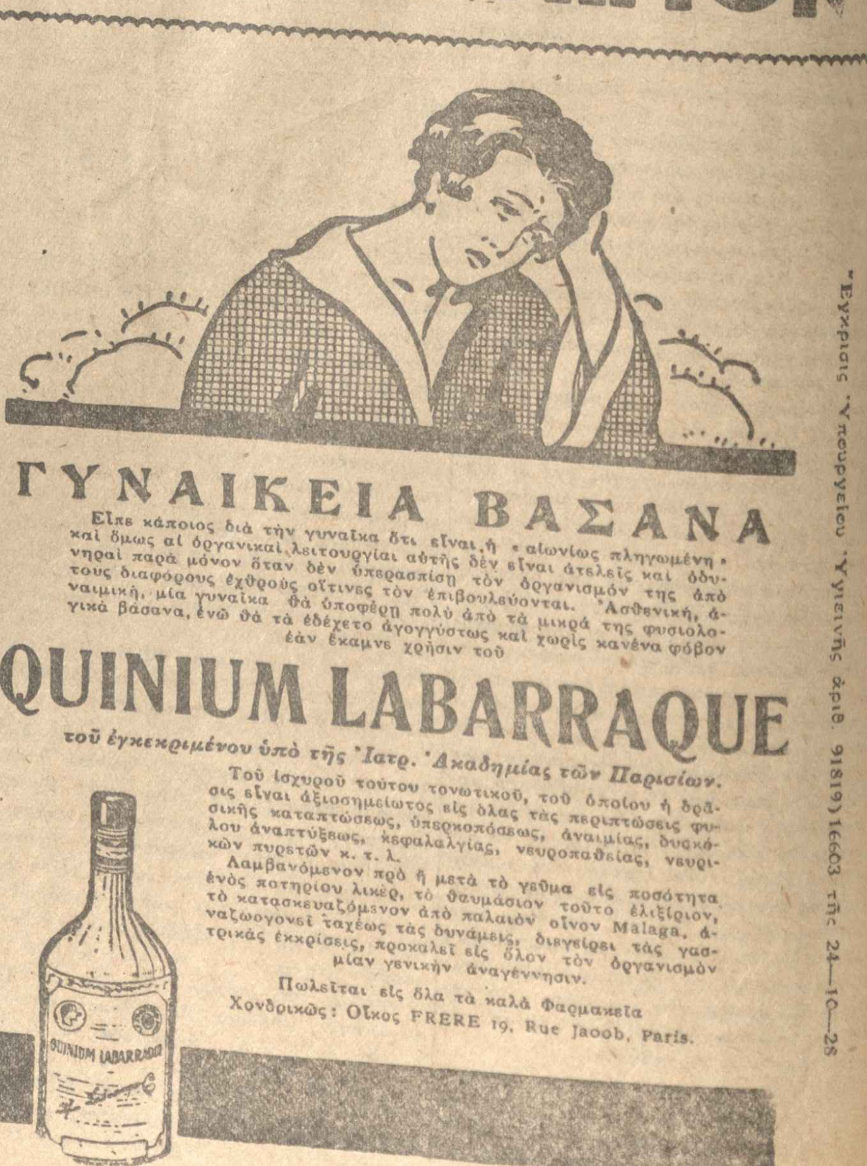

ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΒΑΣΑΝΑ
Εἶπε κάποιος διὰ τὴν γυναῖκα ὅτι εἶναι ἡ «αἰωνίως πληγωμένη» καὶ ὅμως αἱ ὀργανικαὶ λειτουργίαι αὐτῆς δὲν εἶναι ἀτελεῖς καὶ ὀδυνηραὶ παρὰ μόνον ὅταν δὲν ὑπερασπίσῃ τὸν ὀργανισμόν της ἀπὸ τοὺς διαφόρους ἐχθροὺς οἵτινες τὸν ἐπιβουλεύονται. Ἀσθενική, ἀναιμική, μία γυναῖκα θὰ ὑποφέρῃ πολὺ ἀπὸ τὰ μικρὰ τῆς φυσιολογικὰ βάσανα, ἐνῷ θὰ τὰ ἐδέχετο ἀγογγύστως καὶ χωρὶς κανένα φόβον ἐὰν ἔκαμνε χρῆσιν τοῦ
QUINIUM LABARRAQUE
τοῦ ἐγκεκριμένου ὑπὸ τῆς Ἰατρ. Ἀκαδημίας τῶν Παρισίων.
Τοῦ ἰσχυροῦ τούτου τονωτικοῦ, τοῦ ὁποίου ἡ δρᾶσις εἶναι ἀξιοσημείωτος εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις φυσικῆς καταπτώσεως, ὑπερκοπώσεως, ἀναιμίας, δυσκόλου ἀναπτύξεως, κεφαλαλγίας, νευροπαθείας, νευρικῶν πυρετῶν κ. τ. λ.
Λαμβανόμενον πρὸ ἢ μετὰ τὸ γεῦμα εἰς ποσότητα ἑνὸς ποτηρίου λικέρ, τὸ θαυμάσιον τοῦτο ἐλιξίριον, τὸ κατασκευαζόμενον ἀπὸ παλαιὸν οἶνον Malaga, ἀναζωογονεῖ ταχέως τὰς δυνάμεις, διεγείρει τὰς γαστρικὰς ἐκκρίσεις, προκαλεῖ εἰς ὅλον τὸν ὀργανισμὸν μίαν γενικὴν ἀναγέννησιν.
Πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ καλὰ Φαρμακεῖα
Χονδρικῶς: Οἶκος FRERE 19, Rue Jacob, Paris.
Ἔγκρισις Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς ἀριθ. 91819|16603 τῆς 24—10—28

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Γάμοι

Μόσχα Δ. Μπιό..η, Λεωνίδας ... σταυλος, ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των.

Ἀναχωρήσεις

Ἀνεχώρησεν εἰς Παρισίους ὁ Δ... τῆς Μαιευτικῆς Κλινικῆς τοῦ Ζαννε... κομείου κ. Νικολ. Παπατέστας.

Ἰατροὶ

—Ὁ ὠτο-ρινο-λαρυγγολόγος ἰατρὸς κ. ΩΡΓ. ΞΑΝΘΑΚΟΣ, δέχεται καὶ ... ἐν τῇ κλινικῇ του (πρώην Δ. Μαστ... πούλου) Ἁγίου Κωνσταντίνου 5α. Τη...

ΚΗΔΕΙΑΙ

Τὴν μάνα μας

ΕΛΕΝΗΝ ΒΕΝΤΟΥΜΗ

θανοῦσαν χ..., κηδεύομεν σήμερον ... τον καὶ ὥραν 10 1)2 π.μ. ἐκ τῆς οἰκί... ἐν ὁδῷ Ματρόζου 6 (Κουκάκη), εἰς τ... Α' Νεκροταφεῖον.

Τὰ τέκνα: Βασίλης, Μελέτης, Ἰ... ἀδελφαί: Σοφία Καραπάνου. Κοῦλ... ρη. Ἡ ἐγγόνα Ἑρμιόνη.

Τὸν προσφιλῆ μας σύζυγον, πατέ... τον

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ Δ. ΜΠΑΚΟΓΙΑ...
(ἐκ Καρυταίνης)

θανόντα χθὲς κηδεύομεν σήμερον Σ... καὶ ὥραν 10 π.μ. ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ ... κολάου Πευκακίων.

Ἡ τεθλιμμένη σύζυγος: Εἰρήνη Κ... κογιάννη. Τὰ τέκνα: Δημήτριος, Μιχα... ναστασία, Ἀφροδίτη, Ἀδαμαντία, ... ἔγγονοι. (Ἡ παροῦσα θεωρηθήτω κα... διαιτέρα πρόσκλησις).

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

Αὔριον Κυριακὴν 26ην τρέχ. καὶ ὥρα... π.μ. τελοῦμεν ἐτήσιον ἀρχιερατικὸν μνη... νον εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Σπ... νος (Συνοικία Σταδίου) ὑπὲρ ἀναπα... τῆς ψυχῆς τῆς ἀγαπημένης μας σύζ... γατρὸς καὶ ἀδελφῆς

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΣ Κ. ΤΗΝΙΟΥ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25ῃ Ἰανουαρίου 19...

Ὁ σύζυγος: Κωνστ. Γ. Τήνιος. Οἱ ... Μαρία Γ. Κουτρουμπάνου, Βασιλικὴ Γ. ... νίου. Οἱ ἀδελφοί: Κλεάνθη Γ. Κουτρ... νου, Νικόλαος Γ. Κουτρουμπάνος, Δημ... Μοτσενῖγος, Πηνελόπη Μοτσενίγου, ... λα Δ. Τηνίου, Παναγ. Μπακανάκης. (... τεραι προσκλήσεις δὲν θὰ σταλῶσι).

Αὔριον Κυριακήν, 26ην τρέχοντος ... ὥραν 10.30 π.μ. εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν ... Γεωργίου (Καρύτση), τελοῦντες 40ή... μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆ... ἀλησμονήτου μας

ΑΓΓΕΛΟΥ Δ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

(ἀνωτέρου ἀρχιναυπηγοῦ Π. Ν. ἐ. ἀ...) παρακαλοῦμεν τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμη... συγγενεῖς καὶ φίλους νὰ παρευρεθοῦν ... εὐαρεστοῦνται.

Ἡ σύζυγος: Ἀγλαΐα Α. Ἀναστασίο... ἀδελφοί: Νικ. Ἀναστασίου, Δημ. Χρισ... δης, Ἀλεξάνδρα Γ. Γιάπαπα, Ἀριάδν... Χριστοφίδου. Οἱ ἀνεψιοί. Οἱ ἐξάδελφοι. ... διαίτεραι προσκλήσεις δὲν θὰ σταλῶσι.

ΠΡΟΣΕΧΕΤΕ ΤΟΥΣ ΑΠΑΤΕΩΝ...

Ἄγνωστος ἀπατεών, ἐπωφελούμεν... τῆς ἀρίστης ὑποδοχῆς, τῆς ὁποίας ... χαίρει ἡ «Ἐφημερὶς τῶν Ἑλληνίδ...» περιέρχεται τὰς Ἀθηναϊκὰς οἰκογε... ας καὶ ζητεῖ τὴν εἴσπραξιν συνδρ... διὰ διπλοτύπων ἰδικῆς του λαθ... ἐκτυπώσεως, ἄνευ σφραγῖδος. Παρα... λοῦνται αἱ συνδρομήτριαι τῆς ἐφημ... δος νὰ προσέχουν, μέχρις ὅτου ἡ Ἀ... στυνομία ἐπιτύχῃ τὴν σύλληψιν τοῦ ... πατεῶνος.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς «Ἐφημε... δος τῶν Ἑλληνίδων»)

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
ΕΤΗΣΙΑ	ΔΡ. 380	ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ ΑΓΓΛ.	2
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	„ 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ.	15
ΤΡΙΜΗΝΟΣ	„ 100	ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ	Μ. 50
		ΕΛΒΕΤΙΑΣ	F. S. 60

Η ΠΡΩΪΑ

ΤΙΜΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ Ο ΣΤΙΧΟΣ ΔΡ.	5.30
ΤΡΑΠΕΖΙΚΑΙ „ „ „	6—15
ΘΕΑΤΡΩΝ, ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΩΝ ΚΕΝΤΡΩΝ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΩΝ	6.—
ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ	100-200

Ἡ φυσικὴ ἀγωγὴ

Τὰ παιδιὰ ἑνὸς φυσιολάτρου Ἀμερικανοῦ τρεφόμενα μὲ καρποὺς καὶ διαιτώμενα χειμῶνα καὶ καλοκαῖρι γυμνά.

Ἡ καλλιτεχνία τῆς διαφημίσεως

Τὸ ὡραιότατον αὐτὸ χιονισμένον τοπεῖον εἶνε ἁπλούστατα μία βιτρίνα Παρισινοῦ καταστήματος λινῶν ἀσπρορρούχων. Τὰ χιονισμένα δένδρα εἶνε καμωμένα ἀπὸ μανδύλια, καὶ ἡ ἔλαφος μὲ διάφορα γυναικεῖα ἀσπρόρρουχα.

Ὁ ἐρυθρὸς μιλιταρισμὸς

Κατὰ μῆκος τῶν Ρωσσικῶν συνόρων ἔχουν τοποθετηθῆ σκοπιαί, ὡς ἡ εἰκονιζομένη, ἔχουσαι σχῆμα στρατιωτικοῦ πηλικίου πρὸς προφύλαξιν τῶν φρουρῶν ἀπὸ τὰς καιρικὰς μεταβολάς.

ΕΠΙΚΑΙΡΟΙ ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ

Η ΕΝΙΣΧΥΣΙΣ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

ΠΟΥ ΠΡΟΣΚΟΠΤΕΙ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ κ. ΔΗΜ. ΦΙΛΑΡΕΤΟΥ

Α'.

Ἐξ ἀφορμῆς συστάσεως βουλευτοῦ Πειραιῶς ὅπως ἡ Κυβέρνησις παρέμβῃ παρὰ ταῖς Τραπέζαις ἵνα αὐξήσουν τὰς πρὸς τὸ ἐμπόριον πιστώσεις, ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Κυβερνήσεως κ. Μιχαλακόπουλος παρετήρησεν ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς, ὅτι ἡ αὔξησις τῶν τραπεζικῶν πιστώσεων, ἐὰν ἀπέβαινε πληθωρική, θὰ ἠδύνατο ἐμμέσως νὰ θίξῃ τὸ νόμισμα. Ἡ παρατήρησις εἶνε λεπτὴ καὶ κατ' ἀρχὴν ἀξία πάσης προσοχῆς. Οὐχ' ἧττον ὅμως πανθομολογεῖται ὅτι ἡ «κρίσις» τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας —ἡ «δυσπραγία» κατὰ τὴν Κυβέρνησιν— ἔχει ἀνάγκην θεραπευτικῶν ἐπεμβάσεων, ἵνα μὴ ἐξελιχθῇ εἰς θεομηνίαν ἐπὶ τῆς χώρας καὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Δυνατὸν νὰ ὑφίσταται ἤδη πληθωρισμὸς τις τραπεζικῶν πιστώσεων ὑπὲρ ὡρισμένου ἐμπορικοῦ καὶ βιομηχανικοῦ κόσμου, ἐνισχυθέντος μετ' ἐμπιστοσύνης κατὰ καιροὺς ἀπὸ τὰς Τραπέζας. Ἐνδεχόμενον μάλιστα ὁ ἀνεξέταστος αὐτὸς νὰ διέφθειρε καὶ νὰ ἔβλαψεν ἐν τέλει τοὺς εὐνοηθέντας. Σήμερον ὅμως προέχει ἀτυχῶς τὸ μὴ χεῖρον, ἡ ἀποσόβησις δηλαδὴ κρίσεως ἤδη ἐκδηλουμένης. Ἡ ἀποσόβησις δύναται νὰ λάβῃ χώραν χωρὶς πρόσθετον, χωρὶς μεγάλον τοὐλάχιστον πληθωρισμὸν πιστώσεων. Τὸ μὲν ἐμπόριον δὲν φιλοδοξεῖ κατὰ τὴν παροῦσαν στιγμήν, πιστεύω, αὔξησιν ἀκαλύπτων πιστώσεων ἢ πιστώσεων ἐπὶ γραμματίων εὐκολίας. Ἀποβλέπει ἰδίως εἰς ἐπιείκειαν τῶν Τραπεζῶν περὶ τὴν εἴσπραξιν τῶν ὀφειλομένων. Ζητεῖ ὑπομονήν, καί, κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον, θ ά τ η ν ἔ χ η κατ' ἀνάγκην.

Ἡ βιομηχανία ὅμως ζητεῖ ἐπιτακτικῶς ἄρδην μετατροπὴν τῆς φύσεως τῶν ὀφειλετῶν της. Μετατροπὴν τῶν βραχυπροθέσμων ὀφειλῶν της μὲ ὑψηλὰ ἐπιτόκια εἰς πολυετεῖς τοιαύτας μὲ χαμηλὸν τόκον. Ζητεῖ ἀλλαγὴν ὀφειλέτου. Μεταβολὴν τοῦ βραχυπροθέσμου λάθους εἰς δάνεια μακρὰ καὶ εὐνοϊκά.

Πρωτίστως, ἡ ἐπιτακτικὴ αὐτὴ ἀνάγκη τῆς βιομηχανίας δὲν πρόκειται νὰ δημιουργήσῃ νέον πληθωρισμὸν πιστώσεων. Ἀπ' ἐναντίας, ἐὰν ἐπιτευχθῇ, θὰ ἀποτελέσῃ εἰσαγωγὴν συναλλάγματος ἐν τῇ χώρᾳ, διότι μοιραίως τὰ βιομηχανικὰ δάνεια θὰ συναφθοῦν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ καὶ θὰ χρησιμεύσουν κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς ἐξόφλησιν χορηγημένων ἐσωτερικῶν πιστώσεων, ὑπὸ τὸ φάσγανον τῶν ὁποίων ἡ βιομηχανία κλυδωνίζεται σήμερον μέχρις ἀποπνιγμοῦ.

Ἐρωτᾶται ἤδη: πρέπει νὰ ἐνδιαφερθοῦν αἱ Τράπεζαι καὶ τὸ Κράτος ὥστε νὰ διορθώσουν τὸ γενόμενον λάθος τοῦ βραχυπροθέσμου, καὶ ἴσως καὶ τοῦ ὑπερβολικοῦ δανεισμοῦ πολλῶν βιομηχάνων; Γενικῶς ἀναγνωρίζεται ἡ ἀνάγκη αὐτή. Ἡ Κυβέρνησις ἀπὸ ἑβδομάδων ἀσχολεῖται —ἀόρίστως ἕως τώρα— περὶ τοῦ τρόπου παγιοποιήσεως τῶν χρεῶν τῆς βιομηχανίας καὶ οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως αὐτῆς. Αἱ Τράπεζαι, πιστώτριαι τῶν βιομηχανιῶν, πολλαπλῶς ἀλληλένδετοι πρὸς αὐτάς, μοιραίως ἐνδιαφέρονται νὰ τὰς συγκρατήσουν. Ἰδίως ὅμως οἱ πάντες ἀποβλέπουν εἰς ἀποτροπὴν τοῦ δεινοῦ κοινωνικοῦ καὶ ἐργατικοῦ ζητήματος, τὸ ὁποῖον θὰ ἐγέννα σήμερον τὸ σταμάτημα μεγάλων βιομηχανιῶν καὶ ἡ ἀπώλεια τοῦ ἐθνικοῦ κεφαλαίου τὸ ὁποῖον αὗται ἐκπροσωποῦν μόνον ἐφόσον κινοῦνται τὰ ἐργοστάσιά των. Ἀκόμη πρέπει ν' ἀπευχώμεθα καὶ τὴν συντριβὴν τῶν προσώπων ἐθνικὸν κεφάλαιον προβληματικῆς ἀντικαταστάσεως ἀποτελοῦν καὶ οἱ δημιουργοὶ τῶν βιομηχανιῶν, οἱ σκαπανεῖς τῆς ἑλληνικῆς βιομηχανίας, ἔστω καὶ ἂν ἡ μεγάλη αἰσιοδοξία τινῶν ἐξ αὐτῶν τοὺς ὡδήγησεν εἰς ὑπερβολικὰς ἐγκαταστάσεις καὶ εἰς λάθη ἐνταθέντα ἀπὸ τὴν μέχρι πρό τινος ἀστάθειαν τοῦ νομίσματος —διὰ τὴν παράτασιν τῆς ὁποίας δὲν εἶνε ἀμέτοχος εὐθυνῶν καὶ ἡ πολιτική— καὶ ἀπὸ τὰς προσφάτους ἀντιξόους διεθνεῖς οἰκονομικὰς συνθήκας.

Παρ' ὅλην ὅμως τὴν ἀναγνωριζομένην ἐπιτακτικὴν ἀνάγκην τῆς ἐνισχύσεως τῆς βιομηχανίας, ἀγωνιώδεις ἑβδομάδες καταναλίσκονται εἰς ἀκάρπους καὶ μυστηριώδεις συζητήσεις μεταξὺ τῶν ἁρμοδίων. Ἐν τούτοις οὔτε ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν, οὔτε ἀπὸ τὰς Τραπέζας, τὰς μεγάλας τοὐλάχιστον, λείπει ἡ καλὴ διάθεσις καὶ ἡ ἐπίγνωσις τῶν ἐπικρεμαμένων κινδύνων.

Ἡ Κυβέρνησις, πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, ἀπεφάσισε νὰ εἰσαγάγῃ ἑκατοντάδας τινὰς ἑκατομμυρίων δραχμῶν ἐκ τῶν διαθεσίμων αὐτῆς εἰς τὸ ἐσωτερικόν, ἐπὶ τόκῳ χαμηλῷ, πρὸς ἔμμεσον, μέσῳ τῶν Τραπεζῶν, ἐνίσχυσιν τῶν βιομηχανικῶν καὶ λοιπῶν ἑταιρικῶν ἐπιχειρήσεων. Ἐν τοσούτῳ ἡ ἐνίσχυσις δὲν πραγματοποιεῖται καὶ μόνον ἡ συζήτησις παρασκηνιακῶς ἐξακολουθεῖ, ἐνῷ ἡ κρίσις καὶ ἡ δυσπιστία ἐντείνονται. Καὶ δὲν εἶνε παράδοξον ὅτι λύσις δὲν εὑρίσκεται. Αἱ μὲν βιομηχανίαι ἔχουν ἀνάγκην μακροπροθέσμων δανείων, ἡ δὲ Κυβέρνησις προσφέρει πρὸς τὸ παρὸν εἰς τὰς Τραπέζας βραχυπρόθεσμον ἐνίσχυσιν. Ὄντως τὰ προσφερόμενα διαθέσιμα θὰ συζητηθοῦν ἐκ νέου ὑπὸ τοῦ Δημοσίου μετά τινα χρόνον, διότι ἀποτελοῦν μέρος τῆς ἐκτελέσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ ἢ διατίθενται ἤδη νομοθετικῶς εἰς ἐκτάκτους σκοπούς, παραγωγικοὺς καὶ κοινωνικούς.

Ἀπομένει ἑπομένως νὰ εὑρεθῇ τὸ χρῆμα τὸ ὁποῖον θὰ δανεισθῇ μακροπροθέσμως πρὸς τὴν βιομηχανίαν. Ἀπομένει δὲ ἰδίως νὰ εὑρεθῇ π ο ῖ ο ς θὰ τὸ δανείσῃ πρὸς τοὺς βιομηχάνους.

Ἴσως ὑπάρχουν οἱ φρονοῦντες ὅτι τὸ φυσικὸν εἶνε νὰ δοθοῦν καὶ τὰ νέα βιομηχανικὰ δάνεια ὑπὸ τῆς Hellenic Corporation, τοῦ ἑλληνοαγγλοαμερικανικοῦ χρηματοδοτικοῦ ὀργανισμοῦ, τοῦ λειτουργοῦντος παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ, ὅστις ἤδη ἐχορήγησε πέρυσι τοιαῦτα δάνεια. Ἀλλ' ἡ παροῦσα κατάστασις, καὶ εἰδικώτερον ἡ κατάστασις τῶν ἐχουσῶν ἀνάγκην νέας ἐνισχύσεως βεβαρημένων βιομηχανιῶν, δὲν ἐπιτρέπει νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι θὰ παρείχοντο εὐκόλως σήμερον ὑπὸ ξένων τραπεζιτῶν βιομηχανικὰ δάνεια, οἷα τὰ αἰτούμενα. Τὰ δάνεια τὰ σήμερον ζητούμενα ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς βιομηχανίας δὲν εἶνε δάνεια ἀ ν α π τ ύ ξ ε ω ς, ἀλλὰ δάνεια π ε ρ ι σ ώ σ ε ω ς. Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι δὲν ζητοῦνται δάνεια ἐ π ι σ φ α λ ῆ, ἀλλ' ἡ ἀτμόσφαιρα τῆς δυσπιστίας, τὴν ὁποίαν ἐδημιούργησεν ἡ ἀμέλεια τῆς θεραπείας καὶ ἄλλα πραγματικὰ περιστατικά, ἀφαιροῦν ἀπὸ τὰ ζητούμενα δάνεια ὅλα ἐκεῖνα τὰ ἐχέγγυα τῆς πλήρους ἀσφαλείας, τὰ ὁποῖα μόνα εἶνε ἱκανὰ νὰ προσελκύσουν τὸν ξένον ψυχρὸν δανειστήν, ἀρκούμενον εἰς μέτριον τόκον ἀλλ' ἀξιοῦντα πάσης ἡσυχίας τοποθέτησιν.

Τὰ δάνεια τὰ ζητούμενα σήμερον ὑπὸ τῆς βιομηχανίας μας εἶνε δάνεια τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ὑπαγορεύσῃ ἡ σ τ ο ρ γ ὴ πρὸς τὸ γενικώτερον συμφέρον, δάνεια οὔτε ἐπισφαλῆ οὔτε ἀπολύτου ἀναπαύσεως, εἶνε δάνεια κ ο ι ν ω φ ε λ ῆ καὶ τ ο λ μ η ρ ὰ (ἀπὸ ἐκεῖνα τῶν ὁποίων ἡ χορηγία πρὸς τὰς βιομηχανικὰς ἐπιχειρήσεις «ξεχαγιάζει» τὸ νεκρὸν κεφάλαιον, κατὰ τὴν ἐπιγραμματικὴν ἔκφρασιν τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς ὠργανωμένης ἑλληνικῆς τεχνικῆς βιομηχανίας κ. Ἀλεξ. Ζαχαρίου).

Μόνον οἱ ἀμέσως ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὴν περίσωσιν τῆς ἑλληνικῆς βιομηχανίας δύνανται νὰ συντελέσουν εἰς πραγματοποίησιν τοιούτων δανείων. Καὶ οἱ ἀμέσως ἐνδιαφερόμενοι εἶνε αἱ πιστώτριαι Τράπεζαι, τὸ Κράτος καὶ αὐτοὶ οὗτοι οἱ μέτοχοι καὶ βιομήχανοι. Ἕκαστος ἐκ τῶν ἐνδιαφερομένων πρέπει νὰ ὑποβληθῇ εἰς μερίδα θυσιῶν. Οἱ βιομήχανοι πρέπει νὰ δεχθοῦν ἔλεγχον φεξῆς, πρὸς τὸ συμφέρον των, ἔλεγχον τῶν νέων δανειστῶν καὶ ἀνοργάνωσιν τῶν ἐπιχειρήσεων ὅπου εἶνε ἀνάγκη. Οἱ μέτοχοι πρέπει νὰ δεχθοῦν περιστολὴν ἢ καὶ προσωρινὴν διακοπὴν διανομῆς μερισμάτων. Οἱ πιστωταί, ἐφ' ὅσον εἶνε συμβατικῶς δυνατόν, πρέπει νὰ παράσχουν προτεραιότητα ἐμπραγμάτου ἀσφαλείας εἰς τὸν νέον δανειστήν. (Ταῦτα βεβαίως ἰσχύουν διὰ τὰς τυχὸν ὑπερμέτρως βεβαρημένας βιομηχανίας). Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα πρέπει νὰ ἀναπτύξῃ τὸν παρ' αὐτῇ κλάδον βιομηχανικῆς πίστεως, τῇ συνεργασίᾳ ἐμπειρογνωμόνων μετακαλουμένων ἐν ἀνάγκῃ καὶ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ἐρωτᾶται ὅμως πάντοτε: ποῖος θὰ δώσῃ τὸ χρῆμα διὰ τὰ μακροπρόθεσμα δάνεια καὶ ὑ π' ε ὐ θ ύ ν η ν τ ί ν ο ς θὰ δανεισθῇ τοῦτο πρὸς τοὺς βιομηχάνους; Εἰς τὸ δεύτερον ἰδίως ἐρώτημα φαίνεται νὰ προσκόπτῃ τὸ ὅλον ζήτημα. Ἀλλὰ περὶ τούτου αὔριον.

ΔΗΜ. Ν. ΦΙΛΑΡΕΤΟΣ

Μία νέα ἀριστουργηματικὴ βιογραφία

Ἡ Ζωὴ τοῦ Λόρδου Βύρωνος

Τοῦ ἐπιφανοῦς Γάλλου συγγραφέως κ. Ἀντρὲ Μωρουᾶ

94ον

ΕΝΑ ΩΡΑΙΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Ὁ Βύρων ἦτο πολὺ εὐχαριστημένος, ποὺ ἡ ἐκλεκτή του, ἡ κόμησσα Γκουϊτσιόλι ἦτο καθολικὴ καὶ φανατικὴ μάλιστα. Ὁ Οὐάλτερ Σκὼτ ἀσφαλῶς ἐστάθμισε τὰ πράγματα, ὅταν ἐμάντευσεν ὅτι ὑπῆρχε κάποια συγγένεια καὶ δὴ στενή, μεταξὺ τῶν ἀναγκῶν τῆς ψυχῆς τοῦ λόρδου Βύρωνος καὶ τῆς ρωμαϊκῆς ἐκκλησίας. Καὶ ἀπόδειξις ὅτι ὁ Βύρων ἔδωκεν ἐντολὴν ὅπως ἡ κόρη του Ἀλλέγρα γίνῃ καθολικὴ καὶ ἀναπτυχθῇ σύμφωνα μὲ τὰς παραδόσεις τῆς παπικῆς ἐκκλησίας.

Ὅταν ἡ Τερέζα ἤκουε τὶς καμπάνες τοῦ ἑσπερινοῦ, ἔμενεν ἀκίνητη καὶ σιωπηλή. Ἐβυθίζετο εἰς μίαν βαθεῖαν ἔκστασιν καὶ ἤκουεν, ὡσὰν νὰ ἤρχοντο ἀπὸ ἕνα ἄλλον κόσμον, τὶς φωνὲς τῶν τζιτζικιῶν τῆς Πινέτας καὶ τοὺς μυστικοὺς ψιθυρισμοὺς τῶν φύλλων. Ὅταν ἡ κόμησσα Γκουϊτσιόλι ἐγνώριζε τὸν «Θρῆνον τοῦ Τάσσου», ποὺ ἐγράφη εἰς τὴν Φερράραν, ἠξίωσεν ἕνα ποίημα διὰ τὸν ἐξόριστον τῆς Ραβέννας. Ὁ Βύρων, ὁ ὁποῖος ἦτον εὐπειθὴς ἐραστής, ἐξ ἄλλου δὲ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην δὲν ἦτο δυνατὸν ν' ἀρνηθῇ τίποτε εἰς τὴν κόμησσαν, ἔγραψε τὴν «Προφητείαν τοῦ Δάντου». Ὅταν ἐτελείωσε τὸ ποίημα, ὁ Βύρων ἐπῆρε τὴν ἐρωμένην του καὶ ἐπῆγαν νὰ προσκυνήσουν μαζὶ εἰς τὸν τάφον τοῦ μεγάλου Φλωρεντίνου.

Ἡ κόμησσα Γκουϊτσιόλι εἶχε φορέσει μαῦρα, ὁ δὲ Βύρων μίαν κεντημένην στολήν. Ἐμπῆκαν χειροπιασμένοι μέσα εἰς τὸ παρεκκλήσιον. Ὁ Βύρων κατέθεσεν ἕνα ἀπὸ τὰ βιβλία του καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ μὲ τὰ χέρια σταυρωμένα στὸ στῆθος καὶ μὲ τὰ μάτια καρφωμένα στὸν τάφον, ἐνῷ ἡ φίλη του προσηύχετο χαμηλοφώνως.

ΤΟ ΚΑΘΗΚΟΝ ΤΗΣ ΤΕΡΕΖΑΣ

Ὁ Βύρων ἠσθάνετο ὁλονὲν μεγαλυτέραν ἀφοσίωσιν πρὸς τὴν κόμησσαν. Καὶ ἦτο, πράγματι, μία ἔντιμος κατάκτησις, διότι ἡ φίλη του, τὸ γένος κόμησσα Γκάμπα, ἦτον ὡραία, τρυφερὰ ἐρωτευμένη μαζί του καὶ καθόλου ἀνόητη. Τοὐλάχιστον αὐτὴ ἦτο ἡ γνώμη τοῦ Βύρωνος. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν μόρφωσίν της, αὐτὴ ἠμποροῦσε νὰ πῇ κανεὶς ὅτι ἦτο πολὺ ἀνωτέρα ἐκείνης, ποὺ θὰ ἐπερίμενε κανεὶς ἀπὸ ἕνα κορίτσι, τὸ ὁποῖον μόλις ἐγκατέλειψε τὸ μοναστήρι. Ἴσως ἡ περὶ τῆς κομήσσης γνώμη τοῦ Βύρωνος νὰ ἦτο κάπως αὐστηροτέρα, ἐὰν ἡ κόμησσα δὲν ἦτο ἡ ξένη. Ὡμιλοῦσα διαρκῶς εἰς τὴν γλῶσσαν της, ἡ ὁποία τόσον ἤρεσεν εἰς τὸν Βύρωνα, ἠμποροῦσε νὰ κρύπτῃ πολλὰς ταπεινότητας μὲ τὸ θέλγητρον τοῦ ἐξωτισμοῦ. Εἰς τὴν πραγματικότητα ἡ κόμησσα ἐγνώριζεν ἐλάχιστα ἀγγλικὰ καὶ δὲν κατελάβαινεν οὔτε λέξιν ἀπὸ τοὺς στίχους τοῦ ἐραστοῦ της. Δι' αὐτὴν ὅμως ὁ Βύρων ἦτον ὁ Ποιητής, ἦτον ἀκόμη ὁ ἄνθρωπος τοῦ ἔρωτος. Τὸν ἀγαποῦσε παραφόρως καὶ μέσα εἰς τὴν φαντασίαν της εἶχε πλάσει μίαν ἡρωϊκὴν μορφήν, ἕνα εἴδωλον. Ἴσως μάλιστα νὰ ἀγαποῦσε αὐτὴν τὴν μορφήν, ποὺ εἶχε πλάσει μόνη της. Δὲν ἤθελε μὲ κανένα τρόπον νὰ πιστεύσῃ ὅτι ἦτο κυνικός· τὸν ἤθελεν ἱπποτικόν, τρυφερόν, αἰθέριον, ἕνα ἄνθρωπον ὑπεράνω τοῦ κόσμου τούτου, τέτοιον τέλος, καθὼς φαντάζονται ὅλες ἡ γυναῖκες τὸν ἐκλεκτὸν τῆς καρδιᾶς των.

Ὁ Βύρων τὴν ἄφινε νὰ σκέπτεται καὶ νὰ κάμνῃ ὅ,τι τῆς ἤρεσεν. Ἐν τούτοις εἶχε κάποιον φόβον, μὴ τύχῃ καὶ γίνῃ γελοῖος. Διότι ὁ Βύρων τῆς κομήσσης Γκουϊτσιόλι ἐμοιάζε καταπληκτικὰ μὲ τὸν ἄλλον Βύρωνα, τὸν Βύρωνα τοῦ Χάρροου καὶ τοῦ Νιουστεντ, τὸν ὁποῖον ἐσυμπαθοῦσε τόσον πολὺ ἄλλοτε. Καὶ ἀπὸ ποῦ ὁ Τσάϊλντ Ἀρολντ ἦτο πάλιν ἕτοιμος νὰ κάμῃ τὶς πιὸ μεγάλες τρέλλες, καὶ τρέλλες μάλιστα συνεχεῖς.

«Ἐὰν συναντήσετε τὴν σύζυγόν μου, ἔγραφεν ὁ Βύρων εἰς τὴν Αὐγούσταν, νὰ τῆς πῆτε ὅτι ἐπιθυμῶ πολὺ νὰ ξαναπανδρευθῶ καὶ ἐπειδὴ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα θὰ ἔχῃ καὶ αὐτὴ τὴν ἰδίαν ἐπιθυμίαν, καιρὸν θὰ ἦτο νὰ ἐκυτάζατε νὰ ρυθμίσετε αὐτὸ τὸ ζήτημα μὲ κανένα σκωτικὸν νόμον, χωρὶς ἐννοεῖται νὰ θιχθῇ καθόλου ἡ ἄμεμπτος ἀγνότης καὶ εὐσέβειά της.»

Αὐτὴ ἦτο ἡ γνώμη τοῦ Βύρωνος. Ἀλλ' ἀσφαλῶς δὲν ὑπελόγιζε καλῶς τὰ πράγματα. Δὲν εἶχεν ἐρωτήσει νὰ μάθῃ ποία ἦτο ἡ γνώμη τῆς φίλης του. Διότι εἰς τὰ μάτια τῆς Τερέζας τὸ ν' ἀπατᾷ τὸν ἄνδρα της ἦτο ἕνα... καθῆκον. Τὸ νὰ τὸν ἐγκαταλείψῃ ὅμως ἐπίστευεν ὅτι ἦτο ἔγκλημα καὶ ἀσυγχώρητον μάλιστα.

Η ΜΑΤΑΙΟΤΗΣ ΤΩΝ ΕΓΚΟΣΜΙΩΝ

Τέλος οἱ Γκουϊτσιόλι ἀνεχώρησαν διὰ τὴν Βολωνίαν, διότι ὁ κόμης ἦτον ὑποχρεωμένος νὰ ἐπιθεωρήσῃ τὰ ἀπέραντα κτήματά του. Ὁ Βύρων, ὡς ἦτο φυσικόν, τοὺς ἠκολούθησε τὴν ἐπομένην. Εἶχε γίνει πλέον ἡ σκιὰ τῆς κομήσσης. Εἰς τὴν Βολωνίαν ἤρχισε πάλιν ἡ ἰδία ζωή. Ἐνοικίασεν ἕνα διαμέρισμα εἰς ἕνα μεγαλοπρεπὲς ἀνάκτορον καὶ παρήγγειλε νὰ τοῦ στείλουν ἀπὸ τὴν Βενετίαν τὴν Ἀλλέγρα, ἡ ὁποία τοῦ ἐκρατοῦσε συντροφιά. Αὐτὸ τὸ παιδὶ τὸν διεσκέδαζε πολύ. Ὡμιλοῦσε κάτι κωμικώτατα ἰταλικά. Ἔλεγεν ἐπὶ παραδείγματι:

—Bon di, Papa!

Ἦτο μία πραγματικὴ Μπάϋρον. Καθὼς ἡ Αὐγούστα ἦτο καὶ αὐτὴ ἀνίκανη νὰ προφέρῃ τὸ ρ καὶ ἔκαμνε τοὺς ἰδίους μορφασμούς, ποὺ ἔκαμνεν ὁ Βύρων καὶ ἡ ἀδελφή του. Ἀκόμη εἰς τὸ σαγόνι της ἐσχηματίζετο τὸ ἴδιο λακκάκι, τὰ φρύδια της ἦσαν διαρκῶς μαζεμένα, τὸ δέρμα της κατάλευκο καὶ ἡ φωνή της πολὺ γλυκειά. Ἡ Ἀλλέγρα ἔτρεφεν ἕνα περίεργον ἔρωτα διὰ τὴν μουσικὴν καὶ εἶχε μίαν σιδερένια θέλησι δι' ὅλα τὰ πράγματα. Ἀλήθεια, ἦτο πολὺ εὐχάριστον, νὰ βλέπῃ νὰ μεγαλώνῃ δίπλα του ἕνα περίεργο φυτό, σὰν ἐκεῖνο. Ὁ Βύρων ἔπαιζε μαζί της. Κατόπιν ἔπαιρνε τὸ ἄλογό του, ἔκαμνε περίπατο μέσα εἰς τὸν κῆπον κάτω ἀπὸ ἕνα πορφυρόχρωμο θόλο ὡρίμων τσαμπιῶν, ἐκάθητο κοντὰ εἰς τὴν βρύσιν, ἐκουβέντιαζε μὲ τὸν κηπουρὸ καὶ ὕστερα ἐπήγαινεν εἰς τὸ Κάμπο Σάντο νὰ φλυαρήσῃ μὲ τὸν νεκροθάπτην, ποὺ εἶχε τὴν ὡραιοτέραν κόρην τῆς Βολωνίας.

«Αἰσθάνομαι ἐξαιρετικὴν εὐχαρίστησιν ὅταν ἀπολαμβάνω τὴν ἀντίθεσιν, ποὺ παρουσιάζει ἡ ὡραία καὶ ἀθῶα αὐτὴ μορφὴ τῶν δεκαπέντε μόλις ἐτῶν καὶ τὰ κρανία, ποὺ ἔχει τοποθετήσει ὁ νεκροθάπτης σὲ διάφορα ράφια, ἰδιαιτέρως μάλιστα ἕνα κρανίον χρονολογούμενον ἀπὸ τοῦ ἔτους 1766 καὶ τὸ ὁποῖον, καθὼς λέγει ἡ παράδοσις, ἀνῆκεν ἄλλοτε εἰς τὸ πειὸ χαριτωμένο, τὸ πειὸ εὐγενὲς καὶ τὸ πειὸ πλούσιο κορίτσι τῆς Βολωνίας. Ὅταν κυττάζω αὐτὸ τὸ κρανίον καὶ κατόπιν τὴν ὡραίαν θυγατέρα τοῦ νεκροθάπτου — ὅταν συλλογίζωμαι ἐκεῖνο ποὺ ἦτο καὶ ἐκεῖνο ποὺ θὰ γίνῃ —αἴ, τότε, ἀγαπητὲ Μώρρεϋ, τί τὰ θέλεις, διὰ νὰ μὴ σὲ ταράξω, καλύτερα νὰ μὴ σοῦ πῶ τί σκέπτομαι. Δὲν ἔχει καμμίαν σημασίαν τὸ τί θ' ἀπογίνωμε ἐμεῖς οἱ γενειοφόροι ἄνδρες· ἀλλὰ δὲν μ' ἀρέσει καθόλου νὰ σκέπτωμαι ὅτι μία ὡραία γυναῖκα ἔζησε ὀλιγώτερον ἀπὸ ἕνα ὡραῖον δένδρον».

ANDRÉ MAUROIS

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ κούρασις.

Γαλλικὴ λογοτεχνία

Ὁ Πύθων

Διήγημα τοῦ Λεὸν Λαφὰλ

Ὁ Τρεσσελὶν εἶναι ἕνας ἀπὸ τοὺς πρώτους Γάλλους ποὺ ἔχουν ἐγκατασταθῆ στὸ Ἀννάμ, στὴ μεθόριο ζώνη τοῦ στενοῦ. Ἐχρειαζόταν θάρρος γι' αὐτό. Τρία μόλις χρόνια πρὶν πάῃ, ἡ Χώρα ὑφίστατο ἀκόμη τὰς ἐπιδρομὰς τῶν συμμοριῶν Κινέζων λιποτακτῶν καὶ Ἀνναμιτῶν τυχοδιωκτῶν, οἱ ὁποῖοι, ἐφωδιασμένοι μὲ τουφέκια «μουόνγκ» καὶ μὲ ὅπλα ταχυβόλα, παρμένα ἀπὸ τοὺς Γάλλους νεκρούς, ἐπλιατσικολογοῦσαν μὲ φοβέρες, φωτιὲς ἢ σφαγὲς τὰ εἰρηνευμένα φιλικὰ χωριά.

Καὶ τί ἔκρυβε τὸ μυστικὸ τῶν καρδιῶν; Ἕνας ἀρχιπειρατής, ὁ ὁποῖος εἶχε κάψει τρία χωριά, ἀπαγάγει καὶ πουλήσει τὶς γυναῖκες, ἀκρωτηριάσει εἴκοσι ἐργάτες, συλληφθεὶς ἐπὶ τέλους στὸ κρησφύγετόν του, ἐκαρατομήθη δημοσίᾳ. Μπροστὰ σ' ὅλους, λοιπόν, ὁ δήμιος ἐφίλησε τὸ ματωμένο λεπίδι γιὰ νὰ ἐφελκύσῃ τὴν ἐκδίκησιν τῶν νεκρῶν.... καὶ τῶν ἐπιζώντων ἀρχηγῶν.

Ἐκεῖ ἐπῆγε νὰ ἐγκατασταθῇ ὁ Τρεσσελίν. Ἡ παρατολμία του ἦταν ὅτι, παντρεμμένος ἀπὸ ἕξ μηνῶν καὶ ὑπὸ ὅρους ἀρκετὰ μυθιστορηματικούς, εἶχε μαζί του καὶ τὴ γυναῖκα του. Βέβαια ἡ περιφέρεια, ποὺ ἄρχισε νὰ ἐξυγιαίνεται καὶ νὰ εὐφορῇ, κατῳκεῖτο ἀπὸ δημοσίους ὑπαλλήλους καὶ ἐποίκους. Ὡστόσο, ἦταν δύσκολο νὰ μὴν πηγαίνῃ διόλου ὁ νοῦς τοῦ ἀνθρώπου στὶς ἀγριότητες τοῦ παρελθόντος. Ἡ κυρία Τρεσσελὶν —ἡ Σιμόνη— ἐβεβαίωνε τὶς φίλες της πῶς δὲν ἐσκεπτόταν ποτὲ τέτοια πράγματα. Ἦταν τόσο ἥσυχη ἀπὸ αὐτῆς τῆς ἀπόψεως, ὅσο ἂν ζοῦσε σὲ καμμιὰν ἐπαρχία τοῦ Σηκουάνα ἢ τῆς Προβηγκίας.

Ἀπεναντίας, μόλις ὁ σύζυγός της ἀπομακρυνόταν, ἕνας ὑπόκωφος τρόμος ἐβασάνιζε τὶς μοναξιές της. Τὴν ἔπιανε ὁ φόβος, ἕνας φόβος φρικτὸς καὶ ἀπάνθρωπος γιὰ τὰ φείδια. Ἡ ὀρυζοφυτεία, τὰ σύδενδρα τῶν «μπαμπού» μέσα στὴν ἑλώδη περιοχὴ ἔκρυβαν ἄλλοτε φείδια καὶ μάλιστα ἀπὸ τὰ πιὸ ἰοβόλα. Γερὲς ἀμοιβὲς στοὺς ἰθαγενεῖς ποὺ τὰ ἐσκότωναν, κατώρθωσαν νὰ τὰ ἀποδεκατίσουν. Τὰ φείδια εἶχαν ἐκλείψει μαζὶ μὲ τοὺς πειρατές. Οἱ τελευταῖοι πύθωνες μέσα στὸ δάσος, σὲ ἀπόστασι τεσσάρων λευγῶν καὶ περισσότερο, ξέροντας τὴν τιμὴ τοῦ δέρματός των, ἔφευγαν τὸν ἄνθρωπο. Ὁ Τρεσσελὶν καὶ οἱ φίλοι του ἀπεδείκνυαν στὴν Σιμόνη τὴν ματαιότητα τῶν φόβων της. Ἐξ ἄλλου, τὸ σπίτι τους, μισοευρωπαϊκό, μισοκινέζικο, ἦταν ψηλό, καλοχτισμένο, κ' ἐφυλαγόταν ἀπὸ δοκιμασμένους ὑπηρέτες, στὴν καρδιὰ μιᾶς μικρῆς πολιτείας.

Ἂν ἐπήγαιναν στὴν ὕπαιθρο ἐπὶ φορείων, τὸ παραμικρὸ θρόϊσμα τῶν φυλλωμάτων ἢ τοῦ χορταριοῦ ἔρριχνε τὴ Σιμόνη σὲ τρομάρες καὶ τρεμοῦλες ποὺ τὴν ἐκαταπίεζαν, τὴν ἄφιναν συντριμμένη, μισοπεθαμένη. Οἱ ζεστοὶ καὶ ὑγροὶ ἄνεμοι ἔφερναν τὴν ἀναιμία. Ὡς ἀποτέλεσμα ὅλων αὐτῶν, ὁ Τρεσσελὶν ἔβλεπε τὴν ψυχικὴ διατάραξι, τὴν νευρασθένεια. Ἔπρεπεν ἢ νὰ παραιτηθῇ ἀπὸ τὴν ἐλπίδα νὰ κάμῃ περιουσία, καὶ νὰ ξαναπέσῃ στὰ βάσανα τῆς φτώχειας ἢ νὰ ξαναστείλῃ τὴ Σιμόνη στὴ Γαλλία. Ἀγαπιῶντουσαν. Δὲν ἤθελαν νὰ χωρισθοῦν. Νέοι, γεμᾶτοι ὄνειρα καὶ δυνατὴν ὄρεξι νὰ ζήσουν —ὅλα τοὺς ἔδεναν τὸν ἕνα στὸν ἄλλο. «Πρέπει λοιπόν, ἔλεγε μέσα του ὁ Τρεσσελίν, νὰ θεραπεύσω τὴ Σιμόνη ἀπὸ τὴ φοβομανία της.» Ὡρκίσθηκε νὰ γίνῃ ἐνεργητικός, σκληρός. Στὸ κάτω-κάτω, ὑπερασπιζόταν τὴν ἀγάπη τους, τὴν εὐτυχία τους. Ἐκεῖ ὅπου ἡ λογικὴ καὶ τὰ ἀστεῖα δὲν ἔπιαναν διόλου, ἕνας τιναγμός, μιὰ συγκίνησις θὰ ἦσαν ἴσως δραστικώτερα. Ἀνέφερεν ὁ κόσμος τρελλοὺς ποὺ ἐλυτρώθηκαν ἔτσι ἀπὸ τὴν τρέλλα τους. Ἐθυμόταν ὁ ἴδιος ὅτι ὁ πατέρας του, ἕνα βράδυ, τὸν εἶχε πάει διὰ τῆς βίας κοντὰ σ' ἕνα φράκτη, ὅπου κάποιο τέρας ἐπαραμόνευεν... ἕνα κουρέλι ποὺ ἐστέγνωνε στὸν ἄνεμο! Ἔπεσεν ἄρρωστος δυὸ-τρεῖς ἡμέρες, ἀπὸ τότε ὅμως εἶχε βαδίσει ἄτρομος κατεπάνω στὰ ἐμπόδια καὶ τὰ φαντάσματα.

* * *

Ἕνα βράδυ ἐγύριζεν ἀπὸ ἕνα δεῖπνον σὲ φιλικό του σπίτι. Νύχτα φωτεινή. Ἕνας ἦχος ἀνναμίτικης φλογέρας, γλυκὸς καὶ σιγαλός, ἐρχόταν μὲ τὸν ἄνεμο. Κάτι γείτονες θὰ ἔφερναν τὴ γυναῖκα του.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

Αἱ ἐξομολογήσεις των

Μὲ τὴν κ. Εὔαν Σικελιανοῦ διὰ τὴν γνησίαν Ἑλληνικὴν μουσικὴν

Τοῦ συνεργάτου μας κ. Ν. Γιοκαρίνη

Ποτὲ εἰς τὴν ζωήν μου δὲν ἐπερίμενα μὲ τόσην εὐχαρίστησιν εἰς ἀντιθάλαμον. Ἀπὸ τὸ βάθος, ἔρχονται οἱ ἦχοι τῶν χορικῶν ποὺ ψάλλονται ἀπὸ τὰς Ἱκέτιδας. Καινούργιοι ἦχοι, νέα μουσική, κάτι σὰν ἕνα ἀπρόοπτο ζωντάνευμα μιᾶς νέας ἐποχῆς ἀπὸ τὰ βάθη τῶν αἰώνων. Μπροστά μου ὅλη ἡ χαρὰ καὶ ἡ ὀμορφιὰ καὶ τὸ πνεῦμα μιᾶς Ἑλληνίδος, τὴν ὁποίαν φωτίζουν τὰ λευκὰ μάλλινα ἀρχαῖα φορέματα, καὶ τὸ πλατύ της χαρούμενο γέλοιο. Εἶνε ἡ κόρη τοῦ Ἀμερικανοῦ Κοὺκ (ὁ ὁποῖος ἀπὸ τὴν ἀγάπην τῆς Ἑλλάδος ἦλθε καὶ πέθανε τσοπάνος στὸν Παρνασσό), σήμερον κυρία Ν. Προεστοπούλου.

Τὰ χορικὰ τῶν Ἱκετίδων, ζωηρεύουν καὶ σβύνουν. Εἶνε ἕνα τμῆμα τῆς διδασκαλίας ποὺ γίνεται ἀπὸ πολὺν καιρὸ τώρα, γιὰ τὴν προετοιμασία τῶν Δελφικῶν ἑορτῶν τοῦ Μαΐου. Γύρω μας μόνο γιὰ τὶς ἑορτὲς αὐτὲς γίνεται λόγος. Μεγάλα προγράμματα Ἑλληνικὰ καὶ ξενόγλωσσα, δελτάρια προπαγανδιστικά, ρεκλάμες πολύχρωμες, μιὰ πυρετώδης κίνησις ἀνθρώπων. Σὰν νὰ πρόκειται νὰ γίνουν ἡ γιορτὲς τὴν ἐρχομένη Κυριακή. Αὐτὸ σημαίνει προετοιμασία εἰλικρινὴς καὶ ὠργανωμένη.

Μὲ τὶς πλεξοῦδες τῶν μαλλιῶν σὰν παληὸ χρυσάφι, μὲ ἀθῷο, σχεδὸν παιδικό, τὸ βλέμμα τῆς συμπαθείας, μὲ μιὰ συγκινητικὴ κλίσι τῆς κεφαλῆς πρὸς τὰ δεξιά, μὲ τὰ ἀρχαῖα ἐνδύματα ἄρτια στὶς πτυχὲς καὶ στὶς πτώσεις των, νάτην ἡ κ. Εὔα Σικελιανοῦ, θερμὴ ἀπόστολος τοῦ ἀρχαίου μας κάλλους. Τὸ ἀνεζήτησε παντοῦ. Τὸ ἀγάπησε καὶ τὸ ἐκαλλιέργησε εἰς ὅλας του τὰς ἐκδηλώσεις, αἰσθητικὸς σύντροφος τῆς βαθειᾶς Ἑλληνικῆς ἐμπνεύσεως τοῦ συζύγου της. Αἱ μελέται της καὶ αἱ ἔρευναί της καὶ αἱ πεποιθήσεις της διὰ τὴν γνησίαν ἑλληνικὴν μουσικὴν εἶνε γνωσταί. Τὰς πεποιθήσεις αὐτὰς τὰς ὑπεστήριξε μὲ σθένος παντοῦ καὶ πάντοτε. Εἰς μίαν διάλεξίν της εἰς τὸ Παρίσι, ἐμπρὸς εἰς τὸ πειὸ μορφωμένον κοινὸν ποὺ θὰ ἠμποροῦσε νὰ εὐχηθῇ ἕνας ὁμιλητής, τὴν ἤκουσα νὰ καταγγέλλῃ τὴν μόδαν τοῦ φωνογράφου καὶ τῆς τζάζ, ὅταν αὐτὰ συντελοῦν εἰς τὸ νὰ σβύνουν ὁλότελα τὴν γνησίαν λαϊκὴν μουσικὴν τῆς Ἑλλάδος. Καὶ ὅταν ἔμαθε ὅτι ὁ φωνογράφος πρόκειται νὰ ἀποτυπώσῃ τώρα τὰ δημοτικά μας τραγούδια, ἡ πρώτη της ἀπόλαυσις ἦταν πῶς νὰ ἠμπορέσῃ νὰ βοηθήσῃ τὴν ἐργασίαν αὐτήν. Καὶ ὑπεσχέθη, ὅπως ἦταν φυσικόν, ὅλην της τὴν ὑποστήριξιν εἰς τὸν κ. Περνό. Ἡ μουσική, ὁ Ἑλληνικὸς ἦχος, νά τι συγκινεῖ ὁλόψυχα τὴν κ. Σικελιανοῦ.

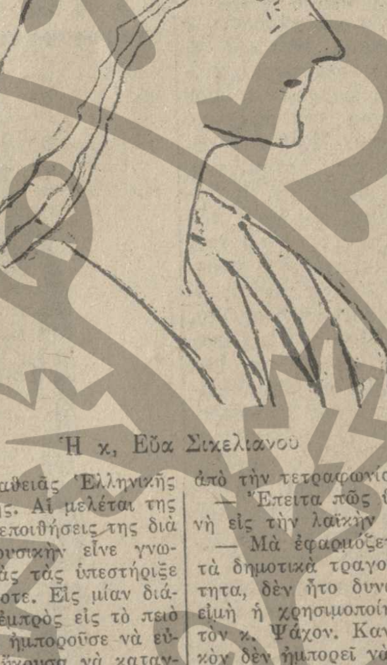

Ἡ κ. Εὔα Σικελιανοῦ

—Πῶς μποροῦμε, μοῦ λέγει νὰ ἀφίνωμε χαμένον ἕνα τέτοιον ἐθνικὸν πλοῦτον. Ἡ μεγάλη συμφορὰ τοῦ φωνογράφου καὶ τῆς τζὰζ ἦλθε σὲ ἐποχὴ ποὺ ὑπάρχει κίνδυνος νὰ ἐπιφέρῃ τελείαν τὴν καταστροφήν. Σὲ κάθε χωριό, σὲ κάθε σπίτι, ὑπῆρχε σχεδὸν ἕνα πένθος ἀπὸ τοὺς πολέμους. Ἐκείνη τὴν ἐποχὴ ἀκριβῶς μᾶς ἦλθε ἡ τζάζ. Οἱ γέροι τοῦ χωριοῦ δὲν τραγουδοῦσαν πειά, λόγῳ πένθους. Καὶ οἱ νέοι δὲν ἤκουαν τὰ παληὰ κλέφτικα τραγούδια καὶ τοὺς παληοὺς σκοπούς. Ἤκουαν τώρα τὴν τζάζ. Μὲ αὐτὴν ἐμορφώθηκαν. Ὅταν οἱ γέροι λείψουν σὲ λίγο, ἡ νέα γενεὰ τῶν χωρικῶν μας δὲν θὰ ἔχῃ πλέον συγκρατήσει τίποτε τὸ Ἑλληνικόν. Νάτην ἡ συμφορά. Συμφορὰ μεγάλη, τὴν ὁποίαν τίποτε δὲν εἶνε εἰς θέσιν νὰ ἀναπληρώσῃ.

— Μήτε ἡ μουσικὴ κίνησις τῶν Ἀθ[illegible];

— Νὰ σᾶς εἰπῶ. Δὲν εἶμαι ἐναντίον αὐτῆς τῆς μουσικῆς κινήσεως. Δὲν νομίζω ὅτι ἡ ἀφοσίωσίς μας εἰς τὴν γνησίαν Ἑλληνικὴν μουσικήν, παραβλάπτεται ἀπὸ τὴν ἀγάπην τῶν μεγάλων Εὐρωπαϊκῶν συνθέσεων. Σημειώσατε ὅτι ἐγὼ ἀνετράφην μὲ τὴν Εὐρωπαϊκὴν μουσικήν. Ὁ πατέρας μου ἦταν μουσικός, ὁ ἀδελφός μου μεγάλος πιανίστας. Ὅταν ἦλθα εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἦταν γιὰ μένα μιὰ νέα ἀποκάλυψις ἡ Ἑλληνικὴ μουσική. Ἐπέμεινα λοιπὸν νὰ τὴν μελετήσω καὶ νὰ τὴν μάθω. Ὁ [illegible]ος της μὲ ἐθάμβωσε. Ἀντελήφθην ὅτι ἡ Ἑλλὰς εἶχε ἕνα πλοῦτον εἰς τὴν μουσικὴν αὐτὴν καὶ δὲν τὸν ἐχρησιμοποιεῖ. Ἔνοιωσα ὅτι ὁ ἦχος ἀποδίδεται μόνον μὲ τὴν Ἑλληνικὴν μουσικήν, καὶ εἶνε μόνον αὐτὴ ποὺ ὑποτάσσεται εἰς τὸν λόγον, καὶ τὸν ἑρμηνεύει. Ἔχω σχηματίσει ἔκτοτε τὴν γνώμην καὶ τὴν πεποίθησιν, ὅτι τὸ μέλλον τῆς μουσικῆς εὑρίσκεται εἰς τὴν Ἑλληνικὴν παρασημαντικήν».

Δύσκολον μέλλον, μὲ τὴν φορὰν ποὺ ἔχει πάρει ἡ ἐποχή μας. Ἀλλὰ οἱ ἀπόστολοι δὲν ἀπογοητεύονται ποτέ. Ἡ κ. Εὔα Σικελιανοῦ πιστεύει ὅτι ἠμποροῦμε νὰ θαυματουργήσωμε μὲ τὴν Βυζαντινὴν μουσικήν. Ἀρκεῖ ὅμως αὐτὸς ὁ χαρακτηρισμὸς διὰ νὰ εὐρύνῃ τὰς ἀπόψεις της.

— Δὲν εἶνε μόνον Βυζαντινή. Εἶνε ἕνας σταθμὸς τῆς παλαιᾶς τῆς γνησίας Ἑλληνικῆς μουσικῆς.

— Καὶ πῶς τὸ ξέρομε;

— Ἐγὼ τὸ πιστεύω. Ἀλλὰ ὑπάρχουν καὶ τόσα δεδομένα ποὺ ἠμποροῦν νὰ ὑποστηρίξουν τὴν γνώμην αὐτήν. Θὰ ἦταν πολὺ ἐπιστημονικὴ ἡ συνομιλία μας ἂν ἐβάζαμε στὴ μέση τὰς πηγάς. Κυττάξατε πάντως τὸν ὕμνον πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα. Εἶνε τὸ σπανιώτερον δεῖγμα τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς μουσικῆς. Ὁ κ. Φωρὲ καὶ ὁ Ρεϊνὰκ μετέγραψαν τὸν ὕμνον αὐτὸν εἰς τὴν εὐρωπαϊκὴν μουσικὴν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κλειδὸς τὴν ὁποίαν μᾶς διέσωσε ὁ Ἀλύπιος. Ὁ ὕμνος αὐτὸς εἶνε ἐντελῶς ἄλλος, μεταγραφόμενος εἰς τὴν Ἑλληνικὴν παρασημαντικήν, ἡ ὁποία ἔχει τοὺς τονισμοὺς πολὺ περισσότερον ἐγγὺς πρὸς τὴν ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν μουσικήν. Ἔχομεν πολλούς, πάρα πολλοὺς τοὺς κρίκους ποὺ συνδέουν τὴν ἀρχαίαν ἑλληνικὴν μουσικὴν μὲ τὴν Βυζαντινήν, τῆς ὁποίας εἴμεθα κληρονόμοι ἄμεσοι καὶ... ἀδρανεῖς.

—Μὰ ἡ ἐκκλησιαστικὴ μουσικὴ συνεχίζεται...

— Καὶ ἀναπληροῦται ἀπὸ τὴν τετραφωνίαν.

— Ἔπειτα πῶς θὰ ἐφαρμοσθῇ ἡ Βυζαντινὴ εἰς τὴν λαϊκὴν μουσικήν;

— Μὰ ἐφαρμόζεται. Διὰ νὰ μεταγραφοῦν τὰ δημοτικὰ τραγούδια μὲ ἀπόλυτον γνησιότητα, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ γίνῃ τίποτε ἄλλο εἰμὴ ἡ χρησιμοποίησις τῆς Βυζαντινῆς ἀπὸ τὸν κ. Ψάχον. Κανένα ἄλλο σύστημα μουσικὸν δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀποδώσῃ αὐτοὺς τοὺς ἤχους. Ὁ κ. Ψάχος γράφει ἄλλως τε εἰς αὐτὴν τὴν μουσικήν. Αἱ Ἱκέτιδες ποὺ θὰ παιχθοῦν εἰς τοὺς Δελφούς, ἔχουν τονισθῆ ἀπὸ τὸν κ. Ψάχον. Δὲν ἠμπορῶ νὰ ἐννοήσω γιατὶ πρέπει νὰ πετάξωμε τὸν πλοῦτον μας αὐτόν, ἀφοσιούμενοι μόνον εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν μουσικήν. Ὅπως μαθαίνωμε πολλὲς γλῶσσες, θὰ ἠμπορούσαμε νὰ μάθωμε καὶ δύο μουσικές. Ἠμποροῦμε νὰ θαυμάζωμε τὴν μουσικὴν τοῦ Μπετόβεν ὅπως καὶ τὴν μελῳδίαν Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου.

— Καὶ πῶς νομίζετε πῶς θὰ ἠμπορέσωμε νὰ συνηθίσωμε εἰς τὸν μουσικόν μας αὐτὸν πλοῦτον;

— Μὰ ἀφοῦ ἡ Ἐκκλησία ἤρχισε νὰ παραγνωρίζῃ τὰς παραδόσεις της, δὲν μᾶς μένει πλέον εἰμὴ τὸ θέατρον. Ἂς ἐπιδείξωμεν ἐκεῖ τὴν μουσικήν μας παράδοσιν. Ἐγὼ πιστεύω πῶς ἠμπορεῖ νὰ γίνῃ, καὶ μὲ τὴν πεποίθησιν αὐτήν, ἔχω ἀποφασίσει νὰ συστήσω μίαν Σχολὴν Ἑλληνικῆς Μουσικῆς. Πιστεύω ὅτι αὐτὸ τὸ σχολειὸ εἶνε ἀπαραίτητο διὰ τὴν διάσωσιν τῆς μουσικῆς μας. Τίποτε ἄλλο καλύτερο δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ. Καὶ εἰς τίποτε δὲν θὰ προσκρούσῃ ἡ διδασκαλία αὐτῆς τῆς μουσικῆς πρὸς τὴν καλὴν ἐργασίαν τῶν ἄλλων συνθετῶν μας. Βρίσκω λ. χ. ὅτι ὁ κ. Καλομοίρης ἔχει κάμει ἀρίστην ἐργασίαν μὲ τὸν «Πρωτομάστορά» του. Ἀλλὰ σᾶς τὸ ὡμολόγησα. Εἶμαι σὰν τὸ τσοπάνο ποὺ δὲν ἀγωνιᾷ γιὰ τὸ ποίμνιο ποὺ ὑπάρχει, μὰ γιὰ τὸ πρόβατο ποὺ ἐχάθηκε. Καὶ τὸ πρόβατο ποὺ χάνεται εἶνε ἡ γνήσια Ἑλληνικὴ μουσική, καὶ τὸ δημοτικό μας τραγοῦδι. Πρέπει νὰ τὰ σώσουμε».

Ἂν μερικοὶ ἄνθρωποι ἐθερμαίνοντο διὰ τὰ Ἑλληνικὰ προβλήματα μὲ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν στοργὴν μιᾶς Εὔας Σικελιανοῦ, νὰ εἶσθε βέβαιοι πῶς θὰ εἶχε ἀλλάξει ὄψιν ὁ τόπος μας. Πάντως εἶνε εὐτύχημα ποὺ μερικοὶ ἀπόστολοι σπέρνουν τὴν θρησκείαν τοῦ Ἑλληνικοῦ ρυθμοῦ. Κάποτε θὰ πληθύνουν οἱ ὀπαδοὶ καὶ θὰ γιγαντωθῇ ἡ λατρεία της.

Ν. ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ

Ὁ Πύθων

(Συνέχεια ἐκ τῆς 3ης σελίδος)

Αὐτὸς εἶχε νὰ ἑτοιμάσῃ ἀρκετὰ μεγάλο ταχυδρομεῖο γιὰ τὴν ἄλλη μέρα. Μόλις μπῆκεν, ἕνας ὑπηρετᾶκος τοῦ ἀνήγγειλε πῶς δύο ἰθαγενεῖς τὸν ἐπερίμεναν δυὸ ὧρες τώρα μὲ κάποιο δῶρο. Αὐτὸ τὸ δῶρο ἦταν ἕνας θαυμάσιος πύθων ποῦ εἶχαν σκοτώσει, ἐκεῖ κάτω, μέσα στὸ δάσος. Ὁ Τρεσσελὶν ἐμοίρασεν εὐχαριστίες καὶ γρόσια.

Τὸ φεῖδι εἶχε μῆκος σχεδὸν τριῶν μέτρων. Δέρμα ἄγγιχτο καὶ μεγαλοπρεπές, μὲ ξανθοκόκκινα, γκρίζα καὶ πράσινα χρώματα, μὲ κυματιστὰ νερά, σὰν μαρμαρένιο, ριγωτό, δακτυλιωτό, γυαλιστερὸ σὰν ὅπλο, μὲ ἀνταύγειες χρυσαφιοῦ καὶ πολύτιμων πετραδιῶν.

Τὸ κεφάλι λεπιδωτό, ὑπὸ μορφὴν τετραγώνου πυραμίδος, εἶχε πλάκες μαῦρες συμμετρικὲς καὶ θαμπές· ἡ μεσαία, πάντως κατέβαινε ὡς τὸν τράχηλο σὰν μίσχος ἀπὸ βαμμένο ἀτσάλι.

—Τί θαυμάσιο ζῶο! ἐσκεπτόταν ὁ Τρεσσελίν· λαμπρὸ καὶ δυνατό... Ἀλλὰ θὰ τὰ κρύψω μέσα στὸ γραφεῖο μου ἐξ αἰτίας τῆς Σιμόνης.

Ἀναζητοῦσε μιὰ γωνιά, καμμιὰ ντουλάπα· ἄλλαξεν ὅμως γνώμη.

—Ὄχι, ὄχι, εἶμαι ἠλίθιος! Ἡ τύχη ἔρχεται βοηθός μου. Ἡ εὐκαιρία εἶναι ἐξαίρετη νὰ φέρω τὴ Σιμόνη ἀντίκρυ στὸ φόβο της —πρόσωπο μὲ πρόσωπο. Δὲν τὸν ξέρει... Διάβολε! Θὰ ἰδῇ, μιὰ φορά, τὸν ἐχθρό της... θὰ ἰδῇ πῶς εἶναι φτειαγμένος καὶ ὅτι, αὐτὸ τὸ τρομερὸ φεῖδι, ἕνας τόσος δὰ ἰθαγενὴς τὸ πιάνει καὶ τὸ σκοτώνει... Ναί, ἔτσι θὰ γίνῃ. Θὰ τῆς εἰπῇ ὅτι εἶναι τὸ τελευταῖο. Ἡ δοκιμασία μπορεῖ νὰ καταστῇ ἀποφασιστική. Καὶ θὰ γίνῃ.

Γέλοια συντροφιαστὰ ἤχουσαν μέσα στὴ νύχτα. Ἡ Σιμόνη ἔφθανεν. Αὐτὸς ἔτρεξε μέσα στὸ δωμάτιο, ἔρριξε τὸν πύθωνα ἐπάνω στὸ κρεββάτι κ' ἐγύρισε στὸ γραφεῖο του. Ἀκούστηκε, στὸ κατῶφλι, ἡ ἀνταλλαγὴ φιλοφρονήσεων καὶ ἀποχαιρετισμῶν. Καὶ ἡ Σιμόνη ἐμπῆκε, φωτεινή, ξανθή, λιγάκι χαυνωμένη· τῆς ἐπῆρε τὸ φιλὶ στὸ πέρασμά της.

—Πήγαινε κ' ἔρχομαι. Λίγα λεπτά.

Αὐτὴ ἀπεμακρύνθη. Ἕνα τέταρτο ἐπέρασε ἥσυχα. Ὁ Τρεσσελὶν ἤξερε σὲ τί ἐχρησιμοποιεῖτο αὐτὸ τὸ τέταρτο. Ἐμάντευε τὶς χειρονομίες, τὶς προετοιμασίες, τὰ ἀρώματα· ἔβλεπε τὰ δροσερὰ μεταξωτὰ νὰ βγαίνουν ἀπὸ τὸ ἀρωματισμένο μπαοῦλο. Ἐθαρροῦσε πῶς ἄκουε τὸ τραγοῦδι ποῦ ἐσιγολεγόταν μπροστὰ στὸν καθρέφτη. Ἐπερίμενε.

Ἔξαφνα —ἐπὶ τέλους— μιὰ διαπεραστική, στριγγιὰ κραυγή. Μιὰ φυγή! Ἕνας ὑπόκωφος θόρυβος. Σιγαλιά.

Ὁ Τρεσσελὶν ὠρθώθηκε, συγκινημένος, ἕτοιμος νὰ ὁρμήσῃ, παρὰ τὰς ἀποφάσεις του. Μετέφραζε: τρομάρα μπροστὰ στὸ ἀνακαλυφθὲν φεῖδι, φωνάγματα, τρεμοῦλες, ἀντίδρασις τῆς λογικῆς μπροστὰ στὸ ἄψυχο ζῶο. Παρ' ὅλ' αὐτά, ἡ λιποψυχία εἶχεν ἐπακολουθήσει τὸν νευρικὸ κλονισμό, τὴν πάρα πολὺ ἐξαφνικὴ καὶ δυνατὴ συγκίνησι. Τὸ καϋμένο τὸ μικρό!...

Ἔτρεξεν, ἔσπρωξεν ὁρμητικὰ τὴν πόρτα τοῦ δωματίου. Ἡ λάμπα ἦταν σβυστὴ καὶ τὸ φῶς τοῦ φεγγαριοῦ ἔμπαινε ἀπὸ τὸ ἀνοιχτὸ τζαμοτοιχο, χλιαρό, ἁπλωτὸ καὶ γαλανό. Ἡ Σιμόνη ἦταν ξαπλωμένη στὴν ψάθα· ἐπάνω στὸ κρεββάτι, τὸ νεκρὸ φεῖδι ἐγυάλιζεν ἀνάμεσα στὰ ζαρωμένα σεντόνια.

Ὁ Τρεσσελὶν ἔσκυβεν ἐπάνω στὴ Σιμόνη, ὅταν ἕνας θόρυβος, κροταλιστὸς καὶ ὑγρός, τοῦ ἔφερε ζάλη. Ἕνας τεράστιος πύθων, μακρύς, γλιστερός, μὲ μιὰ λιγερὴ καὶ σκληρή, μεταλλικὴ καὶ ὑδάτινη λάμψι κάτω ἀπὸ τὸ φῶς τοῦ φεγγαριοῦ, ἐπερνοῦσε τὸ ὑποστήριγμα ἀπὸ ἰνδοκάλαμο κ' ἐχυνόταν μέσα στὴ νύχτα τοῦ κήπου.

Ἄναυδος, ὁ Τρεσσελὶν ἐκύτταξε τὴ γυναῖκα του, τὴν ἀνασήκωσε, τὴν αἰσθάνθηκεν ἀκίνητη στὴν ἀγκαλιά του καὶ σὰν σπασμένη, συντριμμένη. Κάτω ἀπὸ τὸ ἐλαφρὸ μετάξι, ἀναζήτησε τὸ μέρος τῆς καρδιᾶς· ἡ καρδιὰ δὲν ἐκτυποῦσε πιά. Ἄρχισε νὰ τρέμῃ καὶ ἀφῆκε νὰ ξαναπέσῃ σ' ἕνα μεγάλο φεγγαρόλουστο τετράγωνο, αὐτὸ τὸ πτῶμα, ποῦ τοῦ ξέφευγεν. Ἡ Σιμόνη τοῦ ἐφάνηκεν ἰσχνότερη, μακρύτερη· μιὰ ἔκφρασι τρόμου συνέστρεφε κ' ἐφούσκωνε τὸ πρόσωπό του... Δὲν ἐκαταλάβαινεν. Ἔμενε γονατιστός. Μιὰ βαρειὰ τύψις, παράξενη, συγκεχυμένη, ἀνακατωμένη μὲ μυστήριο, ἀπελπισία καὶ φρίκη, ἐβάραινε τὸν ἐγκέφαλό του, ἐλύγιζε τὸν τράχηλό του. Ἐχρειάσθηκε μιὰ μεγάλη, τραγικὴ προσπάθεια δυνάμεως καὶ λογικῆς γιὰ νὰ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ αὐτὴ τὴ σκοτεινὴ δέσμευσι, ἀπὸ αὐτὴν τὴν μαγγανεία. Ἐσηκώθηκε, ἐχτύπησε μὲ τὴν ξερὴ πυγμή του ἕνα δίσκο ποῦ ἐγέμισε τὸ σπίτι μὲ μπρούντζινες δονήσεις. Ἕνας ὑπηρέτης προσέτρεξεν. Ὁ Τρεσσελίν, μὲ λόγια λαγανιασμένα καὶ κομπιασμένα σὰν ἀναφυλλητά, τοῦ εἶπε γιὰ τὸ νεκρὸ φεῖδι, τὴ φυγὴ τοῦ ἄλλου καὶ τὴν γυναῖκα του ποῦ ἦταν ἐκεῖ χάμου, ξαπλωμένη καὶ ψυχρή.

Ὁ ἰθαγενὴς ἔτρεξε στὸ κρεββάτι, ἔπειτα ἐγύρισεν ἀργός, βουβός, φασματώδης μέσα στὸ γαλάζιο φῶς τοῦ φεγγαριοῦ.

—Εἶναι τὸ ἀρσενικό, εἶπεν ἐπὶ τέλους, ποῦ ἦλθε. Εἶχαν σκοτώσει τὴ θηλυκιά του· ἐξαναβρῆκε τὰ ἴχνη της· τὴν ἐκδικήθηκε. Αὐτὸς ἔπνιξε τὴν κυρία.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΠΛΕΙΟΔΟΤΙΚΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Τὴν 10 π.μ. τῆς Δευτέρας 10ης μηνὸς Φεβρουαρίου ἑ. ἔ. ἡ Ἑταιρεία Γιοῦλεν καὶ Σία, ὡς ἐντολοδόχος τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας, θέλει ἐκθέσει ὡρισμένον ὑλικὸν πρὸς πώλησιν διὰ δημοσίου πλειοδοτικοῦ διαγωνισμοῦ ἐνεργηθησομένου εἰς τὰς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πειραιῶς παρὰ τὰ Νέα Σφαγεῖα Ἀποθήκας αὐτῆς.

Λεπτομερὴς κατάστασις τῶν πωληθησομένων εἰδῶν μετὰ τῶν ὅρων τῆς πωλήσεως εὑρίσκονται εἰς τὰ ἐν Ἀθήναις καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Φιλελλήνων 23 Γραφεῖα τῆς Ἑταιρείας, ἔνθα οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τούτων.

Τὰ πωλούμενα ἀντικείμενα εἶνε ἀπηλλαγμένα εἰσαγωγικῶν τελῶν καὶ δασμῶν, τὸ δὲ προϊὸν τῆς πωλήσεως διατεθήσεται ὑπὲρ τῶν Ἔργων Ὑδρεύσεως, συμφώνως πρὸς τὴν κυρωθεῖσαν διὰ τοῦ Νόμου 3316 σύμβασιν μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Διακήρυξις

Ἡ ἐπὶ τῆς ἀνεγέρσεως μιᾶς ἀποθήκης μικρῶν πειραματοζώων συσταθεῖσα ἐπιτροπὴ διακηρύττει ὅτι ἐκτίθησιν εἰς μειοδοτικὴν φανερὰν δημοπρασίαν τὴν 6ην τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 11—12 π. μ. τὴν ἀνέγερσιν μιᾶς αἰθούσης μικρῶν πειραματοζώων παρὰ τῷ Κτηνιατρικῷ Μικροβιολογικῷ Ἐργαστηρίῳ ὑπουργείου Γεωργίας.

Πληροφορίαι καθ' ἑκάστην 11—12 π. μ. παρὰ τῷ Κτηνιατρικῷ Μικροβιολογικῷ Ἐργαστηρίῳ ὑπουργείου Γεωργίας ἐν τῷ Βοτανικῷ Κήπῳ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22—1—1930

Ἡ Ἐπιτροπὴ

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΤΙ ΑΠΕΚΑΛΥΨΕ ΜΙΑ ΕΙΔΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΤΥΦΛΩΣΙΝ ΤΩΝ ΔΕΚΑ ΠΡΟΣΦΥΓΟΠΑΙΔΩΝ

Η ΕΥΘΥΝΗ ΒΑΡΥΝΕΙ ΚΑΙ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ

Ὑπὸ τῆς Πολιτικῆς Ὀργανώσεως Προσφύγων ἐξεδόθη τὸ κάτωθι ἀνακοινωθέν:

«Ἡ Πολιτικὴ Ὀργάνωσις Προσφύγων συνεπὴς πρὸς τὰς ὑποσχέσεις της ὅπως διαφωτίζῃ τὴν κοινὴν γνώμην περὶ παντὸς ζητήματος ἐνδιαφέροντος τὸν προσφυγικὸν κόσμον, ἐπελήφθη εὐθὺς ἀπὸ τῆς ἐκδηλώσεώς του τῆς παρακολουθήσεως ἐκ τοῦ σύνεγγυς τοῦ τραγικοῦ καὶ πρωτοφανοῦς γεγονότος τῆς τυφλώσεως τῶν προσφυγοπαίδων Καισαριανῆς δι' εἰδικῆς ἐξ ἐπιστημόνων ἐπιτροπῆς, δι' ἐπανειλημμένων ἐπισκέψεων καὶ δι' ἐρευνῶν ἐπὶ τόπου.

Ἡ ἐνδελεχὴς αὕτη ἐξέτασις ἀπέδειξεν ὅτι αἱ μὲν μολύνσεις ἦσαν πολλαὶ αἱ δὲ τυφλώσεις ἐν ὅλῳ εἶχαν δέκα θύματα, τὰ ἑξῆς:

1ον) Τὸ ἄρρεν τέκνον τοῦ Ν. Κωνσταντάρα ἐτῶν 3 τυφλωθὲν τελείως.

2ον) Τὸ θῆλυ τέκνον τοῦ Παράσχου Καραμαντᾶ 1 ἔτους τυφλωθὲν τελείως.

3ον) Τὸ θῆλυ τέκνον τοῦ Ν. Κωνσταντάρα 9 μηνῶν ἀπώλεσε τὸν ἀριστερὸν ὀφθαλμὸν τοῦ ἑτέρου εὑρισκομένου εἰσέτι ὑπὸ θεραπείαν.

4ον) Ὁ Χρῆστος Χατζημιχαὴλ ἐτῶν 4 ἀπώλεσε τὸν δεξιὸν ὀφθαλμὸν τοῦ ἑτέρου εὑρισκομένου ὑπὸ θεραπείαν.

5ον) Ἡ Ἡρὼ Χατζημιχαὴλ ἀπώλεσε τὸν ἀριστερὸν ὀφθαλμὸν τοῦ ἑτέρου εὑρισκομένου ὑπὸ θεραπείαν.

6ον) Ἡ Εὐανθία Πριμικίδη ἐτῶν 2 ἀπώλεσε τὸν δεξιὸν ὀφθαλμὸν τοῦ ἑτέρου εὑρισκομένου ὑπὸ θεραπείαν.

7ον) Τὸ ἄρρεν τέκνον τοῦ Παράσχου Καραμαντᾶ ἐτῶν 6 ἀπώλεσε τὸν ἀριστερὸν ὀφθαλμόν.

8ον) Ἡ Φλώρα Κοτζαγιάν, Ἀρμενίς, ἐτῶν 25, ἀπώλεσε τὸν ἀριστερὸν ὀφθαλμόν.

9ον) Ἡ Φατζὶκ Σερκιζιάν, Ἀρμενίς, ἐτῶν 4, ἀπώλεσε τὸν ἀριστερὸν ὀφθαλμόν.

10ον) Τὸ θῆλυ τέκνον τοῦ Ἀχ. Κουρκίτη ἑνὸς ἔτους ἀπώλεσε τὸν δεξιὸν ὀφθαλμὸν τοῦ ἑτέρου εὑρισκομένου ὑπὸ θεραπείαν.

Ὁ δυστυχὴς πατὴρ Κωνσταντάρας συνεπείᾳ τοῦ φοβεροῦ δυστυχήματος τῆς τυφλώσεως τῶν δύο τέκνων του ὑπέστη τοιαύτην διαταραχὴν ὥστε νὰ νοσηλεύεται εἰσέτι παρ' εἰδικοῦ φρενολόγου.

Ἐπίσης ὑπὸ τῆς εἰδικῆς ἐπιτροπῆς διεπιστώθη ὅτι τὸ μοιραῖον καὶ ἱστορικὸν πλέον ἰατρεῖον τοῦ συνοικισμοῦ, συγκεντρώνει εἰς τελείως ἀνεπαρκέστατον χῶρον τὰς ἑξῆς ἐννέα ὑπηρεσίας: τμήματα, παθολογικόν, χειρουργικόν, γενικὸν ὀφθαλμολογικόν, ἀντιτραχωματικόν, παιδικὸν τοῦ Πατριωτικοῦ Ἱδρύματος, Μαιευτικόν, λαϊκὸν φαρμακεῖον, τὴν κατ' οἶκον περίθαλψιν ἀσθενῶν καὶ τὴν ὑγιεινὴν ἐποπτείαν τοῦ συνοικισμοῦ!!

Κατὰ θετικωτάτας ἐπίσης πληροφορίας τὰς ὁποίας ἐξηκρίβωσεν ἡ εἰδικὴ ἐπιτροπὴ εἰς τὸ δῆθεν τοῦτο ἰατρεῖον, διὰ τὰς καθημερινάς του ἀνάγκας, ἤτοι δι' ἀγορὰν ὕδατος, οἰνοπνεύματος γραφικῆς ὕλης, πανικῶν καθαριότητος ἀκόμη δὲ καὶ μιᾶς ἐπισκευῆς τὸ Κράτος δὲν διαθέτει πίστωσιν οὔτε μιᾶς δεκάρας καὶ τὰ ἔξοδα ταῦτα τὰ ὑφίστανται οἱ ἰατροὶ καὶ ὁ φαρμακοποιός.

Ὑπὸ τοὺς ὅρους αὐτοὺς πῶς εἶνε δυνατὸν τὸ ἐν λόγῳ ἰατρεῖον ὅπως καὶ ἅπαντα τὰ ἄλλα ἰατρεῖα τῶν προσφυγικῶν συνοικισμῶν καὶ ἀναμφισβητήτως τῶν λαϊκῶν συνοικιῶν νὰ διατηροῦν μίαν στοιχειώδη καθαριότητα καὶ ἀντισηψίαν;

Ἔχων τις πάντα ταῦτα ὑπ' ὄψει ἀντιλαμβάνεται τὴν ἀναλγησίαν τῶν ἁρμοδίων καὶ τὸν παρ' αὐτῶν ἐμπαιγμὸν τῆς κοινῆς γνώμης, μὲ τὰ πομπώδη προγράμματα τῆς μετακλήσεως ξένων ὑγιεινολόγων καὶ μὲ τὰς διαθέσεις πιστώσεων ἑκατοντάδων ἑκατομμυρίων διὰ τὴν ἐξυγίανσιν τῆς χώρας.

Ἔναντι τῆς ὅλης αὐτῆς καταστάσεως τὸ Ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς ἐνῷ πρὸ δύο μηνῶν εἶχε προειδοποιηθῆ, μόλις σήμερον, μετὰ τὸν ἐγερθέντα θόρυβον, ἐνήργησεν, ὡς λέγει, συστηματικὴν ἀνάκρισιν καὶ χωρὶς νὰ ἐξακριβώσῃ τὴν πηγὴν τῆς μολύνσεως ἠρκέσθη μόνον εἰς τὴν ἀπόλυσιν τοῦ ὀφθαλμιάτρου ὡς ὑπευθύνου καὶ ἐδημοσίευσεν ἓν ἀνακοινωθὲν τὸ ὁποῖον θὰ ἔπρεπε μᾶλλον νὰ ἐνομασθῇ κατάθεσις ἑνὸς ἐνόχου ἐνδιαφερομένου διὰ τὴν ἐγκατάλειψιν τῶν πραγματικῶν γεγονότων καὶ διὰ τὴν μείωσιν τῆς ἀληθείας, διότι τὸν μὲν ἀριθμὸν τῶν θυμάτων ἐλαττώνει τὴν δὲ ἔκτασιν τῆς καταστροφῆς ζητεῖ νὰ συγκαλύψῃ.

Ἡ κατάστασις αὕτη συνδυαζομένη μὲ τὰς ἀπαισίας συνθήκας καὶ τὴν προχειρότητα μεθ' ἧς εὑρίσκονται στεγασμένοι οἱ πρόσφυγες τῶν διαφόρων συνοικισμῶν θὰ ἔχῃ ὡς μοιραῖον ἐπακόλουθον τὸ νὰ θρηνήσωμεν, ὃ μὴ γένοιτο, πανδημίας μεγάλης ἐκτάσεως.

Ἀναμένομεν ὑπὸ τοῦ Κράτους τὴν ἐπίδειξιν ἀμέσου καὶ πραγματικοῦ ἐνδιαφέροντος διὰ τὰ δυστυχῆ ταῦτα πλάσματα καὶ πρὸ παντὸς τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς ὑγιεινῆς καταστάσεως τῶν συνοικισμῶν διὰ τῆς ἀλλαγῆς τῶν μέχρι τοῦδε ἐφαρμοζομένων συστημάτων.

Ἡ Πολιτικὴ Ὀργάνωσις ἐκφράζει ὡσαύτως τὴν σφοδρὰν αὐτῆς ἀγανάκτησιν καὶ διαμαρτυρίαν διότι ἐπὶ τῇ ὁμαδικῇ ταύτῃ τυφλώσει ἀνηλίκων ὑπάρξεων οὐδεμία ἠκούσθη κραυγὴ πόνου παρ' οὐδενός, οὔτε κἂν παρὰ τοῦ Πατριωτικοῦ Ἱδρύματος τοῦ κατ' ἐξοχὴν τούτου προστάτου τοῦ παιδιοῦ.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

—**Αἱ ἐγκαταστάσεις εἰς τοὺς συνοικισμοὺς**

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Προνοίας κ. Ἐμμανουηλίδης συνειργάσθη χθὲς ἐκ νέου μὲ τὸν προϊστάμενον τῆς ὑπηρεσίας στεγάσεως τοῦ ὑπουργείου του, ἐν σχέσει μὲ τὸ ζήτημα τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν προσφύγων εἰς τὰ νέα των οἰκήματα, ὡς καὶ τὴν διάθεσιν τῶν τυχὸν νέων κενουμένων οἰκημάτων εἰς τοὺς παλαιοὺς συνοικισμούς.

—**Συνεργασίαι**

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Προνοίας κ. Ἐμμανουηλίδης συνειργάσθη χθὲς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας, μὲ τὸν συνάδελφόν του κ. Καραπαναγιώτην.

Ἡ συνεργασία ἦτο σχετικὴ μὲ τὸ ζήτημα ἐκτελέσεως διαφόρων ἔργων ὁδοποιΐας εἰς τοὺς νέους συνοικισμούς.

—**Αἱ προσφυγικαὶ ὀργανώσεις**

Γενομένων ἀρχαιρεσιῶν πρὸς ἀνάδειξιν Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ προσφυγικοῦ Σωματείου Ἀλατσάτων ἡ «Καρτερία», ἐξελέγησαν πρόεδρος ὁ κ. Ι. Δριτσάκης, ἰατρός, γραμματεὺς ὁ κ. Δ. Βράτσος, διδάσκαλος, ταμίας ὁ κ. Κ. Μαστρογιαννάκης καὶ σύμβουλοι οἱ κ.κ. Γ. Σταυφινουδάκης καὶ Ι. Καραδημήτρης.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ Τ. Τ. Τ.

Τὴν 18ην Φεβρουαρίου ἑ. ἔ. ὥραν 12ην ἐνεργηθήσεται παρ' ἡμῖν διαγωνισμὸς διὰ τὴν προμήθειαν 3000 στύλων μήκους 5 1)2 καὶ 6 1)2 μέτρων διὰ λογαριασμὸν καὶ χρῆσιν τοῦ Ταμείου Τηλεφ. Συγκοινωνιῶν Θράκης συμφώνως πρὸς τοὺς ἐν τῇ Ἐφημ τῆς Κυβερνήσεως δημοσιευθέντας ὅρους κατατεθειμένους παρ' αὐτῷ καὶ παρ' ἡμῖν.

ΤΟ 1ον ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΠΕΖΙΚΟΥ

Προκηρύσσει τὴν 2αν Φεβρουαρίου ἑ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 9—12 π. μ. δημοπρασίαν πρὸς ἐκποίησιν ἓξ (6) ἵππων εἰς τοὺς στρατῶνας αὐτοῦ (Παραπήγματα).

Ἀθῆναι, τῇ 20ῇ Ἰανουαρίου 1930.

Ὁ Διοικητὴς

ΔΙΑΜΕΣΗΣ ΗΛΙΑΣ

Συν)ρχης πεζικοῦ

Τὰ πρῶτα συμπτώματα κρυολογήματος ὡς φωνὴ βραχνώδης, βὴξ κ. λ. π. ἐξαλείφονται ταχέως μὲ τὸ CRÉSIVAL BAYER

ΚΟΝΤΑΡΙΑ, ΠΟΡΤΙΕΡΕΣ, ΣΤΟΡ ΚΑΙ ΠΟΡΤ-ΑΝΠΡΑΣ ΜΠΡΟΝΖ
ΑΠΟ 80 ΔΡΑΧΜΑΣ ΚΑΙ ΑΝΩ
ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΕΠΙΠΛΩΣΕΩΣ
Μεταξωτά, σίμυλι, βαμβακερά, μουαρέ, Μεταξωτὰ καὶ σίμυλι, βελοῦδα βαμβακερὰ καὶ μάλλινα, Πλοὺς Ντούμπλ-φὰς καὶ σκέτα, κρετόν, Σατέν, Λινὰ διαδρόμων, Στὸρ φιλὲ καὶ κουρτινάκια εἰς διάφορα σχέδια, Παραπετάσματα ἕτοιμα χρωματιστά. ΜΟΥΣΑΜΑΔΕΣ: δι' ἔπιπλα, μουσαμάδες πατωμάτων, Λινέλαια καὶ φελλοτάπητες. ΤΑΠΗΤΕΣ: βελουτὲ διὰ διαδρόμους καὶ αὐτοκίνητα. ΨΑΘΑΙ: Ποδοκαθαριστικαί, ψάθαι (κοκὸ) δωματίων καὶ διαδρόμων. ΣΤΟΡ ψάθινα παραθύρων. ΛΙΝΑ: διὰ τέντας χρωματιστά, καλύμματα ἐπίπλων, λινὰ διὰ καπότες αὐτοκινήτων. ΒΕΡΓΑΙ: διὰ σκάλες καὶ βὶζ-βὶζ μπρόνζ. ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΕΛΑΤΗΡΙΩΝ (Σουστῶν) καὶ ΥΛΙΚΑ ΤΑΠΕΤΣΑΡΙΑΣ παντὸς εἴδους δι' ἔπιπλα καὶ αὐτοκίνητα.
ΠΕΤΡΟΣ Ι. ΣΙΦΑΛΑΚΗΣ
Κολοκοτρώνη 55—ΑΘΗΝΑΙ

ΑΝΘΡΑΚΙΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ
ΚΩΚ ΓΚΑΖ
ΑΠΟΘΗΚΗ ΓΑΙΑΝΘΡΑΚΩΝ
Γ. ΨΑΡΡΙΔΗ & Π. ΦΙΝΕ
ΠΑΤΗΣΙΩΝ-ΗΠΕΙΡΟΥ ΑΡ.ΤΗΛ.70-19

ΟΚΤΑΒΙΟΥ ΜΙΡΜΠΩ
Ο ΚΗΠΟΣ ΤΩΝ ΒΑΣΑΝΩΝ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

—Εἶσθε παιδί, ἐπανέλαβεν ἡ Κλάρα...Καὶ σκέπτεσθε ὅπως σκέπτωνται οἱ ἄνθρωποι στὴν Εὐρώπη, καρδοῦλα μου. Καὶ ἔχετε κάτι κουτὲς ἀνησυχίες, ὅπως στὴν Εὐρώπη... Εἰς τὴν Κίνα, ἡ ζωὴ εἶναι ἐλεύθερη, εὐτυχισμένη, ἀπροσποίητη, χωρὶς προλήψεις, χωρὶς συνθήκας, χωρὶς νόμους... γιὰ μᾶς τοὐλάχιστον... Κανένας περιορισμὸς εἰς τὴν ἐλευθερίαν ... κανένας ἀπολύτως ἐκτὸς ἀπὸ τὰ ὅρια τῆς θριαμβευτικῆς ποικιλίας τοῦ πόθου μας.... Ἡ Εὐρώπη καὶ ὁ ὑποκριτικὸς πολιτισμός της, ὁ βάρβαρος, εἶναι ψεύτικος... Ἐκεῖ τί κάνετε ὅλοι σας, παρὰ νὰ ψεύδεσθε στοὺς ἑαυτούς σας καὶ στοὺς ἄλλους, νὰ ψεύδεσθε σὲ πᾶν ὅ,τι, εἰς τὸ βάθος τῆς ψυχῆς σας, ἀναγνωρίζετε ὡς ἀλήθειαν;... Εἶσθε ὑποχρεωμένοι νὰ δείχνετε σεβασμὸν γιὰ πρόσωπα καὶ πράγματα ποὺ τὰ θεωρεῖτε γελοῖα... Εἶσθε ἀνάνδρως κολλημένοι σὲ ἠθικὲς ἢ κοινωνικὲς συνθῆκες, τὶς ὁποῖες ἀπεχθάνεσθε, τὶς ὁποῖες καταδικάζετε, καὶ τὶς κρίνετε ἀνυπόστατες... Στὶς διαρκεῖς αὐτὲς ἀντιθέσεις ποὺ ζῆτε, χάνετε κάθε χαρὰν τῆς ζωῆς, κάθε ἀτομικότητα... διότι, σὲ κάθε λεπτό, συνθλίβεται ἡ δύναμίς σας... Αὐτὴ εἶναι ἡ πληγή, ἡ δηλητηριώδης, ἡ θανατικὴ τοῦ πολιτισμένου κόσμου... Σὲ μᾶς δὲν συμβαίνει τίποτε ἀπὸ ὅλα αὐτά... θὰ ἰδῆτε!... Ἔχω εἰς τὴν Καντών, μέσα σὲ θεῖα περιβόλια ἕνα παλάτι καμωμένο γιὰ ἐλεύθερη ζωὴ καὶ γιὰ ἔρωτα... Τί φοβᾶσθε;... Γιατί διστάζετε;... Ποιὸς ἐνδιαφέρεται τί κάνετε σεῖς;... Ὅταν θὰ παύσετε νὰ μ' ἀγαπᾶτε, ἢ ὅταν θὰ στενοχωρηθῆτε πολύ... θὰ φύγετε!...

—Κλάρα!... Κλάρα!... ἱκέτευσα.

Ἐκτύπησε τὸ χέρι της ἀπάνω στὴν κουπαστή:

—Δὲν μὲ ξέρετε ἀκόμη, εἶπε... δὲν ξέρετε ποιὰ εἶμαι καὶ θέλετε κι' ὅλας νὰ μ' ἐγκαταλείψετε!... Μὲ φοβᾶσθε; ...Εἶσθε δειλός;...

—Χωρὶς ἐσένα, δὲν μπορῶ πιὰ νὰ ζήσω!... Χωρὶς ἐσένα θὰ πεθάνω!...

—Ἔ, καλά!... μὴ τρέμῃς πιά... μὴ κλαῖς... κ' ἔλα μαζί μου!...

Μιὰ ἀστραπὴ ἔλαμψε στὸ πράσινο τῶν ματιῶν της καὶ μὲ φωνὴ χαμηλή, σχεδὸν βραχνὴ εἶπε:

—Θὰ σοῦ μάθω τρομακτικὰ πράγματα... θὰ σὲ κάνω νὰ γνωρίσῃς θεῖα πράγματα... θὰ μάθῃς ἐπὶ τέλους τί εἶναι ἔρωτας!... Σοῦ ὑπόσχομαι νὰ κατεβῇς μαζί μου ὡς στὸ βάθος τοῦ μυστηρίου τοῦ ἔρωτα... καὶ τοῦ θανάτου!...

Καί, χαμογελῶντας μὲ χαμόγελο κόκκινο, ποὺ μ' ἔκαμε ν' ἀνατριχιάσω ὁλόκληρος, εἶπεν ἀκόμη:

—Καϋμένο μου μωρό!... Εἶχες τὴν ἰδέα ὅτι ἤσουνα ἕνας τρομερὸς ἀκόλαστος... ἕνας φοβερὸς ἐπαναστάτης... Ἀ! ἡ φτωχές σου τύψεις... θυμᾶσαι;... Κύττα, τώρα, ἡ ψυχή σου εἶναι πιὸ δειλὴ ἀπὸ τὴν ψυχὴ μικροῦ παιδιοῦ!...

Ἀλήθεια, ἔτσι ἦταν!... Ἐκαυχιόμουνα ὅτι εἶμαι ἀδιάλλακτος ἀγύρτης, ὅτι εἶμαι ἀπάνω ἀπὸ ὅλες τὶς ἠθικὲς προλήψεις, καὶ ὅμως ἄκουα ἀκόμη, κάποτε, τὴν φωνὴν τοῦ καθήκοντος καὶ τῆς τιμῆς, ποὺ σὲ ὡρισμένες στιγμὲς νευρικῆς ἀπογοητεύσεως, ἀνέβαινεν ἀπὸ τὰ θολωμένα βάθη τῆς συνειδήσεώς μου... Ἡ τιμὴ τίνος;... τὸ καθῆκον ποίου;... Τί ἄβυσσος τρέλλας ποὺ εἶναι τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου!... Σὲ τί ἐξείλιθεο ἡ τιμή μου —ἡ τιμή μου!—, σὲ τί ἐλησμονοῦσα τὸ καθῆκον μου; Ἐπειδὴ μήπως, ἀντὶ νὰ πάω νὰ ξεπαγιάσω στὴν Κεϋλάνη, ἐσυνέχιζα τὸ ταξεῖδι μου ἕως στὴν Κίνα;... Μήπως, στὰ σοβαρά, ἐπίστευα ὅτι εἶμαι ἐπιστήμων γιὰ νὰ φαντασθῶ ὅτι πηγαίνω νὰ μελετήσω τὸν «πελασγικὸν πάγον», καὶ ν' ἀνακαλύψω τὸ «κύτταρον», βουτῶντας εἰς τοὺς κόλπους τῆς βεγγαλικῆς ἀκτῆς;... Ἡ κωμικὴ αὐτὴ ἰδέα, νὰ πάρω στὰ σοβαρὰ τὴν ἀποστολήν μου ὡς ἐμβρυολόγου, μὲ ἐπανέφερε γρήγορα εἰς τὴν πραγματικότητα τῆς θέσεώς μου... Πῶς!... ἡ τύχη, τὸ θαῦμα, ἠθέλησε νὰ συναντήσω μιὰ γυναῖκα ἐξαισίως ὡραίαν, πλουσίαν, ἐξαιρετικήν, τὴν ὁποίαν ἀγάπησα καὶ μ' ἀγάπησε, καὶ ἡ ὁποία μοῦ προσέφερε μιὰν ἰδεώδη ζωὴ ἀπολαύσεως, μοναδικῶν ἐντυπώσεων, ἀκολάστων περιπετειῶν, μίαν ἐπιδεικτικὴν προστασίαν... τὴν σωτηρίαν, τέλος... καί, κάτι περισσότερον ἀπὸ ἐλευθερίαν... τὴν χαράν!... Καὶ θ' ἄφινα, τώρα, νὰ χαθοῦν ὅλα αὐτά!...

Γιὰ μιὰν ἀκόμη φορά, ὁ δαίμων τῆς διαφθορᾶς, —αὐτὸς ὁ ἠλίθιος δαίμων, εἰς τὸν ὁποῖον, γιὰ νὰ τὸν ὑπακούσω ἠλιθίως, ὀφείλω ὅλες μου τὶς δυστυχίες —, ἐπενέβηκαί τώρα γιὰ νὰ μὲ συμβουλεύσῃ ν' ἀντισταθῶ ὑποκριτικὰ ἀπέναντι σ' ἕνα ἀνέλπιστον γεγονός, ποὺ ἔμοιαζε μὲ παραμύθι, ποὺ δὲν θὰ τὸ εὕρισκα ποτὲ πιά, καὶ ποὺ εὐχόμουνα σφοδρὰ νὰ πραγματοποιηθῇ;... Ὄχι...ὄχι! ...Ἐπὶ τέλους θὰ ἦταν πολὺ κουτό!

—Ἔχετε δίκηο, εἶπα στὴν Κλάρα, μὲ ὕφος ποὺ ἔδειχνε ὅτι ὑποτάσσομαι στὴ θέλησί της ἀπὸ τὸν ἀκαταμάχητον ἐρωτά μου, ἐνῷ πράγματι στὴν ὑποταγὴν αὐτὴν συνεκεντρώνοντο ὅλα μου τὰ ἔνστικτα τῆς τεμπελιᾶς καὶ τῆς ἀκολασίας. Ἔχετε δίκηο... Δὲν θὰ ἤμουνα ἄξιος γιὰ τὰ μάτια σας, γιὰ τὸ στόμα σας, γιὰ τὴν ψυχή σας... γιὰ ὅλον αὐτὸν τὸν παράδεισον καὶ γιὰ ὅλην αὐτὴν τὴν κόλασιν, ποὺ εἶναι ἐσεῖς... ἐὰν ἐδίσταζα περισσότερο... Καὶ ὕστερα... δὲν θὰ μποροῦσα... δὲν θὰ μποροῦσα νὰ σὲ χάσω... Τὰ δέχομαι ὅλα, ἐκτὸς αὐτοῦ... Ἔχεις δίκηο... Εἶμαι δικός σου... Πάρε με μαζί σου ὅπου θέλεις... Δὲν μὲ νοιάζει ἂν ὑποφέρω... ἂν πεθάνω!... ἀφοῦ εἶσαι σύ, ἐσὺ ποὺ δὲν σὲ γνωρίζω ἀκόμα, ἡ μοῖρα μου!...

—Ὦ! μωρό!... μωρό!... μωρό!... εἶπεν ἡ Κλάρα σ' ἕνα παράξενο τόνο, ποὺ δὲν μπόρεσα νὰ καταλάβω ἂν ἦταν ἔκφρασις χαρᾶς, εἰρωνίας ἢ οἴκτου!

—Ὕστερα, μὲ μητρικὴ σχεδὸν στοργή, μοῦ συνέστησε:

—Τώρα... μὴν ἀσχολῆσθε μὲ τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ εἶσαι εὐτυχής... Καθῆστε σεῖς ἐδῶ... καὶ κυττᾶτε τὸ ἐξαίσιο νησί... Ἐγὼ πηγαίνω νὰ κανονίσω τὸ εἰσιτήριό σας γιὰ τὴν συνέχισι τοῦ ταξειδιοῦ σας...

—Κλάρα...

—Μὴ φοβᾶσθε... Ξέρω τί πρέπει νὰ πῶ...

Καὶ καθὼς ἤμουνα ἕτοιμος νὰ τὴν ἐμποδίσω, μοῦ εἶπε:

—Σιωπή!... Δὲν εἶσθε τὸ παιδάκι μου, ἀγαπημένη μου καρδοῦλα;... Πρέπει νὰ ὑπακούετε... Καὶ ὕστερα, δὲν ξέρετε...

Καὶ ἐχάθηκε μέσα στὸ πλῆθος τῶν ἐπιβατῶν, ποὺ συνωθοῦντο εἰς τὸ κατάστρωμα, καὶ τῶν ὁποίων οἱ περισσότεροι ἐκρατοῦσαν τὶς βαλίζες των.

(Ἀκολουθεῖ)

Λοιπόν:

Πνεύματα

εἶνε ὁ τίτλος τοῦ νέου μυθιστορήματος τοῦ κ.

Ἰρην. Ξενοπούλου

ποὺ θ' ἀρχίσῃ προσεχῶς εἰς τὴν «Πρωΐαν»

Εἴτε πιστεύετε τὰ πνεύματα εἴτε ὄχι, τὸ μυθιστόρημα αὐτὸ θὰ σᾶς τέρψῃ καὶ θὰ σᾶς συγκινήσῃ.

ΑΝΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

(Η ΖΩΗ ΚΑΙ Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ)

Ἡ ἐκλογὴ τῆς „Μὶς Σπάρτης„

ΣΠΑΡΤΗ.—Εἰς τὴν Ἐμπορικὴν Λέσχην τῆς Σπάρτης ἔγινε τὴν 19ην τρ. μ. ἐν πάσῃ ἐπισημότητι, σοβαρότητι καὶ ὑπερβολικῇ κοσμοσυρροῇ ἡ καθαρῶς Σπαρτιατικὴ ἑορτὴ τῶν καλλιστείων. Παρ' ὅλας τὰς ἀκουσθείσας ἐν Σπάρτῃ καθυστερημένας ἀντιλήψεις περὶ μὴ διενεργείας τοῦ διαγωνισμοῦ, ἣν τρία ὁλόκληρα σωματεῖα εἶχον ἀποφασίσει, ἡ ἐφημερὶς «Κῆρυξ τῆς Λακωνίας» ὑπερπηδήσασα ὅλα τὰ ἐμπόδια κατώρθωσε νὰ παρουσιάσῃ πλήρη ἀναπαράστασιν τοῦ ἀρχαίου αὐτοῦ τοπικοῦ ἐθίμου τῆς Σπάρτης, ἐπιτυχοῦσα τὴν συμμετοχὴν ὅλων τῶν τάξεων, χωρὶς ἐξαιρέσεις.

Εἰς τὸν διαγωνισμὸν ἔλαβον μέρος ὅλαι αἱ ὑπάρχουσαι καλλοναὶ τοῦ τόπου, ἐξ ὧν τέσσαρες τελικῶς ἐπελήφθησαν μεταξὺ τῶν ἄλλων, αἱ δες Λιόλια Καφεντζοπούλου, Εὐθυμία Βαρβιτσιώτου, Νίτσα Κουμαντάρου καὶ Ἄννα Παπαγιαννάκου. Ἐξ αὐτῶν ἐξελέγη Μὶς Σπάρτη τοῦ 1930 ἡ δὶς Λιόλια Καφετζοπούλου καὶ ἐβραβεύθησαν αἱ δες Βαρβιτσιώτου καὶ Κουμαντάρου, στεφθεῖσαι ὅλαι μὲ στέφανον ἐκ δάφνης, προερχόμενον ἀπὸ τὰς ὄχθας τοῦ Εὐρώτα. Ἐπιτροπὴ ἦσαν οἱ κ.κ. Δήμαρχος, ἔφορος ἀρχαιοτήτων, Ν. Κατσάκος Μαυρομιχάλης, πρώην βουλευτής, Αυχ. Λάκων, δημοσιογράφος, Α. Παναγιωτόπουλος μουσικός, Σ. Μοσχονᾶς ζωγράφος κλπ., Η. Κυρούσης, Ι. Παπαγιαννόπουλος, Κ. Χρηστόπουλος, Π. Μπάφας, Ἀθ. Δημητρακόπουλος, Χρ. Καρβούνης, ἡ κ. Μαρία Λιναρδάκη καὶ αἱ δες Κική Δημητριάδου καὶ Βούλα Βελλιανίτου.

Ἡ Μὶς Σπάρτη

(Δὶς Λιόλια Καφφετζοπούλου)

Ἡ δὶς Καφετζοπούλου εἶνε ἡλικίας 22 ἐτῶν, κατάγεται ἐκ Μιστρᾶ καὶ ἔχει ζήσει εἰς τὴν Ρωσσίαν πλεῖστα ἔτη τῆς ζωῆς της, ἐκπαιδευθεῖσα εἰς τὸ ἐκεῖ γυμνάσιον καὶ τὸ Πολυτεχνεῖον. Τυγχάνει καὶ ζωγράφος, ἀριθμοῦσα πολλὰς μαθητρίας. Εἰς ἐρωτήσεις μας σχετικὰς μὲ τὴν ἐπιτυχίαν της μᾶς ἀνεκοίνωσεν ὅτι δὲν ἐπερίμενε νὰ ἐκλεγῇ, δεδομένου ὅτι ὅλος ὁ κόσμος ἐζήτει ἐπιμόνως τὴν ἐκλογὴν τῆς ἀδελφῆς της Πόπης.

Ἡ ἐκλεγεῖσα «Μὶς Σπάρτη τοῦ 1930» δὲν θὰ λάβῃ μέρος εἰς τὸν διαγωνισμὸν διὰ τὴν ἀνακήρυξιν τῆς «Μὶς Ἑλλάς», κατ' ἐπιθυμίαν της.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΠΑΡΧ

[Ἀνώνυμοι ἐπιστολαὶ ἢ ὑπογε ναι μὲ ψευδώνυμον οὔτε ἐνεργοῦ τε τυγχάνουν ἀπαντήσεως. Πρέ ραιτήτως νὰ εἶναι ὑπογεγραμμ ναγνώστως μὲ τὸ ὀνοματεπώνυμον περιέχουν ὅλα τὰ στοιχεῖα τῶν σεων, περὶ ὧν ζητοῦνται πληροφ Τμῆμα Ἐπαρχιῶν θὰ τηρῇ ἀπόλ μύθειαν, δημοσιεῦον τὴν ἀπάντ τὰ στοιχεῖα ἢ τὸ ψευδώνυμον ρίσῃ ὁ ἀπευθυνόμενος. Πᾶσαι φορίαι παρέχονται εἰς τοὺς ἀπευθ νους εἰς τὸ Τμῆμα Ἀλληλογρα «Πρωΐας» ἀπολύτως δωρεάν.]

κ. Ν. Παπαδόπουλον, Τρίκαλα ἔγινε τίποτε. Τοὺς διορισμοὺς πά νεργοῦν οἱ ἐπιθεωρηταί.

Πηνειὸν, Λάρισαν. Ὄχι. Π φοιτήσετε τὸ ἑπόμενον ἔτος ἐκ τὴν Δ' τάξιν. Διὰ τὸ ζήτημα τῆς ξεως θὰ σᾶς πληροφορήσωμεν με

κ. Γ. Ι. Μ. Κέρκυραν. Οὔτε διοι δὲν γνωρίζουν ποῦ εὑρίσκετα νὰ τὸ ἐξακριβώσωμεν;

κ. Δ. Τσαπραλῆν, Τρίπολιν. πάντοτε πρόθυμοι νὰ σᾶς ἐξυπηρετ Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰ καλά σας λ

κ. Γ. Τζανετῆν, Πόρον. Δὲν πρ νὰ γίνῃ ἐπὶ τοῦ παρόντος, τοσού λον καθόσον δὲν διωρίσθησαν ἀκόμη γεγραμμένοι εἰς τὸν ἰσχύοντα πίνακα τυχόντων κατὰ τὸν προηγούμενον νισμόν.

κ. Πολ. Μπ. Δ. Βαθέος. Δὲν ἠ μεν νὰ τὴν δημοσιεύσωμεν. Προσ εἰς τὸν περὶ Τύπου νόμον, ὡς προσ

κ. Κ. Ντίγκον, Βόλον. Ἀπαιτεῖ πλωμα νομικῆς ἢ Ἀνωτάτης Ἐμπο Ἐξεταστέα μαθήματα: Ἔκθεσις φυσικὴ γυμνασίου, ἀριθμητική, γεωμ πολιτικὴ οἰκονομία, Ἄλγεβρα καὶ νη γλῶσσα. Ἐγκύκλιοι ἐξηντλήθησ

κ. Π. Μ. Θήβας. Ὄχι. Ἀπεσύρθ ὑπηρεσίας.

ΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛ
ΓΡΑΜΜΗ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗΣ—ΣΥΡΙ
Ὁ ὑπερωκεάνιος κολοσ
„ΒΥΡΩΝ„
ἀναχωρήσει τὴν 31ην Ἰα αρίου 1930 ἡμέραν Πα σκευὴν καὶ ὥραν 5 μ.μ.
ΓΙΑΦΦΑΝ
ΒΗΡΥΤΤΟΝ
Δι' ἐπιβάτας, ἐμπορεύμ καὶ σχετικὰς πληροφορίας πευθυντέον:
Ἐν Ἀθήναις Ἀπελλοῦ τηλ. 57-29
Ἐν Πειραιεῖ Πλατεῖα Κ ραϊσκάκη τηλ. 2-27.

ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ Ν. Γ. ΚΥΡΙΑΚΙΔΟΥ
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ-ΚΥΠ
Τὸ ἀτμόπλοιον «ΑΛΚΜΗΝΗ» ἀνα ρεῖ Δευτέραν 27 Ἰανουαρίου 5 μ ΚΥΠΡΟΝ, ΠΟΡΤ-ΣΑΪΤ, ΚΥΠΡ ΠΕΙΡΑΙΑ.
ΚΥΠΡΙΑΚΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ Α. ΚΑΡΑΚΑΤΖΑΝΗ. Πλατεῖα Κα σκάκη Πειραιεύς (ἐντὸς Γενικοῦ Π κτορείου). Τηλ. 10—88.

ΓΕΡΟΥΣΙΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει ὅτι ἡ θέσις τοῦ στοῦ παρὰ τῇ Γερουσίᾳ εἶνε κενή,

Ἰδόντες τὸ ἄρθρ. 90 παράγρ. 8 τοῦ νονισμοῦ τῆς Γερουσίας

ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΜΕΝ

Προκηρύσσομεν διαγωνισμὸν πρὸς πλ ψιν μιᾶς θέσεως λογιστοῦ τῆς Γερουσίας βαθμῷ καὶ μισθῷ Ὑπουργικοῦ Γραμμ α' ἢ β' τάξεως, διεξαχθησόμενον ἐν Γραφείοις τῆς Γερουσίας τὴν 15 Φεβ ρίου ἑ. ἔ., ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν μ. ἐνώπιον Ἐπιτροπῆς ὑφ' ὑμῶν ὁ ρισθησομένης.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν δύνανται οἱ φερόμενοι ν' ἀπευθύνωνται καθ' ἑκά 11—12 π.μ. εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Γερου (τμῆμα Προσωπικοῦ).

Ὁ Πρόεδρ

Δ. ΚΑΒΟΥΡ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ἐν Πειραιεῖ Φαρμακεῖον κεντρικωτάτη θέσει, ἀπὸ ἑβδομηκοντα λειτουργοῦν μὲ πολὺ καλὴν πελατείαν, ἀναχωρήσεως διὰ τὸ ἐξωτερικόν. Παρ ται καὶ εὐκολία εἰς τὴν πληρωμήν. Πλη φορίαι παρὰ τῷ κ. Ι. Τσαγγαρινῷ, Β ζέρου 29, Ἀθήνας 9—1 καὶ 3—8 μ.μ.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Σταθμὸς ἐπιθετόρων Ἀθηνῶν

Διακηρύττει ὅτι τὴν 20ὴν Φεβρουαρίου ἑ. ἔ. ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 11—12 π. μ. ἐκτίθησιν εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν μεθ' ὁρίου ἐν τῷ καταστήματι αὐτοῦ (Βοτανικὸς Κῆπος) τὴν ἀποπεράτωσιν μιᾶς ἀποθήκης νομῆς. Ἡ ὅλη δαπάνη τοῦ ἔργου προϋπελογίσθη εἰς δραχμὰς ἑκατὸν ὀγδοήκοντα πέντε χιλιάδας (185,000).

Οἱ ὅροι τῆς δημοπρασίας καὶ πάντα τὰ σχετικὰ εἰσὶ κατατεθειμένα ἐν τῷ καταστήματι τοῦ Σταθμοῦ Ἐπιθετόρων Ἀθηνῶν.

Ὁ Διευθυντὴς

Ι: ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΙΔΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΕΠΑΡΧΙΑΚΗΣ ΟΔΟΠΟΙΪΑΣ ΝΟΜΟΥ ΑΤΤΙΚΟΒΟΙΩΤΙΑΣ

Ἡ ἐκτελεστικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐπαρχιακῆς Ὁδοποιΐας τοῦ Νομοῦ Ἀττικοβοιωτίας, συγκροτηθεῖσα κατὰ τὸ ἄρθρον 14 τοῦ νόμου 3406

Διακηρύττει ὅτι:

Ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν ἡ συντήρησις τῶν ἐπαρχιακῶν ὁδῶν: 1) ἀπὸ χ.λ.μ. 82 σὺν 50 ὁδ. Ἀθηνῶν - Θηβῶν - Λεβαδείας (διὰ Σιδ. Σταθμοῦ Βαγίων) καὶ διὰ Βαγίων εἰς Ἐρημόκαστρον, μῆκ. 12.000, 2) Ἀπὸ ὁδοῦ Ἀθηνῶν - Λεβαδείας διὰ Μαυρομματίου καὶ Παλαιοπαναγιᾶς εἰς συνάντησιν ἐπαρχ. ὁδ. Θηβῶν - Δομβραίνης, μῆκ. 10.000, 3) Ἀπὸ χιλ. 86.000 ἐθνικ. ὁδοῦ Ἀθηνῶν - Θηβῶν - Λεβαδείας εἰς Καρδίτσαν Ἀκραιφνίων μῆκ. 12.000.

Τὸ ἔργον προϋπελογίσθη εἰς δραχμὰς 770.000.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν τῷ Νομαρχιακῷ Καταστήματι τὴν 17 Φεβρουαρίου, ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 10 π.μ.

Δεκτοὶ εἰσὶν ἐργολάβοι Δημοσίων Ἔργων, συμφώνως τῇ ταύτῃ διακηρύξει. Ὡς ἐγγύησις ὁρίζεται τὸ ποσὸν δραχμῶν 40 χιλιάδων.

Ἀθῆναι τῇ 22 Ἰανουαρίου 1930

Ὁ Νομάρχης Ἀττικοβοιωτίας, ὡς πρόεδρος τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς

Ν. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ Τ. Τ. Τ.

Τὴν 11ην Φεβρουαρίου ἑ. ἔ. ὥραν 12ην ἐπαναλαμβάνεται παρ' ἡμῖν ὁ διαγωνισμὸς διὰ τὴν προμήθειαν 5000 μέτρων βαμβακεροῦ ὑφάσματος συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τῆς ὑπ' ἀριθ. 267196 διακηρύξεως δημοσιευθείσης ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 424 τῆς 19 Δ)βρίου π. ἔ. φύλλῳ παραρτήματος τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ Διευθυντὴς Τ.Τ.Τ.

Θ. ΠΕΝΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΣΕΙΣΜΟΠΑΘΩΝ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ

Ἀνακοινοῖ ὅτι,

Προκηρύσσει διαγωνισμὸν διὰ τὴν κατάληψιν θέσεων σχεδιαστῶν α' ἢ β' τάξεως παρὰ τῇ Τεχνικῇ Ὑπηρεσίᾳ Κορίνθου, ἐνεργηθησόμενον τὴν 2 Φεβρουαρίου ἑ. ἔ. τοὺς ὑπὸ ὅρους, ὧν οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν προσερχόμενοι εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Ὀργανισμοῦ (ὁδὸς Ντέκα ἀριθ. 8, ἐνταῦθα) κατὰ τὰς ἐργασίμους ὥρας.

Δημοσιευθήτω μόνον διὰ τῶν λαβουσῶν ἔγγραφον ἐντολὴν ἐφημερίδων.

Ὁ Πρόεδρος

† Ὁ Κορινθίας ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Α' ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΙΠΠΙΚΟΥ

Διακήρυξις

Τὸ Α' σύνταγμα ἱππικοῦ εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 5427 δ)γῆς Α' Σ. Στρατοῦ διακηρύττει ὅτι τὴν 28ην Ἰανουαρίου καὶ ὥραν 10 π. μ. ἐνεργηθήσεται ἐν τοῖς γραφείοις τοῦ συν)τος μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς διὰ τὴν προμήθειαν τῶν ἀναγκαιούντων αὐτῷ εἰδῶν παντοπωλείου καὶ λαχανοπωλείου ἐπὶ τρίμηνον, ἤτοι ἀπὸ 1ης Φεβρουαρίου μέχρι τέλους Ἀπριλίου 1930.

Ἡ δημοσίευσις ἐπιβαρύνει τὸν τελευταῖον μειοδότην.

Ὁ διαγωνισμὸς ὑπόκειται ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τοῦ διοικητοῦ τοῦ συντάγματος.

Εἰς τὸν διαγωνισμὸν γίνονται δεκτοὶ πάντες οἱ ἔχοντες κατάστημα ἀποικιακῶν. Οἱ διαγωνισθησόμενοι δέον νὰ ἔχωσιν ἐκπληρώσει ἁπάσας τὰς φορολογικὰς αὐτῶν ὑποχρεώσεις.

Ἀθῆναι τῇ 22 Ἰανουαρίου 1930

Ὁ διοικητὴς τοῦ συντάγματος

ΑΥΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ Γ.

συντ)ρχης

ΓΕΝΙΚΟ ΞΕΠΟΥΛΗΜΑ
ΣΤΟΥ ΣΑΚΚΗ
15 ΟΔΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ 15
Ὑφάσματα γυναικεῖα. Ἕτοιμα Φορέματα καὶ Παλτά. Εἴδη ἐπιπλώσεως κ. λ. π.
ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΩ ΤΟΥ ΚΟΣΤΟΥΣ

ΚΡΥΟΛΟΓΗΜΑΤΑ
ἀρχίζουν συνήθως μὲ ἕνα συνάχι. Ἄλλαι ὅμως σοβαρώτεραι ἀδιαθεσίαι δύνανται νὰ ἀκολουθήσουν. Αὐτοῦ βοηθοῦν
ΔΙΣΚΙΑ ΑΣΠΙΡΙΝΗΣ
τὰ ὁποῖα ἐξασκοῦν μίαν εὐεργετικὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ ὅλων τῶν κρυολογημάτων καὶ ἀποτρέπουν μέλλοντας κινδύνους.
Ζητεῖτε μόνον τὴν γνησίαν συσκευασίαν Bayer μὲ τὴν κυανόλευκον ταινίαν.
ASPIRIN
BAYER

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΑΤΟΠΑ

Κύριε Διευθυντά,

Εὐαρεστηθῆτε, παρακαλῶ, νὰ καταχωρήσητε εἰς τὸ ἔγκριτον ὑμῶν φύλλον τὰ κάτωθι, ἀποτελοῦντα ἀχαρακτήριστον ἐνέργειαν ὀργάνων ἐντεταλμένων τὴν φρούρησιν τῆς ἡσυχίας τῶν πολιτῶν.

Πεντὰς ἀστυνομικῶν ὑπηρετούντων εἰς τὸ Τμῆμα Ἠθῶν μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν ὑπαστυνόμον Δημ. Παΐζην ἐπέδραμον μὲ πολιτικὴν περιβολὴν περὶ ὥραν 9ην μ.μ. τῆς χθὲς ἐντὸς τῆς οἰκίας μου, ἔνθα εὑρισκόμην ἐκείνην τὴν στιγμὴν μὲ τὴν μητέρα μου, τὰς δύο ἀδελφάς μου, τὸν γυναικάδελφόν μου καὶ δύο φίλους μου, τὸν ἕνα ἀνώτερον ὑπάλληλον τοῦ ὑπουργείου Οἰκονομικῶν καὶ τὸν ἕτερον ἀξιωματικὸν Π. Ν., καὶ ἀφοῦ ἐνήργησαν ἔρευναν ἐντὸς τῆς οἰκίας μου καὶ σωματικὴν τοιαύτην ἐφ' ὅλων ἡμῶν, παρὰ τὰς διαμαρτυρίας μας, μᾶς ἐδήλωσαν ὅτι ἐπειδὴ ἡ οἰκία μου ἦτο οἶκος ἀνοχῆς!!!! ἤμεθα ὅλοι ὑποχρεωμένοι νὰ τοὺς ἀκολουθήσωμεν εἰς τὸ Τμῆμα.

Εἰς ἐντόνους διαμαρτυρίας τῆς μητρός μου καὶ τῶν ἀδελφῶν μου περιϋβρισθεισῶν τοιουτοτρόπως, οἱ ὡς ἄνω ἀναφερόμενοι ἄξιοι διάδοχοι τοῦ Σέρλοκ Χόλμς ἤρχισαν ἀπωθοῦντες βιαίως ταύτας καὶ ἐκτρεπόμενοι εἰς σωρείαν βαναυσοτήτων, ὡς ἐὰν ἀπετείνοντο πρὸς γυναῖκας ἐσχάτης ὑποστάθμης.

Θὰ ἐννοεῖτε, βέβαια, κ. Διευθυντά, ὅτι ἐὰν οἱ ἄνω ἀστυνομικοί, παραβιάζοντες οὕτω παρανόμως τὸ οἰκογενειακὸν ἄσυλον, ἤθελον εὑρεθῇ πρὸ ἀνθρώπων ὀλιγώτερον ψυχραίμως καὶ λογικῶς σκεπτομένων, θὰ διεδραματίζοντο γεγονότα θλιβερώτερα.

Καταλείπων πᾶσαν κρίσιν ἐπὶ τῆς ἀνωτέρω ἀχαρακτηρίστου ἐνεργείας εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἀστυνομίας, εἰς ἣν ὑπεβλήθη ἡ σχετικὴ μήνυσις, σημειῶ μόνον ὅτι καλὸν θὰ ἦτο ἐὰν τὰ ὄργανα τῆς τάξεως ἐδαπάνων τὰς ὥρας τῆς ὑπηρεσίας των εἰς ἐνεργείας πλέον ὠφελίμους διὰ τὴν τήρησιν τῆς τάξεως ἀπὸ τὰς ἀγρίας καὶ βαναύσους ἐπιδρομὰς εἰς κατοικίας φιλησύχων οἰκογενειῶν.

Μ. Μ.

ὑπάλληλος ὑπουργείου Οἰκονομικῶν

Ἀθῆναι 24 Ἰανουαρίου 1930.

ΠΡΟΣΟΧΗ ΕΙΣ ΤΑΣ ΥΠΟΣΧΕΣΕΙΣ

Κύριε Διευθυντά,

Ὡς θὰ σᾶς εἶναι βεβαίως γνωστόν, πρὸ ἓξ μηνῶν, κάποια γαλλικὴ Ἑταιρία Φὶβ-Λίλ, εἶχε δημοσιεύσει εἰς διαφόρους ἐφημερίδας δήλωσιν διὰ τοῦ ἐνταῦθα ἀντιπροσώπου της, δι' ἧς ἐζήτει διαφόρους τεχνίτας καὶ ἐργάτας πρὸς ἀποστολὴν εἰς Γαλλίαν, ἵνα ἐργασθῶσιν ἐκεῖσε.

Πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς των διὰ τὴν Γαλλίαν ὑπεγράφετο, φυσικά, σχετικὸν συμβόλαιον, δι' οὗ μεταξὺ ἄλλων ὡρίζετο ἡ ἀμοιβή των εἰς φράγκα γαλλικὰ 3.70 καθ' ὥραν διὰ τοὺς τεχνίτας καὶ 3.40 διὰ τοὺς ἐργάτας, ἐξησφαλίζετο ἐπίσης εἰς αὐτοὺς ἡ κατοικία δωρεὰν (ἓν δωμάτιον κατ' ἄτομον) καὶ ὅτι μετὰ ἑξάμηνον συνεχῆ ἐργασίαν παρὰ τῇ ἑταιρίᾳ ἠδύνατό τις νὰ ἀποχωρήσῃ ταύτης, ἐὰν ἤθελε, καὶ πολλὰ ἄλλα...

Μεταξὺ τῶν ἀναχωρησάντων εἶμαι καὶ ὁ ὑποφαινόμενος, ἐπιτρέψατέ μου δὲ νὰ σᾶς ἀναφέρω τί ἀκριβῶς ἐγένετο ἀπὸ τῆς ἐντεῦθεν ἀναχωρήσεώς μας, μέχρι τῆς ἐπιστροφῆς μου καὶ σᾶς παρακαλῶ νὰ δημοσιεύσητε τὴν παροῦσαν, ἵνα γνωσθῇ καὶ εἰς ἄλλους τυχὸν ἀφελεῖς, ἵνα μὴ ἐξαπατηθῶσι καὶ ὑποστῶσιν ὅσα καὶ ἡμεῖς ὑπεφέραμεν.

Ἐν πρώτοις, μετὰ τὴν εἰς Μασσαλίαν ἄφιξίν μας, ἀντὶ νὰ κατευθυνθῶμεν εἰς Ζιβόρ, ὡς μᾶς ἐδηλώθη, μᾶς μετέφεραν εἰς Λίλλην καὶ ἀντὶ δωρεὰν καὶ ἀνέτου κατοικίας, μᾶς ἐγκατέστησαν εἰς μεγάλους θαλάμους, ἀνὰ εἴκοσιν ἄτομα εἰς κάθε θάλαμον καὶ μὲ μίσθωμα 50 φρ. γαλ. μηνιαίως κατ' ἄτομον! Μετὰ παρέλευσιν δὲ δεκαπενθημέρου μᾶς ἐξηνάγκαζον νὰ ἐγκαταλείψωμεν τοὺς θαλάμους καὶ νὰ ἐξεύρωμεν μόνοι μας τὴν κατοικίαν μας.

Ἠθέλησαν ἐπίσης νὰ δοκιμάσουν τοὺς τεχνίτας καὶ παρέδωσαν εἰς αὐτοὺς ἐργαλεῖα ἡμικατεστραμμένα καὶ καμμένα, τὰ ὁποῖα, φυσικά, μὲ τὸ παραμικρὸν ἐθραύοντο, αἰτιῶντο δὲ πρὸς τοῦτο τὴν δῆθεν ἀδεξιότητα τῶν ἐργατῶν, τοὺς ὁποίους ἐξηνάγκαζον μετὰ ταῦτα εἰς βαρυτέρας καὶ χειροτέρας ἐργασίας. Ἐκτὸς δὲ τούτου, ἀντὶ τῆς ἀρχικῶς ὁρισθείσης ἀμοιβῆς των, ἐπλήρωνον τοὺς μὲν δῆθεν τεχνίτας, κατ' οὐσίαν ὅμως βοηθοὺς τεχνιτῶν, πρὸς φρ. 2.40 καθ' ὥραν, τοὺς δὲ λοιποὺς ἐργάτας πρὸς 2.15. Ἐπίσης ἀντὶ τῆς ἀρχικῶς συμφωνηθείσης ἑξαμήνου θητείας, ἐδήλουν εἰς αὐτοὺς ὅτι πολὺ κακῶς συνεφωνήθη αὕτη ὡς ἑξάμηνος, ἐφ' ὅσον εἶνε ἐνιαύσιος. Εἰς τὰς διαμαρτυρίας δὲ τῶν ἐργατῶν, ἡ ἀπάντησις ἦτο πάντοτε πρόχειρος καὶ στερεότυπος: «Πηγαίνετε νὰ βρῆτε τὸν κ. Καραβατάκην, ὁ ὁποῖος σᾶς ἔστειλεν ἐδῶ καὶ νὰ παραπονεθῆτε εἰς αὐτόν.»

Εὐτυχῶς(!!!) δὲ ποῦ ἠσθένησα λόγῳ τοῦ ψύχους καὶ τῶν κακουχιῶν καὶ ἀπεστάλην εἴς τι νοσοκομεῖον, οἱ δὲ ἰατροὶ μὲ εὗρον ἀνίκανον πρὸς περαιτέρω συνέχισιν τῆς ἐργασίας μου, κατόπιν δὲ πολλῶν βασάνων καὶ ἀφοῦ ὀλίγον ἔλειψε νὰ ἀποθάνω ἐξ ἀσιτίας, διότι εἶχον διατάξει ὅλα τὰ ἑστιατόρια τῆς πολίχνης ὅπου διεμένομεν νὰ μὴ παράσχουν τροφὴν εἰς τοὺς μὴ ἐργαζομένους, μὲ ἐφωδίασαν μὲ μίαν ἐπιστολὴν πρὸς τὸ Παράρτημα τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας (Μασσαλίας), τὸ ὁποῖον, καθὼς μοὶ εἶπον, μετὰ τὴν ἀποβίβασίν μου εἰς Μασσαλίαν, θὰ ἐφρόντιζε διὰ τὸ περαιτέρω ταξείδιόν μου μέχρι Πειραιῶς. Παρουσιάσθην πράγματι εἰς τὸ ἐν λόγῳ Ὑπουργεῖον, ἀλλ' ἐκεῖ μοὶ ἐδηλώθη ὅτι ἠγνόουν τελείως τὰ τῆς ὑποθέσεώς μου, μὲ παρέπεμψαν δὲ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Προξενεῖον, ὅπερ καὶ ἐφρόντισε νὰ μὲ ἐπιβιβάσῃ ὡς ἄπορον ἐντὸς τοῦ ἀτμοπλοίου τῆς γραμμῆς Μασσαλίας-Πειραιῶς καὶ οὕτως ἔφθασα ἐνταῦθα.

Σᾶς παρακαλῶ καὶ πάλιν νὰ δημοσιεύσητε ὑπ' εὐθύνην μου τὴν παροῦσαν, ἵνα μὴ καὶ ἄλλοι παρασυρθῶσιν ἀπὸ τὰ ἀποτηλὰ λόγια καὶ μεταβῶσιν εἰς τὸν μυθικὸν αὐτὸν παράδεισον, κατ' οὐσίαν ὅμως Γολγοθᾶν.

ΝΙΚ. Μ. ΡΑΛΛΗΣ

Ταμπούρια - Πειραιῶς

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΑΠΗΤΟΥΡΓΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ

Συμφώνως πρὸς τὸ ἀπὸ 14—10—29 Διάταγμα τὸ ἐκδοθὲν δυνάμει τοῦ ἄρθρου 9 παρ. 2 τοῦ νόμου 4251 τῆς 16 Αὐγούστου 1929, «περὶ συστάσεως Ἑλληνικοῦ Ταπητουργικοῦ Ὀργανισμοῦ», καλοῦνται οἱ χορηγήσαντες πρὸς ταπητουργοὺς δάνεια, ἐξασφαλιζόμενα διὰ προνομίου ἐπὶ τῶν ἐγκαταστάσεων, τῶν πρώτων ὑλῶν ἢ τῶν ταπήτων, μὴ ἐξοφληθέντα εἰσέτι, ὅπως γνωστοποιήσωσιν αὐτὰ πρὸς τὸν Ταπητουργικὸν Ὀργανισμὸν (Γλάδστωνος 5Γ') ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ σήμερον.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Ἰανουαρίου 1930

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ. Σ. τοῦ Ε.Τ.Ο.

Χ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΟ ΝΟΜΠΕΛ ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

—Καὶ αἱ ἐντυπώσεις σας ἀπὸ τὸν πόλεμον, κύριε καθηγητά; ἠρώτησεν ἕνας δημοσιογράφος.

—Τίποτε τὸ ἄξιον λόγου. Ὄχι, σταθῆτε! — τὴν τελευταίαν ἡμέραν τοῦ πολέμου εἶχα ὑπηρεσίαν εἰς τὸν σταθμὸν ἀσυρμάτου τοῦ πύργου τοῦ Ἄϊφφελ, ὁπότε—ἦτο 10 Νοεμβρίου περὶ τὰς 6 τὸ ἀπόγευμα — κατέφθασε ῥαδιοτηλεγράφημα ἐκ Βερολίνου, τὸ ὁποῖον ἐξουσιοδότει τοὺς Γερμανοὺς ἀντιπροσώπους νὰ κλείσουν ἀνακωχήν. Ἡ τελευταία αὐτὴ στιγμὴ τοῦ πολέμου ἀνήκει εἰς τὰς εὐτυχεστέρας ἀναμνήσεις τῆς ζωῆς μου. Μόλις ἀφῆκα τὸ χακὶ καὶ ἐνεδύθην τὰ πολιτικά μου φορέματα, ἔσπευσα νὰ συνεχίσω τὰς σπουδάς μου. Τῷ 1924 ἔγινα Docteur des sciences. Ἡ ἐναίσιμος διατριβή μου ἠσχολεῖτο μὲ τὴν θεωρίαν, ἕνεκα τῆς ὁποίας ἐτιμήθην σήμερα μὲ τὸ βραβεῖον Νόμπελ. Φυσικά τότε, οὔτε ἐφανταζόμην κἂν τίποτε παρόμοιον.

—Ἀργότερα;

—Ποτέ. Πῶς ἦτο δυνατὸν νὰ σκεφθῶ τέτοια πράγματα, ἀφοῦ ὑπάρχουν τόσοι ἐξαιρετικοὶ ἐπιστήμονες, οἱ ὁποῖοι ἀξίζουν ἀσφαλῶς νὰ τύχουν τοιαύτης τιμῆς περισσότερον ἀπὸ ἐμέ. Θυμοῦμαι, ὅτι τὸ ἀπόγευμα τῆς ἡμέρας τῆς βραβεύσεώς μου ἔκαμα διάλεξιν εἰς τὴν Σορβόννην ἐξ ἀφορμῆς τελετῆς πρὸς ἀπονομὴν τοῦ τίτλου τοῦ ἐπιτίμου διδάκτορος εἰς διαφόρους ξένους ἐπιστήμονας. Εἰς τὴν τελετὴν αὐτὴν παρίστατο καὶ ὁ Ἀϊνστάϊν, καὶ ὁμολογῶ ὅτι ἠσθανόμην κάποιαν δειλίαν λόγῳ τῆς παρουσίας τοῦ μεγαλοφυοῦς αὐτοῦ ἐρευνητοῦ. Καὶ τὸ βράδυ, ἐπληροφορούμην ὅτι μοῦ ἐδίδετο τὸ βραβεῖον Νόμπελ.

—Ποῖα αἰσθήματα εἴχατε, ὅταν ἐμάθατε τὴν εἴδησιν; ἠρώτησαν οἱ δημοσιογράφοι.

—Ἐτρόμαξα. Μοῦ ἐφάνη ὅτι ἐπρόκειτο περὶ κάποιας πλάνης, ἐφαντάσθην ὅτι μὲ μπερδεύουν μὲ τὸν ἀδελφόν μου Μωρίς, ὁ ὁποῖος ἔχει πολὺ σημαντικώτερον ἐπιστημονικὸν παρελθὸν ἀπὸ μένα, καὶ εἶναι καὶ μερικὰ ἔτη μεγαλύτερός μου. Ἀλλὰ τὰ κύρια ὀνόματά μου εἰς τὸ τηλεγράφημα—καὶ ἔχω δύο— ἀπέδειξαν ἀσφαλῶς ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ἐμοῦ. Τότε ἡσύχασα καὶ ἠσθάνθην πραγματικὴν χαράν.

Ὁ δοὺξ ἠρωτήθη ἀκολούθως περὶ τῆς θεωρίας του, καὶ παρεκλήθη νὰ τὴν ἐκθέσῃ κάπως εὔληπτα.

—Δὲν εἶναι δύσκολον, ἀπεκρίθη. Κατὰ βάθος ὅμως δὲν πρόκειται περὶ μιᾶς, ἀλλὰ περὶ δύο θεωριῶν. Ἡ δευτέρα εἶναι συνέπεια τῆς πρώτης. Μέχρι τοῦδε ἡ ἐπιστήμη ἐγνώριζε δύο ἀντιμαχομένας πρὸς ἀλλήλας θεωρίας περὶ τῆς οὐσίας τοῦ φωτός. Ἡ συμβολή μου συνίσταται, εἰς τὸ ὅτι κατώρθωσα νὰ συμφιλιώσω τὰς δύο ἀντιθέτους αὐτὰς θεωρίας.

Ἤδη οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες ὑπεστήριζον, καὶ τὸ ἐπεκύρωσεν καὶ ὁ Νεύτων, ὅτι τὸ φῶς σύγκειται ἀπὸ μικρὰ μόρια εὑρισκόμενα εἰς ἀδιάκοπον κίνησιν. Ἀντιθέτως, ὁ Ὁλλανδὸς ἐπιστήμων Βίγγινς ὑπεστήριξεν, ὅτι τὸ φῶς γεννᾶται ἀπὸ κυματισμούς. Ὑπὲρ τῆς τελευταίας αὐτῆς θεωρίας ἐκηρύχθησαν ὁ Ἄγγλος φυσικὸς Θωμᾶς Γιάγκ καὶ ὁ Γάλλος Φρενέλ. Ἡ θεωρία των ἐφαίνετο βεβαιουμένη ἀπὸ τὸ φαινόμενον τῆς λεγομένης «ἀλληλοπαθείας», ὅτι δηλαδὴ κατὰ τὴν συνάντησιν τῶν φωτεινῶν κυμάτων προκαλεῖται σκοτεινότερον ἢ ἀνοικτότερον χρῶμα. Ἡ ἰδία ἀλληλοπάθεια παρατηρεῖται καὶ κατὰ τὴν συνάντησιν ἠχητικῶν κυμάτων. Καὶ ἐξηγεῖται μόνον διὰ τῆς θεωρίας τῶν κυματοειδῶν δονήσεων.

Ἀλλὰ πρὸ τριάκοντα ἐτῶν παρετηρήθη κάτι ἄλλο: τὸ λεγόμενον «φαινόμενον «Quanta» τὸ ὁποῖον πάλιν δὲν ἐξηγεῖται παρὰ μόνον διὰ τῆς θεωρίας τῶν μορίων.

Καθὼς ἐξήταζα τὰ δύο αὐτὰ ἀντιφάσκοντα φαινόμενα, κατέληξα εἰς τὴν ἀντίληψιν, ὅτι οὔτε ὁ κυματισμός, οὔτε τὰ μόρια, ἀλλ' ὁ ἀδιάσπαστος συνδυασμὸς ἀμφοτέρων γεννᾷ τὸ φῶς. Ἀπὸ τὴν θεωρίαν αὐτὴν προεκλήθη καὶ ἡ δευτέρα, εἰς τὴν ὁποίαν ὀφείλω τὸ βραβεῖον Νόμπελ. Μέχρι τοῦδε ὑπῆρχεν ἡ ἰδέα, ὅτι κάθε ὕλη συνίσταται ἐξ ἠλεκτρονίων, καὶ ὅτι τὰ ἠλεκτρόνια αὐτὰ εἶναι μικροσκοπικὰ μόρια. Τότε ἐσκέφθην: ἀφοῦ τὸ φῶς ἀφ' ἑνὸς μὲν εἶναι ὕλη, ἀφ' ἑτέρου ὅμως συνδυασμὸς μορίων καὶ δονήσεων, ἕπεται ὅτι τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ μὲ κάθε ὕλην, τουτέστιν, ὅτι καὶ τὰ ἠλεκτρόνια εἶναι συνδυασμὸς μορίων καὶ κυματισμῶν.

Πάντα ταῦτα, ὅπως εἶπα, ἦσαν καθαρὰ εἰς τὸν νοῦν μου καὶ ὅταν ἀκόμη συνέγραφα τὴν ἐπὶ διδακτορίᾳ διατριβήν μου, ἀλλ' ἡ θεωρία μου ἐπεβεβαιώθη τρία ἔτη βραδύτερον διὰ τῶν πειραμάτων τῶν δύο Ἀμερικανῶν ἐπιστημόνων Ντάβιζον καὶ Τζῆρνερ εἰς τὸ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ἐργαστήριον Μπέλλ. Τὰ αὐτὰ ἐπεκύρωσαν καὶ οἱ Ἄγγλοι σοφοὶ Θώμσον καὶ Ντίρακ, καθὼς καὶ οἱ Γερμανοὶ καθηγηταὶ Χάϊζενμπεργκ καὶ Σρέντιγκερ. Ἰδοὺ ἡ ἁπλῆ ἱστορία τοῦ ἐπάθλου Νόμπελ.

Ὁ δοὺξ ντὲ Μπρολὶ ἠρωτήθη ἀκολούθως ποῖον πρακτικὸν ἀποτέλεσμα ἢ ποίαν πρακτικὴν ἐκμετάλλευσιν νομίζει ὅτι ἠμπορεῖ νὰ ἔχῃ ἡ θεωρία του.

—Αὐτὸ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ τὸ προβλέψῃ κανείς, ἀπεκρίθη. Ἴσως ἀπολύτως καμμίαν. Ἴσως πάλιν, μεγάλην... Εἶμαι βέβαιος, ὅτι ὡρισμένα πολεμικὰ ὑλικά, χρησιμοποιηθέντα καταστρεπτικώτατα, ὅπως αἴφνης τὰ δηλητηριώδη ἀέρια, δὲν ἐφευρέθησαν πρὸς τοιούτους σκοπούς. Κάθε ἐπιστήμων πιστεύει πάντοτε εἰλικρινῶς, ὅτι ἡ ἐργασία του προάγει εἰς καλὸν τὴν ἀνθρωπότητα. Ἡ πρᾶξις ὅμως ὁδηγεῖ πρὸς ἄλλας ἐντελῶς κατευθύνσεις τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐργασίας του καὶ τοιουτοτρόπως ὁ ἐφευρέτης, ὁ ὁποῖος ἤθελε τὸ καλόν, ἐξελίσσεται ἄθελά του εἰς δολοφόνον. Δὲν ἔχω ὅμως διάθεσιν νὰ συλλογίζωμαι τέτοια πράγματα, διότι ἐλπίζω ὅτι παρῆλθον ἀνεπιστρεπτὶ οἱ φρικώδεις καιροί, κατὰ τοὺς ὁποίους τὰ πάντα, τὸ ὡραῖον καὶ τὸ καλόν, ἡ πίστις καὶ ἡ ἐπιστήμη, ἐτίθεντο εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ μίσους καὶ τοῦ θανάτου. Δὲν φρονῶ, ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρχουν ὠφέλιμοι καὶ ἐπιζήμιοι ἐφευρέσεις. Μόνον ὁ τρόπος τῆς ἐφαρμογῆς των εἶναι πότε ὠφέλιμος καὶ πότε βλαβερός.

Τότε κάποιος δημοσιογράφος ἠρώτησε:

—Διὰ τὸ μέλλον ἑνὸς νεαροῦ ἐπιστήμονος εἶναι τάχα ὠφέλιμος ἢ ἐπιζημία ἡ εἰς αὐτὸν ἀπονομὴ ἑνὸς ἐπάθλου ὡς τὸ Νόμπελ; Μήπως ἡ πρὸς ἐργασίαν διάθεσις τοῦ νέου μειώνεται ἐκ τῆς συναισθήσεως, ὅτι ἔφθασε πλέον ὅσον ὑψηλότερα ἠμπορεῖ νὰ φθάσῃ ἕνας σοφὸς εἰς τὴν ζωήν του;

—Διὰ ποῖον λόγον; ἀπεκρίθη ὁ δούξ. Ὁ ἐρευνητὴς παραιτεῖται ἐκ τῶν προτέρων ἀπὸ ὅλες τὶς χαρὲς τῆς ζωῆς. Ἀπὸ τὴν χαρὰν τῆς τέχνης, τῆς φιλολογίας, τῆς πολιτικῆς, ἀκόμη καὶ... Ἂς εἶναι! Ὅλα αὐτὰ μόνον περαστικὰ τὸν ἐγγίζουν. Ὅλες του οἱ ὧρες ἀφιεροῦνται εἰς τὴν ἐπιστήμην, καὶ μάλιστα εἰς τὴν εἰδικότητά του, διότι σήμερα ἡ τρομερὰ ἔκτασις κάθε εἰδικότητος, καθιστᾶ ἀδύνατον τὴν πολυμέρειαν. Μέχρι τοῦ εἰκοστοῦ τρίτου καὶ εἰκοστοῦ τετάρτου ἔτους τῆς ἡλικίας μας εἴμεθα ἠναγκασμένοι νὰ ἀποκτῶμεν τὰς βάσεις τῆς μορφώσεώς μας. Γιατὶ ὅποιος ἀρχίζει ἀργά, ἀργὰ κατορθώνει νὰ γίνῃ πρωτότυπος. Ὅλα ὅμως αὐτὰ ἐξαρτῶνται ἀπὸ μίαν ἰσχυρὰν πίστιν, τὴν πίστιν εἰς τὴν ὠφελιμότητα τῆς ἐργασίας, χωρὶς οὐδεμίαν ἐλπίδα ἀνταμοιβῆς. Ὅτε ἔγινα πέρυσι καθηγητὴς εἰς τὴν Σορβόννην, ἡ χαρά μου ὑπῆρξε μεγάλη. Ἀκόμη καὶ ἡ ἀνέλπιστος ἀπονομὴ τοῦ Νόμπελ μὲ χαροποιεῖ ὑπερμέτρως. Ἀλλὰ εἴτε μὲ τὸ Νόμπελ, εἴτε χωρὶς αὐτό, μοναδικὸς σκοπὸς τῆς ζωῆς μου εἶναι ἡ ἐργασία.

ΞΕΝΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

Ἀνοικτὴ ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Κύριον Δήμαρχον Ἀθηναίων.

Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου Νέας Ἰωνίας (Ἐλευθερουπόλεως) ἐνετάλη παρὰ πολλῶν κατοίκων τῆς ἐνορίας μας ὅπως σᾶς ἐκφράσωμεν τὴν εὐγνωμοσύνην των τηλεγραφικῶς καὶ διὰ τοῦ Τύπου διὰ τὰ συντελεσθέντα μέχρι τοῦδε ἔργα σας ἐν τῇ ἐνορίᾳ μας, ἡ ὁποία τόσον ἀστόργως ἐγκατελείφθη ὑπὸ τοῦ προκατόχου σας.

Συμμορφωθέντες πρὸς τὴν ἀπαίτησιν τῶν ἐνοριτῶν μας, ἀπεστείλαμεν ὑμῖν τὸ γνωστόν σας τηλεγράφημα καὶ ἀκολούθως ἀπετάθημεν πρὸς τὴν σύνταξιν τῆς ἐφημερίδος «Ἔθνος» διὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ εὐχαριστηρίου ἐπὶ πληρωμῇ.

Ἡ σύνταξις ὅμως τοῦ «Ἔθνους» οὐ μόνον ἀπέκρουσε τὴν δημοσίευσιν του ἀλλὰ κατέκρινε ταυτοχρόνως τὰς λοιπὰς ἐφημερίδας, αἵτινες τὸ κατεχώρησαν, φρονοῦσα φαίνεται ὅτι οἱ πρόσφυγες, θὰ ὦσιν ἀενάως φέουδα ὡρισμένης φατρίας.

Ὁ Πρόεδρος

Γ. Γκαμήλης

Ὁ Γ. Γραμματεὺς

Δ. Κουντούρης

„ΚΕΡΚΥΡΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ„ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ

Καλοῦνται τὰ μέλη αὐτῆς εἰς γεν. συνέλευσιν γενησομένην αὔριον Κυριακήν, 26ην λήγοντος μηνὸς καὶ ὥραν 10 π.μ. ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Βαρβακείου Λυκείου πρὸς ἔγκρισιν ἀπολογισμοῦ ἔτους 1929 καὶ ἀνάγνωσιν ἐκθέσεως ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς.

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

ΑΙ ΤΕΛΙΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΕΛΑΙΟΚΟΜΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

ΥΠΟΔΕΙΚΝΥΕΤΑΙ ΜΕΙΩΣΙΣ ΤΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ

Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Ἐλαιοκομικοῦ Συνεδρίου διετυπώθησαν τελικῶς εἰς τὸ κάτωθι ψήφισμα αὐτοῦ:

«Τὸ Β' Πανελλήνιον Ἐλαιοκομικὸν Συνέδριον συνελθὸν ἐν Ἀθήναις τὴν 19—23 Ἰανουαρίου 1930 καὶ ἀκοῦσαν τῶν εἰσηγητῶν καὶ ἀγορητῶν ἐπὶ τῶν θεμάτων τῆς ἡμερησίας διατάξεως μετὰ συζήτησιν μακρὰν

Ἀποφασίζει

α') Ζητεῖ νὰ μελετηθῇ καὶ ἐφαρμοσθῇ τὸ καταλληλότερον σύστημα φορολογίας καθαρᾶς προσόδου ἐπὶ τοῦ ἐλαίου καὶ τῶν ἐλαιῶν, ἀφιεμένου ἀφορολογήτου τοῦ ἐλαχίστου ὁρίου συντηρήσεως. Μέχρι δὲ τῆς ἐφαρμογῆς αὐτοῦ, τὴν ἀπὸ τοῦδε

α') Κατάργησιν τῆς δεκάτης εἰς ἃς περιφερείας ἐφαρμόζεται τὸ σύστημα τοῦτο καὶ τὴν ἐφαρμογὴν ἐν αὐταῖς τῆς ἐγγείου φορολογίας τῆς εἰσπραττομένης ἐν τοῖς τελωνείοις πρὸς φορολογικὴν ἀφομοίωσιν ἁπασῶν τῶν ἐλαιοφόρων ἐπαρχιῶν τοῦ Κράτους.

β') Μείωσιν τῆς φορολογίας κατὰ 60 ο)ο καὶ τὸν καθορισμὸν τῆς τιμῆς τοῦ ἐλαίου καὶ ἐλαιῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς σημερινῆς ἀγορᾶς διὰ τὸ μέχρι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ συστήματος τῆς καθαρᾶς προσόδου χρονικὸν διάστημα καὶ κατάργησιν τῆς φορολογίας ἐπὶ τῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐξαγομένων ἐλαίων καὶ ἐλαιῶν.

γ') Κατάργησιν τῆς φορολογίας τῆς εἰσπραττομένης ἀπὸ τοὺς ἐλαιοπαραγωγοὺς τοὺς μεταφέροντας τὰς ἐλαίας των πρὸς προσωρινὴν ἐναποθήκευσιν ἀπὸ δήμου εἰς δῆμον καὶ τοῦ ὁδικοῦ φόρου ἑπτανήσου 8 ο)ο.

δ') Ὅπως ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἐπιβληθῇ πρόσθετος φορολογία ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τοῦ ἐλαίου, ἐλαιῶν καὶ τῶν προϊόντων αὐτοῦ πρὸς προστασίαν ὡρισμένων βιομηχανιῶν.

2ον) Ζητεῖ τὴν ἐκ παραλλήλου μείωσιν κατὰ 60 ο)ο καὶ ἁπάντων τῶν εἰδικῶν ἐπὶ τοῦ ἐλαίου καὶ ἐλαιῶν προσθέτων φόρων, πλὴν τῶν παραγωγικῶν τοιούτων τῶν Ταμείων ἐλαίας τοῦ Αὐτονόμου Ὀργανισμοῦ Κερκύρας καὶ τῶν Γεωργικῶν Ἐπιμελητηρίων καὶ τὸν καθορισμὸν ἀνωτάτου συντελεστοῦ, πέραν τοῦ ὁποίου νὰ μὴ ἐπιτρέπηται πρόσθετος φορολογία οἱασδήποτε φύσεως.

3ον) Ζητεῖ τὴν ἀφομοίωσιν τῆς φορολογίας τοῦ ἐλαιοσάπωνος πρὸς τὴν τοῦ πυρηνοσάπωνος καὶ τὴν σύγχρονον μείωσιν αὐτῆς κατὰ 75 ο)ο.

Ἐπίσης τὴν ὁλοσχερῆ κατάργησιν τῆς φορολογίας διὰ τοὺς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐξαγομένους ἐλαιοσάπωνας ἐκ φυσικῶν ἐλαιολάδων.

4ον) Ζητεῖ τὴν κατάργησιν τῆς φορολογίας τοῦ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐξαγομένου ἐλαιοπυρῆνος.

5ον) Ζητεῖ τὴν κατάργησιν τοῦ συνθετικοῦ φόρου ἐπὶ τῆς καθαρᾶς προσόδου ἐλαίου καὶ ἐλαιῶν.

6ον) Ζητεῖ τὴν ἀπὸ τοῦδε κατάργησιν τῶν εἰς περιφερείας τινὰς τοῦ Κράτους (Κερκύρας, Χανίων, Μεσσηνίας κλπ.) εἰδικῶν προσθέτων φόρων ἐπιβαρυνόντων τὰ προϊόντα τῆς ἐλαίας μὲ φορολογίαν μεγαλυτέραν ἐν συνόλῳ τῆς τῶν ἄλλων ἐλαιοπαραγωγικῶν περιφερειῶν.

7ον) Ζητεῖ τὴν εἰς τοὺς ἐλαιοπαραγωγοὺς παραχώρησιν τοῦ ἅλατος τοῦ χρησιμοποιουμένου διὰ τὰς ἐλαίας, μὲ τὴν τιμὴν τοῦ ἅλατος τοῦ παρεχομένου εἰς τὴν βιομηχανίαν.

8ον) Ζητεῖ τὴν δι' ἴσου πρὸς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους ἀριθμοῦ ἀντιπροσώπευσιν τῶν ἐλαιοπαραγωγῶν εἰς ὅλας τὰς φορολογικὰς καὶ παντὸς εἴδους ἐπιτροπὰς εἰς ἃς συζητοῦνται ζητήματα ἀφορῶντα τὰ προϊόντα τῆς ἐλαίας ὡς καὶ εἰς συμβούλια Ἀγροφυλακῆς.

9ον) Ζητεῖ τὴν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως σύναψιν συμβάσεων μετὰ ξένων Κρατῶν, προστατευτικῶν ὑπὲρ τῶν προϊόντων τῆς ἐλαίας.

10ον) Ζητεῖ τὴν τελείαν ἀπαγόρευσιν τῆς ἐν τῷ Κράτει εἰσαγωγῆς παντὸς εἴδους σπορελαίων, ὡς καὶ σπόρων ἐξ ὧν παράγεται βρώσιμον ἔλαιον.

11ον) Ζητεῖ τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς ἐν τῷ κράτει καταναλώσεως βρωσίμων σπορελαίων (πλὴν ἐγχωρίου σησαμελαίου).

Νὰ ἐπιτρέπεται δὲ ἡ χρησιμοποίησις αὐτῶν ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον διὰ τὴν βιομηχανίαν, διὰ καταλλήλου μετουσιώσεως. Ἄλλωστε τὰ σπορελαιουργεῖα θὰ ἠδύναντο νὰ μετατραπῶσιν εἰς ἐργοστάσια ὑδρογονώσεως ἐλαιολάδου, πρὸς παραγωγὴν φυτικοῦ βουτύρου.

12ον) Ζητεῖ τὴν ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης καὶ τῶν λοιπῶν Πιστωτικῶν Ἱδρυμάτων χορήγησιν μακροπροθέσμων δανείων εἰς ἐλαιουργικὰς ὀργανώσεις πρὸς ἐγκατάστασιν προτύπων ἐλαιουργείων, ἐργοστασίων παραγωγῆς βρωσίμων ἐλαιῶν, ἀποθηκῶν ἐλαίων, βρωσίμων ἐλαιῶν καὶ λοιπῶν ἀγροτικῶν ἀναγκῶν μὲ μικρὸν τόκον.

13ον) Ζητεῖ τὴν ἀτελῆ εἰσαγωγὴν χημικῶν λιπασμάτων, φαρμάκων κατὰ τῶν ἀσθενειῶν τῆς ἐλαίας, ὡς καὶ παντὸς εἴδους ἐλαιοκομικῶν ἐργαλείων καὶ ἐλαιουργικῶν μηχανημάτων. Ἵνα δὲ τὰ ἑλληνικὰ χημικὰ λιπάσματα πωλοῦνται εἰς εὐθηνοτέρας τιμὰς νὰ ἐπιτραπῇ ἡ ἀτελὴς εἰσαγωγὴ τῶν κενῶν σάκκων σπάγγου καὶ μολύβου χρησιμοποιουμένων ὑπὸ τῶν ἑλληνικῶν ἑταιριῶν λιπασμάτων.

14ον) Ζητεῖ τὴν διὰ νόμου ὑποχρεωτικὴν ἀναγραφὴν ἐπὶ τῶν δοχείων κλπ. τῶν περιεχόντων ἔλαιον ῥαφιναρισμένον ὑπὸ τῶν ἐργοστασιαρχῶν τῶν ῥαφιναριῶν.

15ον) Ζητεῖ τὴν συσκευασίαν καὶ τὴν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐμπόριον διάθεσιν τῶν βρωσίμων ἐλαιῶν κατόπιν ἐλέγχου ἐπὶ τῆς ποιότητος αὐτῶν ὑπὸ εἰδικῆς ἐπιτροπῆς καθὼς καὶ τὴν ἐπὶ τῶν δοχείων ἀναγραφὴν τῆς περιφερείας τῆς προελεύσεως.

16ον) Ζητεῖ τὴν ἄμεσον ἵδρυσιν ἐλαιοκομικῶν σχολῶν καὶ πειραματικῶν ἐλαιοκομικῶν σταθμῶν, εἰς ὅλας τὰς ἐλαιοφόρους ἐπαρχίας.

17ον) Ζητεῖ τὴν ἄμεσον ἀποστολὴν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἱκανοῦ ἀριθμοῦ γεωπόνων ἐπὶ ὑποτροφίᾳ τοῦ Κράτους, πρὸς ἐξειδίκευσιν αὐτῶν περὶ τὰ ἐλαιοκομικὰ καὶ ἐλαιουργικά, ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ χρησιμοποιηθῶσι οὗτοι εἰς τὰς ἐλαιοπαραγωγικὰς περιφερείας.

18ον) Ζητεῖ τὴν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν τῶν Γεωργικῶν Ἐπιμελητηρίων καὶ Ταμείων Ἐλαίας καὶ τὴν μεγαλυτέραν στοργὴν τοῦ Κράτους πρὸς τοὺς ὀργανισμοὺς τούτους.

19ον) Ζητεῖ τὴν ἄμεσον ψήφισιν τοῦ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Α' Πανελληνίου Ἐλαιοκομικοῦ Συνεδρίου καταρτισθέντος σχεδίου νόμου «περὶ Αὐτονόμου Ἐλαιοκομικοῦ Ὀργανισμοῦ τῆς Ἑλλάδος» ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ συνεδρίου τούτου.

20ον) Ζητεῖ τὴν μὴ ψήφισιν τοῦ ὑπὸ τοῦ τέως ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ὑποβληθέντος νομοσχεδίου «περὶ ὀργανώσεως τῆς ἐλαιοπαραγωγῆς», ἀντικαθισταμένου ὑπὸ τοῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἐλαιοκομικοῦ ὀργανισμοῦ.

21ον) Ζητεῖ ὅπως ἐπιδιωχθῇ διεθνὴς συνεργασία ἐπὶ ἴσοις ὅροις τῶν ἐλαιοπαραγωγῶν διὰ τὴν προστασίαν καὶ διάδοσιν τῶν προϊόντων τῆς ἐλαίας εἰς τὰς διεθνεῖς ἀγοράς.

22ον) Ζητεῖ ὅπως ἐπιστραφῇ ὁ ἐπὶ πλέον εἰσπραχθεὶς φόρος τοῦ δημοσίου εἰς τοὺς ἐλαιοπαραγωγοὺς καὶ ἂν τοῦτο εἶνε δύσκολον τότε νὰ ἀποδοθῇ οὗτος εἰς τὰ οἰκεῖα Γεωργικὰ Ἐπιμελητήρια τῶν ἐλαιοπαραγωγῶν μερῶν.

23ον) Ζητεῖ τὴν κατάργησιν τοῦ νόμου 4142 «περὶ Γεωργικῶν Ταμείων» καὶ ἀνάθεσιν τῶν καθηκόντων καὶ δικαιωμάτων αὐτῶν εἰς τὰ Γεωργικὰ Ἐπιμελητήρια.

24ον) Ζητεῖ τὴν μετατροπὴν τῶν Ταμείων Προνοίας Ἐλαιοπαραγωγῆς εἰς Ἑνώσεις ἀναγκαστικῶν συνεταιρισμῶν, ἐφ' ὅσον ἤθελε ζητηθῇ παρ' αὐτῶν ὑπὸ τῶν 3)4 τῶν μελῶν.

25ον) Ζητεῖ τὴν αὔξησιν τοῦ ἀφορολογήτου ποσοστοῦ διὰ τὴν ἅλμην καὶ φύραν ἐπὶ τῶν ἐξαγομένων βρωσίμων ἐλαιῶν εἰς 20 ο)ο.

26ον) Ζητεῖ τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς ἐξαγωγῆς ἐλαιοσαπώνων ὁπωσδήποτε νοθευμένων (διὰ τάλκ, ὑδρυάλου, ῥητίνης).

27ον) Ζητεῖ ἵνα τὰ Ταμεῖα Ἐλαίας καὶ αἱ λοιπαὶ ἐλαιοκομικαὶ ὀργανώσεις καταθέτωσι τὰ κεφάλαιά των εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν.

28ον) Ζητεῖ τὴν παροχὴν βραβείου δι' ἐλαττώσεως τοῦ φόρου κατὰ 10 ο)ο εἰς τοὺς ἐξάγοντας εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἔλαια καὶ βρωσίμους ἐλαίας, ἐντὸς καινουργῶν βαρελίων καὶ δοχείων.

29ον) Ζητεῖ ἵνα τὰ Ταμεῖα Ἐλαίας ἀντιπροσωπεύωνται εἰς τὰ Γεωργικὰ Ἐπιμελητήρια τῆς περιφερείας των.

Ἐξουσιοδοτεῖ τὸ Προεδρεῖον τοῦ Συνεδρίου ἵνα μετὰ τοῦ προεδρείου τοῦ Γεωργικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀττικοβοιωτίας ὑποβάλῃ τὸ παρὸν ψήφισμα μετ' εἰδικῶν ὑπομνημάτων πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, πρὸς τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν κομμάτων καὶ τοὺς προέδρους τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων καὶ ἐπιδιώξῃ τὴν ἐκτέλεσιν καὶ ἐφαρμογὴν τῶν ἄνω πορισμάτων.

Τὸ Προεδρεῖον τοῦ Β' Πανελληνίου Ἐλαιοκομικοῦ Συνεδρίου»

ΠΟΙΑΙ ΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ ΠΕΡΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ ΚΑΤΑ ΑΣΘΕΝΕΙΩΝ, ΓΗΡΑΤΟΣ, ΑΝΙΚΑΝΟΤΗΤΟΣ Κ. Λ. Π.

ΤΑ ΘΕΣΠΙΖΟΜΕΝΑ ΒΟΗΘΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΑΙ ΧΟΡΗΓΟΥΜΕΝΑΙ ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ

Ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἐργασίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ὑπέβαλε χθὲς εἰς τὸν κ. ὑπουργὸν τὸ προσχέδιον νόμου «περὶ κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων».

Τοῦτο διαιρεῖται εἰς 7 μέρη καὶ ἀποτελεῖ πλήρη κώδικα τοῦ θεσμοῦ τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων.

Διὰ τοῦ προσχεδίου τούτου προβλέπεται ἡ ὑποχρεωτικὴ ἀσφάλισις τῶν μισθωτῶν τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας (ὑπαλλήλων καὶ ἐργατῶν), ἀφ' ἑνὸς κατὰ τῶν ἀτυχημάτων ἐργασίας καὶ τῶν ἐπαγγελματικῶν ἀσθενειῶν, ἀφ' ἑτέρου κατὰ τῆς ἀσθενείας - μητρότητος καὶ τέλος κατὰ τῆς ἀναπηρίας, τοῦ γήρατος καὶ τοῦ θανάτου.

Ἡ ἀσφάλισις κατὰ τῶν ἀτυχημάτων ἐργασίας καὶ τῶν ἐπαγγελματικῶν ἀσθενειῶν ἔχει ὡς ἀντικείμενον: Α') τὴν ἐπανόρθωσιν τῆς ζημίας τῆς προκαλουμένης α') εἰς τὸν παθόντα ἐκ τῆς σωματικῆς βλάβης τῆς προξενηθείσης εἰς αὐτὸν ἐκ τοῦ ἀτυχήματος ἢ ἐκ τῆς ἐπαγγελματικῆς ἀσθενείας καὶ β') εἰς τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ, λόγῳ τοῦ θανάτου τοῦ παθόντος, καὶ Β') τὴν καταβολὴν ὠργανωμένων προσπαθειῶν διὰ τὴν πρόληψιν καὶ περιστολὴν τῶν ἀτυχημάτων ἐργασίας καὶ τῶν ἐπαγγελματικῶν ἀσθενειῶν. Ἡ ἐπανόρθωσις τῆς ζημίας τοῦ παθόντος περιλαμβάνει τὴν νοσηλείαν αὐτοῦ, τὴν καταβολὴν φροντίδων διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἀπομενουσῶν εἰς αὐτὸν δεξιοτήτων πρὸς χρησιμοποίησίν του εἰς ἕτερον ἐπαγγελματικὸν κλάδον καὶ τέλος χρηματικὰς παροχὰς κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁλικῆς ἢ μερικῆς ἀνικανότητός του πρὸς ἐργασίαν. Αἱ χρηματικαὶ παροχαὶ τῶν ὁποίων δικαιοῦται ὁ παθών, ὁ καταστὰς ἀνίκανος πρὸς ἐργασίαν, συνίστανται εἰς ἡμερήσια ἐπιδόματα ἴσα πρὸς τὰ 60)οο τοῦ μισθοῦ τὸν ὁποῖον οὗτος ἐλάμβανε κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ ἀτυχήματος ἢ τῆς ἐκδηλώσεως τῆς ἐπαγγελματικῆς ἀσθενείας. Πρὸς ἐξεύρεσιν τοῦ μισθοῦ ὑπολογίζονται τὰ τυχὸν χορηγούμενα ποσοστὰ ἢ ἀμοιβαὶ εἰς εἶδος κ.λ.π. Ἐὰν μετὰ τετραετίαν ἀπὸ τοῦ ἀτυχήματος ἢ τῆς διαπιστωθείσης ἐπαγγελματικῆς ἀσθενείας συνεχίζεται ἡ πρὸς ἐργασίαν ἀνικανότης τοῦ παθόντος, θεωρεῖται αὕτη διαρκὴς καὶ παρέχονται εἰς τοῦτον α') ἐπὶ ὁλικῆς ἀνικανότητος ἐτησία ἰσόβιος σύνταξις ἴση πρὸς 450 ἡμερήσια ἐπιδόματα, ἐὰν κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐπελεύσεως τοῦ ἀτυχήματος ἢ τῆς ἐκδηλώσεως τῆς ἐπαγγελματικῆς ἀσθενείας ὁ παθὼν ἦτο ἡλικίας οὐχὶ ἀνωτέρας τῶν 22 ἐτῶν, πρὸς 360 ἡμερήσια ἐπιδόματα ἐὰν οὗτος κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν σημεῖον ἦτο ἡλικίας ἀνωτέρας μὲν τῶν 22, οὐχὶ ὅμως καὶ τῶν 27 ἐτῶν καὶ τέλος πρὸς 300 ἡμερήσια ἐπιδόματα προκειμένου περὶ παθόντος ἡλικίας 28 ἐτῶν καὶ ἄνω. Ἡ ἐτησία ἰσόβιος σύνταξις δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὸ ποσὸν τῶν 25.200 δραχμῶν, οὐδὲ νὰ εἶνε κατωτέρα τῶν 6,000 δραχμῶν. β') Ἐπὶ μερικῆς διαρκοῦς ἀνικανότητος, οὐχὶ κατωτέρας τῶν 15)οο τῆς πρὸ τοῦ ἀτυχήματος ἢ τῆς ἐπαγγελματικῆς ἀσθενείας πρὸς κέρδος ἱκανότητος τοῦ παθόντος, χορηγεῖται ἐτησία ἰσόβιος σύνταξις ἴση πρὸς τὸ μέρος τῆς συντάξεως τὴν ὁποίαν θὰ ἐλάμβανεν οὗτος εἰς περίπτωσιν ὁλικῆς διαρκοῦς ἀνικανότητος, τὸ ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὸ ποσοστὸν τῆς ἐπελθούσης μειώσεως τῆς πρὸς κέρδος ἱκανότητός του καὶ οὐδέποτε κατωτέρα τῶν 1440 δραχμῶν.

Ἐὰν αἱ συνέπειαι τῆς εἰς τὸν παθόντα ἐπελθούσης σωματικῆς βλάβης εἶνε τοιαῦται ὥστε ἡ διαβίωσις αὐτοῦ νὰ καθίσταται δυσχερὴς ἄνευ τῶν φροντίδων καὶ τῆς συνδρομῆς ἑτέρου προσώπου, αἱ ἀνωτέρω χρηματικαὶ παροχαὶ ἐπαυξάνονται προσκαίρως ἢ διαρκῶς κατὰ τὸ 1)3 κατ' ἐλάχιστον καὶ κατὰ τὰ 2)4 κατὰ μέγιστον ὅριον, ἀναλόγως τοῦ ἑκάστοτε βαθμοῦ καὶ τῆς διαρκείας τῆς ἀνάγκης τὴν ὁποίαν ἔχει ὁ παθὼν τῆς συνδρομῆς καὶ τῶν φροντίδων τοῦ ἑτέρου προσώπου. Κατὰ τὸ διάστημα τῆς νοσηλείας τοῦ παθόντος ἐν νοσοκομείῳ, δὲν παρέχονται αἱ ἐν λόγῳ ἐπαυξήσεις.

ΟΙ ΔΙΚΑΙΟΥΜΕΝΟΙ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

Ἐν περιπτώσει θανάτου χορηγοῦνται ἔξοδα κηδείας καὶ ἐτησία σύνταξις εἰς τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ ἡ ὁποία σύνταξις δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ, προκειμένου περὶ πολυμελοῦς οἰκογενείας τὰ 80 ο)ο τῆς συντάξεως τὴν ὁποίαν θὰ ἐλάμβανεν ὁ θανὼν ἐν περιπτώσει ὁλικῆς διαρκοῦς ἀνικανότητος.

Τὸ νομοσχέδιον καθορίζει λεπτομερῶς τὰς κατηγορίας τῶν προσώπων τῶν δικαιουμένων μετὰ τὸν θάνατον τοῦ παθόντος, συντάξεως.

Τὸ προσχέδιον προβλέπει ἐπίσης τὴν συγχώνευσιν τοῦ ταμείου τῶν μεταλλευτῶν πρὸς τὸ ἵδρυμα τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων ὡς καὶ τὴν δυνατότητα ἐπαυξήσεως τῶν ὑπὸ τοῦ συγχωνευομένου Ταμείου χορηγουμένων σήμερον ἀνεπαρκεστάτων συντάξεων.

Διὰ σειρᾶς διατάξεων προβλέπονται ἐν τῷ προσχεδίῳ συστηματικὰ μέτρα προλήψεως τῶν ἀτυχημάτων ἐργασίας καὶ τῶν ἐπαγγελματικῶν ἀσθενειῶν.

Οἱ πόροι τῆς ἀσφαλίσεως κατὰ τῶν ἀτυχημάτων ἐργασίας καὶ τῶν ἐπαγγελματικῶν ἀσθενειῶν βαρύνουσιν ἐξ ὁλοκλήρου τοὺς ἐργοδότας, ὁ δὲ καθορισμὸς αὐτῶν (τῶν πόρων) καὶ τὰ τῆς εἰσπράξεώς των προβλέπονται μετὰ πάσης λεπτομερείας.

ΦΑΡΜΑΚΑ ΚΑΙ ΙΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΘΑΛΨΙΣ

Ἡ ἀσφάλισις κατὰ τῆς ἀσθενείας ἔχει ὡς σκοπὸν 1) τὴν χορήγησιν κατὰ τοὺς εἰδικωτέρους ὁρισμοὺς κανονισμῶν α') ἰατρικῶν φροντίδων καὶ φαρμάκων εἰς τοὺς ἀσθενοῦντας ἠσφαλισμένους καὶ τὰ μέλη τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν. Ἡ χορήγησις αὕτη ἐνεργεῖται δωρεάν· δύναται ὅμως διὰ τῶν κανονισμῶν νὰ ὁρίζηται καὶ μερικὴ συμμετοχὴ τῶν ἀσθενούντων ἠσφαλισμένων καὶ τῶν μελῶν τῶν οἰκογενειῶν των εἰς τὰς δαπάνας τῶν ἰατρικῶν φροντίδων καὶ τῶν φαρμάκων, ἡ ὁποία συμμετοχὴ οὐδέποτε δύναται νὰ εἶναι ἀνωτέρα τῶν δραχμῶν 7 δι' ἑκάστην κατ' οἶκον ἰατρικὴν ἐπίσκεψιν, τῶν δραχμῶν 3 διὰ πᾶσαν ἐν ἰατρείῳ τῆς ἀσφαλίσεως χορηγουμένων ἰατρικῶν συμβουλῶν ἢ τοῦ ἑβδόμου τῆς ἀξίας τῶν χορηγουμένων φαρμάκων. Αἱ ἰατρικαὶ φροντίδες χορηγοῦνται ἐν ἰατρείῳ καὶ μόνον ἐὰν ἡ κατάστασις τοῦ ἀσθενοῦντος δὲν ἐπιτρέπει τοῦτο, κατ' οἶκον ἢ ἐν νοσοκομείῳ. β') Τὴν χορήγησιν εἰς μόνους τοὺς ἀσθενοῦντας ἠσφαλισμένους: 1) δωρεὰν περιθάλψεως ἐν σανατορίῳ ἢ ἀναρρωτηρίῳ συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἐξόδων μεταφορᾶς καὶ 2) ἐκτάκτων θεραπευτικῶν μέσων π. χ. λουτροθεραπείας, ἠλεκτροθεραπείας, προσθήκης τεχνιτῶν ὀδόντων, χορηγουμένων ἐπὶ τῇ παρ' αὐτῶν καταβολῇ τὸ πολὺ μέχρι τοῦ 1)3 τῆς ἀπαιτουμένης δαπάνης. γ') Τὴν χορήγησιν εἰς μόνους τοὺς ἐξ ἀσθενείας καθισταμένους ἀνικάνους πρὸς ἐργασίαν ἠσφαλισμένους, τοὺς κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς τοιαύτης ἀνικανότητος μὴ πραγματοποιοῦντας ἀντιμισθίαν τινὰ ἢ μὴ ἔχοντας ἄλλην τινὰ πρόσοδον ἐξ οἱασδήποτε μορφῆς ἐργασίας, ἡμερησίων χρηματικῶν βοηθημάτων τῶν ὁποίων τὸ ποσὸν καθορίζεται ἑκάστοτε διὰ γενικῶν ἀποφάσεων τοῦ συμβουλίου τοῦ ἱδρύματος τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων ἀναλόγως τῆς ἐπαρκείας τῶν πόρων τῆς ἀσφαλίσεως κατὰ τῆς ἀσθενείας. Πάντως τὸ ἡμερήσιον βοήθημα δὲν δύναται νὰ ὁρίζεται 1) κατώτερον τοῦ 1)3 οὐδὲ ἀνώτερον τοῦ 1)2 τοῦ ἡμερησίου μισθοῦ τοῦ δικαιούχου προκειμένου περὶ ἀνικανότητος πρὸς ἐργασίαν λόγῳ ἀσθενείας διαρκείας οὐχὶ μεγαλυτέρας τῶν 30 ἡμερῶν καὶ 2) κατώτερον τοῦ 1)2 οὐδὲ ἀνώτερον τῶν 2)3 τοῦ ἐν λόγῳ μισθοῦ διὰ τὴν πέραν τῶν 30 ἡμερῶν συνεχιζομένην ἀνικανότητα πρὸς ἐργασίαν. Τὸ ἐπίδομα ἀσθενείας παρέχεται εἰς τὸν δικαιοῦχον ἀπὸ τῆς 4ης ἡμέρας ἀπὸ τῆς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἱδρύματος ἁρμοδίως γενομένης ἀναγγελίας τῆς λόγῳ ἀσθενείας ἐπελθούσης ἀνικανότητος πρὸς ἐργασίαν καὶ διὰ χρονικὸν διάστημα οὐχὶ μεγαλύτερον τῶν 180 ἡμερῶν.

Διὰ τοὺς ἐκ φυματιώσεως καθισταμένους ἀνικάνους πρὸς ἐργασίαν, τὸ βοήθημα ἀσθενείας δύναται νὰ παρέχεται ἐπὶ χρονικὸν διάστημα οὐχὶ μεγαλύτερον τῶν 730 ἡμερῶν. Ἡ χορήγησις τῶν ἐπιδομάτων ἀσθενείας διακόπτεται ὁσάκις ὁ δικαιοῦχος ἐπεδείνωσε τὴν κατάστασιν τῆς ὑγείας του συνεπείᾳ τῆς μὴ τηρήσεως τῶν ὁδηγιῶν τοῦ θεράποντος ἰατροῦ.

Ἐπὶ ἀνικανότητος πρὸς ἐργασίαν λόγῳ ἀσθενείας προελθούσης ἐκ καταχρήσεως μεθυστικῶν ποτῶν ἢ ναρκωτικῶν ἢ προκληθείσης ἐκ προθέσεως ἢ ἐπελθούσης κατὰ τὴν διάπραξιν παρὰ τῶν ἠσφαλισμένων κακουργήματος ἢ πλημμελήματος δὲν χορηγεῖται εἰς αὐτὸν ἐπίδομα ἀσθενείας. Διὰ τοὺς ἠσφαλισμένους τοὺς νοσηλευομένους εἰς θεραπευτήρια δαπάναις τοῦ ἱδρύματος καὶ μὴ συντηροῦντας οἰκογένειαν, τὸ ἐπίδομα ἀσθενείας μειοῦται κατὰ τὸ ἥμισυ. δ') Τὴν χορήγησιν χρηματικοῦ ἐπιδόματος δι' ἔξοδα κηδείας ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ ἠσφαλισμένου, ε') Παροχὴν ἐπιδόματος κυοφορίας καὶ λοχίας χορηγουμένου εἰς τὴν ἠσφαλισμένην ἐπὶ 6 ἑβδομάδας πρὸ τοῦ τοκετοῦ καὶ ἐπὶ ἴσον χρόνον μετ' αὐτὸν ἐφ' ὅσον αὕτη ἀπέχει τῆς ἐργασίας. Τὸ ποσὸν τοῦ ἐν λόγῳ ἐπιδόματος ἰσοῦται πρὸς τὸ ποσὸν τοῦ ἡμερησίου βοηθήματος λόγῳ ἀσθενείας καὶ στ') ἐν περιπτώσει τοκετοῦ ἠσφαλισμένης ἢ συζύγου ἠσφαλισμένου χορηγοῦνται μαιευτικαὶ φροντίδες καὶ χρηματικαὶ παροχαὶ συνιστάμεναι: 1) ἐξ ἐφ' ἅπαξ βοηθήματος τοκετοῦ ἴσου πρὸς 15 ἐπιδόματα ἀσθενείας καὶ 2) ἐκ μηνιαίου ἐπιδόματος θηλάσεως χορηγουμένου ἐπὶ πέντε μῆνας ἀπὸ τοῦ τοκετοῦ ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι τὸ νεογνὸν εὑρίσκεται ἐν τῇ ζωῇ. Τὸ ἐν λόγῳ ἐπίδομα δὲν δύναται νὰ εἶνε ἀνώτερον τῶν 150 δραχμῶν ἐπὶ δὲ γεννήσεως διδύμων αὐξάνεται κατὰ 50 ο)ο.

Δεύτερος σκοπὸς τῆς ἀσφαλίσεως κατὰ τῆς ἀσθενείας εἶνε ἡ λῆψις προληπτικῶν μέτρων κατὰ τῶν ἀσθενειῶν δι' ἐνεργείας ἐμβολιασμῶν, ἐπιθεωρήσεων τῶν τόπων ἐργασίας καὶ διὰ τῆς ἐνισχύσεως παντὸς ἔργου ἀποβλέποντος εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν ὅρων ὑγιεινῆς διαβιώσεως τῶν ἠσφαλισμένων.

Τὸ νομοσχέδιον προβλέπει ἀκολούθως διὰ σειρᾶς διατάξεων τὴν παρὰ τῆς ἀσφαλίσεως ἀπόκτησιν ἰδίων νοσοκομείων, σανατορίων κ.λ.π.

Οἱ πόροι τῆς ἀσφαλίσεως κατὰ τῆς ἀσθενείας εἶνε: 1) Ὑποχρεωτικὴ καταβολὴ ἑκάστου ἠσφαλισμένου ἴση πρὸς 3 ο)ο ἐπὶ τῶν μηνιαίων ἢ ἡμερησίων ἀποδοχῶν αὐτοῦ καὶ ἰσόποσοι εἰσφοραὶ τοῦ οἰκείου ἐργοδότου, 2) Ἐτησία ἐπιχορήγησις τοῦ Κράτους, καθοριζομένη κατ' ἔτος διὰ διατάγματος προκαλουμένου προτάσει τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, 3) Αἱ ἐκ τῶν τυχὸν παραβιάσεων τοῦ ἀσφαλιστικοῦ κώδικος ἐπιβαλλόμεναι χρηματικαὶ ποιναὶ καὶ πρόστιμα, 4) Τὰ ἔσοδα τοῦ ἱδρύματος ἐκ τῆς διαθέσεως τῶν ἐντύπων τὰ ὁποῖα προβλέπει ὁ νόμος καὶ 5) Πᾶν ἔσοδον πραγματοποιούμενον ἐκ δωρεᾶς κληροδοτημάτων καὶ πάσης ἄλλης νομίμου αἰτίας. Τὰς καταβολὰς τοῦ ἠσφαλισμένου καταβάλλει ὑποχρεωτικῶς ὁ ἐργοδότης ὁμοῦ μετὰ τῶν εἰσφορῶν του καὶ παρακρατεῖ τὸ ποσὸν αὐτῶν ἐκ τῶν ἀποδοχῶν τοῦ ἠσφαλισμένου.

Τὸ νομοσχέδιον διὰ σειρᾶς διατάξεων προβλέπει τὸν τρόπον τῆς εἰσπράξεως τῶν καταβολῶν καὶ εἰσφορῶν.

Η ΧΟΡΗΓΗΣΙΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

Ἡ ἀσφάλισις κατὰ τῆς ἀναπηρείας, τοῦ γήρατος καὶ τοῦ θανάτου ἔχει ὡς σκοπὸν τὴν ὑπὸ ὡρισμένας προϋποθέσεις χορήγησιν συντάξεων: Α') Εἰς τὸν ἠσφαλισμένον ἢ τὴν ἠσφαλισμένην ἐὰν ἕκαστος τούτων α') εἰς ἡλικίαν 64 ἐτῶν μετὰ πραγματοποίησιν τοὐλάχιστον 4.500 ἡμερησίων ἢ 180 μηνιαίων καταβολῶν εἰς τὴν ἀσφάλισιν παύσῃ ἀπασχολούμενος ἐπ' ἀντιμισθίᾳ εἰς ἐργασίαν ὑποκειμένην εἰς τὸν παρόντα νόμον καὶ β') μετὰ πραγματοποίησιν τοὐλάχιστον 1800 ἡμερησίων ἢ 72 μηνιαίων καταβολῶν καταστῇ ἀνάπηρος ἐπὶ χρόνον μικρότερον τῶν ἓξ μηνῶν χωρὶς νὰ λαμβάνῃ ἐπίδομα ἀσθενείας. Διὰ τοὺς μισθωτὰς τῶν ἰδιαιτέρως ἐπιπόνων ἐργασιῶν δύναται διὰ κανονισμοῦ νὰ μειοῦται τὸ ἀνώτερω ὅριον ἡλικίας κατὰ ἓν ἔτος δι' ἑκάστην διετῆ ἀπασχόλησιν εἰς τοιαύτην ἐργασίαν, χωρὶς νὰ δύναται ποτὲ νὰ ὁρισθῇ κατώτερον τῶν 52 ἐτῶν. Β') Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἠσφαλισμένου ἢ τῆς ἠσφαλισμένης, εἰς τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ ἐφ' ὅσον ὁ παθὼν ἢ ἡ θανοῦσα ἦσαν συνταξιοῦχοι ἢ εἶχον πραγματοποιήσει τοὐλάχιστον 1800 ἡμερησίας ἢ 72 μηνιαίας καταβολάς.

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω βασικῶν παροχῶν, τὸ προσχέδιον προβλέπει προικοδοτήσεις καὶ ἄλλα εὐεργετικὰ μέτρα ὑπὲρ τῶν γυναικῶν ἠσφαλισμένων ἢ τῶν θηλέων τέκνων ἠσφαλισμένων.

Ὡς τέκνα τοῦ ἠσφαλισμένου δικαιούμενα συντάξεως θεωροῦνται τὰ ἄγαμα τοιαῦτα, ἐφ' ὅσον τὰ μὲν ἄρρενα δὲν ὑπερέβησαν τὸ 18ον, τὰ δὲ θήλεα τὸ 21ον ἔτος τῆς ἡλικίας των. Ἐπὶ θανούσης ἠσφαλισμένης λογίζονται ὡς τέκνα αὐτῆς καὶ τὰ νόθα τέκνα. Ἡ δὲ σύζυγος ἐφ' ὅσον εἶναι ἀνάπηρος ἐξομοιοῦται διὰ τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως πρὸς τὴν χήραν τοῦ ἠσφαλισμένου. Ὁ ὑπολογισμὸς τῶν συντάξεων ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ βάσει πίνακος συντελεστῶν καταρτισθέντος δι' ἀναλογιστικῆς μελέτης, ἡ μέθοδος τῆς ὁποίας ἐνεκρίθη ὑπὸ τοῦ προέδρου τῶν ἀναλογιστῶν τῆς Γερμανίας.

Ἐν τῷ προσχεδίῳ προβλέπεται ἡ ἀναθεώρησις τῶν ἐν λόγῳ συντελεστῶν κατὰ τριετίαν ἀναλόγως τῶν στατιστικῶν παρατηρήσεων τοῦ ἱδρύματος, τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων καὶ τῶν μεταβολῶν τοῦ τόκου ἐν τῇ χρηματαγορᾷ.

ΟΙ ΠΟΡΟΙ ΤΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΣ

Πόροι τῆς ἀσφαλίσεως κατὰ τῆς ἀναπηρίας, τοῦ γήρατος καὶ τοῦ θανάτου εἶνε. 1) Ὑποχρεωτικαὶ καταβολαὶ ἑκάστου ἀσφαλιζομένου ἴσαι πρὸς 3 ο)ο ἐπὶ μηνιαίων ἢ ἡμερησίων ἀποδοχῶν αὐτοῦ καὶ ἰσόποσοι εἰσφοραὶ τοῦ οἰκείου ἐργοδότου, 2) ἐτησία ἐπιχορήγησις τοῦ Κράτους ἀποβλέπουσα εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τῶν κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου ὑπερηλίκων ἠσφαλισμένων πρὸς ἀπόκτησιν συντάξεως καὶ 3) πᾶν ἔσοδον πραγματοποιούμενον ἐκ δωρεᾶς, κληροδοτημάτων καὶ πάσης ἄλλης αἰτίας.

Ὡς μέγιστον ὅριον συνταξίμων ἀποδοχῶν τῶν ἠσφαλισμένων ὁρίζονται 9000 δρ. κατὰ μῆνα, ὡς ἐλάχιστον δὲ δραχμαὶ 1200 μηνιαίως.

Ἡ ἀσφάλισις ἀναπηρίας, γήρατος καὶ θανάτου βασίζεται ἐπὶ τοῦ συστήματος τῶν ἀτομικῶν λογαριασμῶν εἰς τοὺς ὁποίους ἐγγράφονται τὰ δι' ἕκαστον τῶν ἠσφαλισμένων καταβαλλόμενα ποσά.

Ἡ διενέργεια τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως ἀνατίθεται διὰ μὲν τὴν ἀσφάλισιν ἀτυχημάτων ἐργασίας, ἐπαγγελματικῶν ἀσθενειῶν καὶ ἀσθενείας εἰς τὸ ἵδρυμα κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων, τῆς δὲ ἀναπηρίας, γήρατος καὶ θανάτου εἰς τὸ ἵδρυμα τοῦτο καὶ εἰς τὰ ὑφιστάμενα ταμεῖα συντάξεων.

Διὰ τοῦ νομοσχεδίου προβλέπεται ἡ σύστασις αὐτονόμου ὀργανισμοῦ, ἀποκαλουμένου «Ἵδρυμα κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων», τὸ ὁποῖον διοικεῖται ἀπὸ 11μελὲς διοικητικὸν συμβούλιον καὶ διατελεῖ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν καὶ τὸν ἔλεγχον τῆς πολιτείας, ὁ ὁποῖος ἀσκεῖται διὰ τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας παρὰ τῷ διοικητ. συμβουλίῳ.

Τὸ συμβούλιον τοῦ ἱδρύματος ἀπαρτίζεται ἐξ ἑνὸς καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἐξ ἑνὸς καθηγητοῦ τῶν οἰκονομικῶν ζητημάτων τῆς ἀνωτάτης σχολῆς ἐμπορικῶν καὶ οἰκονομικῶν ἐπιστημῶν, ἐξ ἑνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ ὑπουργείου Ἐθν. Οἰκονομίας, ἐκ τεσσάρων ἀντιπροσώπων τῶν ἐργοδοτικῶν ὀργανώσεων καὶ 4 τοιούτων τῶν ἐργατικῶν ὀργανώσεων. Ἡ τοποθέτησις τῶν κεφαλαίων τοῦ ἱδρύματος ἐνεργεῖται εἰς χρεώγραφα τοῦ Δημοσίου ἢ εἰς ὁμολογίας δανείων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, ἠγγυημένων παρὰ τοῦ Κράτους, δύναται ὅμως μέχρι τοῦ δεκάτου τοῦ διαθεσίμου κεφαλαίου νὰ διατίθεται πρὸς ἀπόκτησιν ἀστικῶν ἀκινήτων ἢ εἰς δάνεια ἐπὶ πρώτῃ ὑποθήκῃ τοιούτων ἀκινήτων.

Πρὸς ἐξασφάλισιν εὐθηνῆς καὶ ὑγιεινῆς στέγης εἰς τοὺς ἠσφαλισμένους τὸ διοικ. συμβούλιον τοῦ ἱδρύματος δύναται κατὰ παρέκκλισιν τῶν ἀνωτέρω νὰ διαθέτῃ μέχρι τοῦ 1)3 τῶν καθ' ἕκαστον ἔτος διαθεσίμων κεφαλαίων δι' ἀνέγερσιν οἰκιῶν ἢ κατοικιῶν πρὸς παραχώρησιν, εἴτε ἐπὶ ἐνοικίῳ πρὸς διαμονήν, εἴτε κατὰ χρῆσιν ἐπὶ σκοπῷ κτήσεως τῆς κυριότητος διὰ τοκοχρεωλυτικῆς ἀποδόσεως τῆς ἀξίας αὐτῶν. Τὰ ἐνοίκια καὶ αἱ τοκοχρεωλυτικαὶ δόσεις τῶν ἐν λόγῳ οἰκιῶν καθορίζονται μὲ ἐπιτόκιον 4 ο)ο, τὰ δὲ διὰ τοὺς σκοποὺς αὐτοὺς διατιθέμενα κεφάλαια ἀποδίδουν εἰς τοὺς ἀσφαλιστικοὺς κλάδους τοῦ ἱδρύματος τόκον πρὸς 6 ο)ο, τῆς διαφορᾶς 2 ο)ο καλυπτομένης ἐξ ἐτησίας ἐπιχορηγήσεως τοῦ Κράτους.

Τὸ προσχέδιον ἀφιερώνει σειρὰν διατάξεων διὰ τὴν ῥύθμισιν τῶν ἐκ τῆς ἐργατικῆς στέγης προκυπτόντων προβλημάτων καὶ προβλέπει εἰδικὴν καὶ ἁπλῆν διαδικασίαν διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν μεταξὺ ἠσφαλισμένων καὶ ἱδρύματος δυναμένων νὰ προκύψουν διαφορῶν ἐκ καθυστερήσεως ἐνοικίων ἢ τοκοχρεωλυτικῶν.

Ἕκαστος ἠσφαλισμένος θὰ δύναται νὰ ἀποκτᾷ οἰκίαν ἢ κατοικίαν προκαταβάλλων εἴτε ἐφ' ἅπαξ εἴτε ἐντὸς ἔτους 5 ο)ο τῆς ἀξίας αὐτῆς καὶ τοὐλάχιστον 200 ἡμερήσια τοκοχρεωλύτρα ἐπὶ χρόνον οὐχὶ μακρότερον τῶν 18 ἐτῶν. Οἱ ὑπάρχοντες ἀσφαλιστικοὶ ὀργανισμοὶ διατηροῦν τὴν διοικητικὴν καὶ οἰκονομικὴν αὐτοτέλειαν ἀλλὰ ἀντὶ τῶν καταστατικῶν αὐτῶν ἰσχύουν αἱ διατάξεις τῆς ἀσφαλίσεως κατὰ τῆς ἀναπηρείας, γήρατος καὶ θανάτου διὰ τὸ ζήτημα τοῦ ὑπολογισμοῦ τῶν συντάξεων.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ
ΔΕΛΦΟΙ
ΝΕΟΝ ΜΕΓΑ ΠΟΛΥΤΕΛΕΣΤΑΤΟΝ
ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ „ΟΙ ΔΕΛΦΟΙ„
ΚΤΙΣΜΕΝΟΝ ΕΙΔΙΚΩΣ
ΑΛΗΘΕΣ ΑΝΑΚΤΟΡΟΝ
ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΓ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ (Ὁμόνοια) ΤΗΛ. 69-38
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΙΩΑΝΝΟΥ ΣΚΕΜΠΕ
Κεντρικὴ ΘΕΡΜΑΝΣΙΣ εἰς ὅλα τὰ δωμάτια.
ΥΔΩΡ τρεχούμενον θερμὸν καὶ ψυχρὸν εἰς ἅπαντα τὰ δωμάτια.
ΛΟΥΤΡΑ θερμά, ψυχρὰ καὶ θαλάσσια.
Διπλοῖ ΑΝΕΛΚΥΣΤΗΡΕΣ (ascenseur).
ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΣ αἴθουσαι τεΐου καὶ ἀναμονῆς.
ΜΠΑΡ-Ἀμερικαὶν πλουσιώτατον.
ΤΙΜΑΙ ΛΟΓΙΚΩΤΑΤΑΙ

REGLISSE FLORENT
REGLISSE FLORENT
Παστίλλιες καταπαύουσαι τὸν βῆχα, θεραπεύουσαι τὸ [illegible] καὶ τὰ κρυολογήματα.
ΕΞΑΙΡΕΤΟΣ ΓΕΥΣΙΣ
Γενικὸς ἀντιπρόσωπος διὰ τὴν Ἑλλάδα:
ΝΙΚΟΣ Ε. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ
ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ 11 - ΑΘΗΝΑΙ

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

ΟΙ ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΕΝ ΧΑΓΗ ΕΞΕΦΡΑΣΑΝ ΤΗΝ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΙΝ ΤΩΝ ΔΙΑ ΤΑ ΕΠΙΤΕΥΧΘΕΝΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

ΕΥΜΕΝΗΣ ΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΣΕΡΒΙΑΣ

ΣΟΦΙΑ, 24. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Οἱ κ.κ. Μπούρωφ καὶ Μολλὼφ ἐπιστρέψαντες χθὲς τὴν νύκτα, ἐξέθηκαν εἰς τὸ σημερινὸν ὑπουργικὸν συμβούλιον τὰ ἀποτελέσματα τῆς Διασκέψεως τῶν ἐπανορθώσεων ἐν Χάγῃ.

Οἱ κ.κ. Μπούρωφ καὶ Μολλὼφ εἰς δηλώσεις των πρὸς δημοσιογράφους, ἐξέφρασαν τὴν μεγάλην ἱκανοποίησίν των διὰ τὰ ἐπιτευχθέντα ἐν Χάγῃ ἀποτελέσματα, ἐτόνισαν δὲ ἰδιαιτέρως τὰς ἐπιδειχθείσας καλὰς διαθέσεις τῶν Μ. Δυνάμεων ἀπέναντι τῆς Βουλγαρίας.

«Πρὸς τὰς Μ. Δυνάμεις, εἶπον, ἡ Βουλγαρία αἰσθάνεται εὐγνωμοσύνην διὰ τὸν εὐτυχῆ διακανονισμὸν τῶν Βουλγαρικῶν ἐπανορθώσεων».

Οἱ δύο ὑπουργοὶ ἐπίσης ἔλαβον σήμερον γνῶσιν τῶν δηλώσεων τοῦ Σέρβου ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μαρίγκοβιτς εἰς τὴν «Πολίτικα» τοῦ Βελιγραδίου, εἰπόντος ὅτι ἐλυπήθη πολὺ διότι αἱ Δυνάμεις δὲν ἐφάνησαν ἀπέναντι τῆς Βουλγαρίας ἐν Χάγῃ ὅσον εὐμενεῖς ἐφάνησαν ἀπέναντι τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Οὐγγαρίας.

Εἰς τὰς δηλώσεις του ταύτας ὁ κ. Μαρίγκοβιτς εἶπεν ἀκόμη ὅτι ἡ σερβικὴ ἀντιπροσωπεία ἔπραξεν ὅ,τι ἦτο εἰς αὐτὴν δυνατὸν διὰ νὰ καλυτερεύσῃ τὴν θέσιν τῆς Βουλγαρίας εἰς τὸν ἀγῶνα της διὰ τὸν ἱκανοποιητικὸν δι' αὐτὴν διακανονισμὸν τῶν ἐπανορθώσεων.

Οἱ κ. κ. Μπούρωφ καὶ Μολλὼφ ἐξ ἀφορμῆς τῶν ἀνωτέρω δηλώσεων ἐδήλωσαν ὅτι πράγματι καὶ αὐτοὶ διεπίστωσαν ὅτι ἡ Σερβία ἐφάνη ἐν Χάγῃ ἐξαιρετικῶς συμπαθὴς ἀπέναντι τῆς Βουλγαρίας.

Ἡ φιλικὴ αὐτὴ στάσις τῆς Σερβίας κρίνεται ὑπὸ ὡρισμένων ἐφημερίδων ὡς μεταβολὴ τῶν διαθέσεών της ἀπέναντι τῆς Βουλγαρίας καὶ ὡς μέλλουσα νὰ ἐπηρεάσῃ εὐνοϊκῶς τὰς ἐργασίας τῆς σερβοβουλγαρικῆς διασκέψεως τῆς Σόφιας, ἡ ὁποία ἔλυσεν ἤδη δυσκολώτατα προβλήματα.

ΣΗΜΕΡΟΝ ΦΘΑΝΕΙ Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

ΑΙ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ

ΠΡΟΒΛΕΠΕΤΑΙ ΖΩΗΡΟΤΑΤΗ ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀναμένεται εἰς Πειραιᾶ, διὰ τοῦ ἐκ Βενετίας ἰταλικοῦ τῆς γραμμῆς, τὰς πρώτας ἀπογευματινὰς ὥρας τῆς σήμερον. Ἤδη ἀπὸ τῆς πρωΐας ἐξέδραμον εἰς Ἰσθμίαν, πρὸς ὑποδοχήν του, κατὰ τὸν ἐκ τῆς διώρυγος διάπλουν τοῦ πλοίου, τινὲς τῶν ὑπουργῶν καὶ μερικοὶ ἐκ τῶν κυβερνητικῶν βουλευτῶν. Οἱ λοιποὶ θὰ ὑποδεχθοῦν τὸν κ. Βενιζέλον εἰς τὸν Πειραιᾶ, ὅπου ὀργανώνεται ὑποδοχὴ ὑπὸ τῶν Φιλελευθέρων ὀργανώσεων, ἡ ὁποία ὅμως μᾶλλον δὲν θὰ πραγματοποιηθῇ, τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἀνερχομένου ἀμέσως εἰς Ἀθήνας.

Ὁ κ. Βενιζέλος θὰ καλέσῃ τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἴσως καὶ ἐντὸς τῆς ἡμέρας, ἵνα ἀνακοινώσῃ πρὸς αὐτὸ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐν Χάγῃ ἐπελθούσης συμφωνίας ὡς πρὸς τὰς ἐπανορθώσεις, καθόσον ἀφορᾷ τὰ ἑλληνικὰ μερίδια.

Ὁ κ. Πρωθυπουργός, ὡς ἔχει ἤδη τηλεγραφηθῇ, θὰ ἐκθέσῃ γενικώτερον τὰ ζητήματα τῶν ἐπανορθώσεων, ὡς καθωρίσθησαν κατὰ τὰς δύο διασκέψεις τῆς Χάγης, ἐκφωνῶν μακρὸν λόγον εἰς τὴν Βουλήν, κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς Δευτέρας. Δὲν ἀποκλείεται ἐν τούτοις μικρὰ ἀναβολὴ ὅπως ἐν τῷ μεταξὺ καταρτισθοῦν τὰ σχετικὰ νομοσχέδια, κατὰ τὴν κατάθεσιν τῶν ὁποίων θὰ ὁμιλήσῃ ὁ κ. Βενιζέλος.

Κατὰ τὰς ἐκ κυβερνητικῶν κύκλων παρεχομένας πληροφορίας, ὁ κ. Βενιζέλος δὲν θὰ περιορισθῇ μόνον εἰς τὰς ἐπανορθώσεις, ἀλλὰ θὰ ἐκτείνῃ πιθανώτατα τὴν ἀγόρευσίν του εἰς τὴν ὅλην ἐξωτερικὴν καὶ ἐσωτερικὴν πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως, εἰς ἀπάντησιν τῶν κατ' αὐτῆς διατυπωθεισῶν, ἐν τῇ ἀπουσίᾳ του, κατηγοριῶν. Συνάγεται ἐκ τούτου ὅτι ἐνδεχομένως ὁ κ. Βενιζέλος θὰ θελήσῃ νὰ προκαταλάβῃ τὴν προαγγελθεῖσαν ἐπίθεσιν τοῦ κ. Κονδύλη. Δέον ὅμως νὰ σημειωθῇ ὅτι ὁ κ. Κονδύλης, ἀδιαθετῶν ἐκ γρίππης, δὲν θὰ εἶνε ἴσως εἰςθέσιν νὰ παραστῇ εἰς τὴν Βουλὴν κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς Δευτέρας.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ συζήτησις προβλέπεται ἐνδιαφέρουσα μεταξὺ τῶν ἄλλων πολιτικῶν ἀρχηγῶν, δεδομένου ὅτι θὰ περιλάβῃ τὰ ὑπ' αὐτῶν ἀνακινηθέντα εἰς τὸν Τύπον ζητήματα, ἐν οἷς τὸ τῆς ἀσφαλείας τοῦ κοινοβουλευτισμοῦ, ὡς ἔθεσεν αὐτὸ ὁ κ. Καφαντάρης, τὸ ζήτημα τῆς αὐταρχικότητος τοῦ Πρωθυπουργοῦ, ὡς ἔθεσε τοῦτο ὁ κ. Παπαναστασίου εἰς σχετικὰς δηλώσεις του, καὶ τὸ ζήτημα τῆς ἀμύνης τῆς χώρας, ὡς ἀνεκινήθη ἐπ' ἐσχάτων ὑπὸ τοῦ κ. Ζαβιτσιάνου, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ γνωστοῦ ἄρθρου τοῦ ἐπιτελάρχου.

Η ΣΥΜΜΟΡΙΑ ΜΠΑΜΠΑΝΗ—ΤΡΑΝΤΟΥ ΗΧΜΑΛΩΤΙΣΕ ΤΟΥΣ ΥΙΟΥΣ ΤΩΝ ΔΥΟ ΣΦΑΓΕΝΤΩΝ

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΕΛΑΣΣΩΝΑ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 24 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ἡ ληστοσυμμορία Μπαμπάνη—Τράντου ᾐχμαλώτισε τὴν αὐγὴν δύο υἱοὺς τῶν πρὸ ἡμερῶν σφαγέντων ὑπ' αὐτῆς κτηματιῶν Καρώνα καὶ Μουστάκα. Ὁ χωρικός, ὅστις ἀνέφερε τὸ γεγονὸς εἰς τὰς ἀρχὰς προσέθεσεν ὅτι ἠκούσθησαν φωναὶ καὶ κραυγαὶ τῶν παιδιῶν. Ὁ συνταγματάρχης κ. Δροσόπουλος ἀνεχώρησεν ἐξ Ἐλασσῶνος πρὸς τὸ Ντάβα, ὅπου συνέβη πρὸ ἡμερῶν ὁ διπλοῦς φόνος. Μέχρι τῆς στιγμῆς οὐδεμία πληροφορία ὑπάρχει. Ὁ Μπαμπάνης προσέθεσεν εἰς τὴν συμμορίαν του καὶ ἕτερον μέλος, τὸν Φουρτούλαν ἐκ Καρατζόλι, συγγενῆ τῆς γυναικός του.

Ἡ κατάστασις εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς Ἐλασσῶνος εἶνε τραγική.

Ἡ συμμορία εὑρίσκεται εἰς Κοκκινόλογον. Ὁ Γκατζούλης, ὅστις διέπραξε τὴν γνωστὴν φάρσαν τοῦ φόνου τοῦ Μπαμπάνη, παραμένει ἀσύλληπτος, εἶνε δὲ πιθανὸν νὰ παραμείνῃ μέλος τῆς συμμορίας.

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἐπεκοινώνησε καὶ χθὲς τηλεφωνικῶς μετὰ τῶν ἀρχῶν Λαρίσης, παρὰ τῶν ὁποίων ἔλαβε τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι ἤρχισεν ἡ λῆψις τῶν ἀποφασισθέντων ἐνταῦθα μέτρων διὰ τὴν δίωξιν τῆς ληστείας.

Μετέβη χθὲς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἐγένετο δεκτὸς εἰς μακρὰν συνεργασίαν παρὰ τῷ κ. Σίδερῃ ὁ ταγματάρχης τῆς Χωροφυλακῆς κ. Πετράκης, ὁ ὁποῖος, ὡς γνωστόν, ἀποσπᾶται ὡς ὑποδιοικητὴς εἰς τὴν ἀνεξάρτητον ὑπηρεσίαν διώξεως τῆς ληστείας.

ΒΟΜΒΑ ΕΙΣ ΟΙΚΙΑΝ ΤΡΑΠΕΖΙΤΟΥ ΕΝ ΒΑΡΝΑ

ΣΟΦΙΑ, 24 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας) Αἱ ἐφημερίδες ἀναγγέλλουν ὅτι τὴν παρελθοῦσαν νύκτα ἐξερράγη βόμβα εἰς τὴν Βάρναν καὶ ἐντὸς τῆς οἰκίας τοῦ μεγαλοτραπεζίτου Βασιλείου Ποπώφ. Ἡ ἔκρηξις ἐπέφερε μεγάλας ζημίας εἰς τὸ οἴκημα, δὲν ἐσημειώθησαν ὅμως ἀνθρώπινα θύματα.

Ὑποτίθεαι ὅτι ἡ ἀπόπειρα ἐγένετο διὰ λόγους προσωπικῆς ἐκδικήσεως. Δὲν ἀποκλείεται ὅμως νὰ ὀφείλεται εἰς ἐθνικιστικὰς ὀργανώσεις, αἵτινες ἠθέλησαν νὰ τιμωρήσουν τὸν Ποπὼφ, διότι δὲν ἐφάνη γενναιόδωρος εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν τῶν δημοσίων ἔργων.

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΕΠΑΝΑΦΕΡΟΥΣΑ ΤΗΝ ΕΠΟΧΗΝ ΤΟΥ ΒΟΥΡΔΟΥΛΑ

Δύο ἀστυφύλακες τοῦ Γ' τμήματος συλλαβόντες τέσσαρας σερβιτόρους τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πανεπιστημίου ἑστιατορίου «Παλλάδιον» θεωρουμένους ὡς ὑπόπτους κλοπῆς διαπραχθείσης ἐντὸς τοῦ καταστήματος τούτου ὡδήγησαν τούτους εἰς τὸ τμῆμα καὶ τοὺς ἐξυλοκόπησαν βαναύσως μὲ τὰ κλόμπ διὰ νὰ τοὺς ἀναγκάσουν νὰ ὁμολογήσουν. Ὁ περισσότερον κακοποιηθεὶς ἐκ τῶν σερβιτόρων Δημακόπουλος παρουσιάσθη καὶ ἐπέδειξε τὰ τραύματά του εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Σίδερην. Ὁ κ. ὑπουργὸς διέταξεν ὅπως ἐνεργηθοῦν αὐστηραὶ ἀνακρίσεις κατὰ τῶν ἀστυφυλάκων διὰ νὰ ἐκδιωχθοῦν οὗτοι ἐκ τοῦ σώματος. Τὰς ἀνακρίσεις ἀνέλαβεν ὁ διαμερισματάρχης κ. Φλωριανός.

Η ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΙΣ ΤΩΝ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

ΤΑ ΥΠΟΔΕΙΧΘΕΝΤΑ ΜΕΤΡΑ

Εἰς τὸν κ. ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας ὑπεβλήθησαν χθὲς ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν καὶ τῶν παραγωγῶν ἐν ὑπομνήματι τὰ πορίσματα τῶν συσκέψεων τῶν γενομένων εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν περὶ τοῦ καλυτέρου τρόπου καταναλώσεως τῶν γεωργικῶν προϊόντων, ζητεῖται δὲ ἡ λῆψις τῶν κάτωθι μέτρων:

Νὰ μειωθοῦν τὰ κόμιστρα διὰ τὰ λαχανικά, ὀπωρικὰ καὶ ἐν γένει κηπουρικὰ προϊόντα εἰς τὰς διὰ θαλάσσης καὶ ξηρᾶς συγκοινωνίας, καταργουμένου εἰ δυνατὸν τοῦ διατάγματος τοῦ ἀποκλείοντος τὸν συναγωνισμὸν μεταξὺ τῶν ἀτμοπλοϊκῶν ἑταιριῶν.

Νὰ μειωθοῦν τὰ φορτοεκφορτωτικά, νὰ ἐπιτραπῇ δὲ εἰς τὰς συνεταιρικὰς ὀργανώσεις παραγωγῶν ἡ δι' ἰδίων μέσων ἐκφόρτωσις τῶν προϊόντων των.

Νὰ πυκνωθοῦν αἱ θαλάσσιαι συγκοινωνίαι καὶ νὰ μειωθοῦν τὰ διὰ πάντας τοὺς σταθμοὺς κόμιστρα τῶν Σιδηροδρόμων Πελοποννήσου εἰς τὸ ἐλάχιστον ὅριον.

Ὡς πρὸς τὴν μείωσιν τοῦ κόστους τῆς παραγωγῆς, εἰς τὸ ὑποβληθὲν ὑπόμνημα ἐκφράζονται ἐν πρώτοις αἱ εὐχαριστίαι τῶν γεωργῶν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν ἐσχάτως παρατηρουμένην προσπάθειάν της πρὸς βελτίωσιν τῶν ὅρων τῆς παραγωγῆς, προτείνονται δὲ τὰ κάτωθι μέτρα πρὸς τοῦτο: α') νὰ δοθῇ ἀτέλεια ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων χημικῶν λιπασμάτων καὶ μηχανημάτων διὰ τὰς γεωργικὰς ἐργασίας, β') νὰ πραγματοποιηθῇ τὸ ταχύτερον ἡ συστηματικωτέρα γεωργικὴ ἐκπαίδευσις, γ') νὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ συντομωτέρα ἐκτέλεσις τῶν μικρῶν ἀποξηραντικῶν καὶ ἀντιπλημμυρικῶν ἔργων μέσῳ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης καὶ δ') νὰ καταργηθοῦν αἱ τοπικαὶ φορολογίαι.

Ὡς καταλληλότερος τρόπος τῆς διαθέσεως τῶν προϊόντων προτείνεται ἡ αὔξησις τῶν ὑπαρχουσῶν κεντρικῶν ἀγορῶν καὶ ἡ ἐξασφάλισις εἰς αὐτὰς θέσεως διὰ τὰς συνεταιρικὰς ὀργανώσεις.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΕΚ ΤΩΝ ΕΠΙΔΙΚΑΣΘΕΝΤΩΝ ΦΟΡΩΝ ΕΙΣΕΠΡΑΧΘΗΣΑΝ ΜΕΧΡΙ ΤΟΥΔΕ ΕΛΑΧΙΣΤΑ ΠΟΣΑ

ΜΙΑ ΕΙΚΩΝ ΤΗΣ ΔΕΙΝΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΡΙΣΕΩΣ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΔΙΑ ΤΑΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑΣ ΠΙΕΣΕΙΣ

Ὁ κ. Μαρῆς, προέβη χθὲς εἰς τὰς κάτωθι δηλώσεις σχετικῶς μὲ τὴν ἐντατικὴν εἴσπραξιν τῶν φόρων:

«Ὅπως καὶ εἰς τὴν Βουλὴν ἐδήλωσα, δὲν ἀπεμακρύνθημεν καθόλου τῆς τακτικῆς τὴν ὁποίαν ἀρχῆθεν ἐχαράξαμεν ὡς πρὸς τὴν εἴσπραξιν τῶν φόρων. Ἐπανειλημμένως διετάχθησαν οἱ ταμίαι νὰ ἐφαρμόζουν ὅσον τὸ δυνατὸν τὸ σύστημα τὸ ἀκολουθούμενον ὑπὸ τῶν Τραπεζῶν, ἤτοι συχνὴν ὑπενθύμισιν εἰς τοὺς καθυστεροῦντας, ἀποδοχὴν τμηματικῶν καταβολῶν, συγχρονισμὸν τῆς εἰσπράξεως μετὰ τὴν συγκομιδὴν τῶν διαφόρων κατὰ περιφερείας προϊόντων καὶ χρησιμοποίησιν καταναγκαστικῶν μέτρων μόνον κατὰ τῶν ἀποδεδειγμένως δυστροπούντων.

Τὰς διαταγὰς ταύτας ἐπανελάβομεν ἐντονώτερον εἰς τοὺς ταμίας τῶν περιφερειῶν, ἐν αἷς δὲν ἐπωλήθησαν τὰ γεωργικὰ προϊόντα των. Πολλάκις δὲ ἐγὼ ὁ ἴδιος ἔδωκα ἀναστολὰς καὶ διέταξα ἀπόλυσιν τῶν ὀλίγων πρεσωποκρατηθέντων ἐπὶ καταβολῇ μικροῦ μέρους τοῦ χρέους των. Ἀτυχῶς οἱ πλεῖστοι τῶν φορολογουμένων καίτοι ἀναμφισβητήτως εἶνε εἰς θέσιν νὰ καταβάλωσι τὰ ὀφειλόμενα ἐν τούτοις ἐπωφελούμενοι τῆς ἠπίας ταύτης τακτικῆς τῶν εἰσπρακτορικῶν ὀργάνων, παρημέλησαν τελείως τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν φορολογικῶν των ὑποχρεώσεων.

Διὰ νὰ λάβετε μίαν εἰκόνα τῆς ἀμελείας ταύτης ἀρκεῖ νὰ σᾶς εἴπω ὅτι ἐνῷ συμπληροῦται ὁ δέκατος μὴν τῆς χρήσεως, καθυστερεῖται ἀκόμη τὸ πλεῖστον μέρος τῶν φόρων.

Οὕτω ἐπὶ παραδείγματι: Ταμεῖον Ἰωαννίνων καθυστέρημα (φόρου οἰκοδομῶν) 97 ο)ο—ἐπιτηδεύματος 90 ο)ο. Χανίων 97 ο)ο—90 ο)ο. Μυτιλήνης 99 ο)ο—97 ο)ο. Χαλκίδος 90 ο)ο—84 ο)ο. Πειραιῶς 88 ο)ο—80 ο)ο. Δράμας 88 ο)ο —78 ο)ο. Φθιώτιδος 85 ο)ο—83 ο)ο. Κομοτινῆς 80 ο)ο—85 ο)ο. Ἠλείας 80 ο)ο —74 ο)ο. Χίου 85 ο)ο—90 ο)ο. Ἡρακλείου 85 ο)ο—88 ο)ο. Θεσσαλονίκης 80 ο)ο —68 ο)ο. Ἀττικῆς 75 ο)ο—75 ο)ο. Καλαμῶν 75 ο)ο—65 ο)ο. Πατρῶν 70 ο)ο —67 ο)ο. Κερκύρας 70 ο)ο—99 ο)ο. Μαντινείας 70 ο)ο—83 ο)ο. Λαρίσης 65 ο)ο —80 ο)ο. Σερρῶν 60 ο)ο—70 ο)ο. Πρεβέζης 60 ο)ο—70 ο)ο.

Ὡς πρὸς τὸν φόρον γεωργικῆς παραγωγῆς ὅστις εἰσπράττεται διὰ τῶν κοινοτικῶν συμβουλίων καὶ ὅστις ὅσον ἀφορᾷ τὴν πρώϊμον παραγωγὴν ἔπρεπε νὰ ἔχῃ καταβληθῇ μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου π. ἔ. ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου, παρουσιάζει καθυστέρημα ὑπὲρ τὰ 90 ο)ο εἰς ὅλας τὰς περιφερείας τοῦ Κράτους.

Ὁ πίναξ οὗτος διαψεύδων κατὰ τὸν κατηγορηματικώτερον τρόπον τὰς δῆθεν ἀγρίας πιέσεις καὶ μάλιστα τῶν ἀγροτῶν ἀποδεικνύει ὅτι ὄχι μόνον πιεστικὰ μέτρα δὲν μετήλθομεν ἀλλ' ἐφθάσαμεν καὶ τὰ τελευταῖα ὅρια τῆς ἀναμονῆς καὶ τῆς ἐπιεικείας.

Ἐλπίζω ὅτι μετὰ τὸν πίνακα αὐτὸν ἡ μερὶς ἐκείνη τοῦ Τύπου ἡ ὁποία ἀβασανίστως ἀναγράφει μὲ ἐντυπωσιακοὺς τίτλους τὴν ἀγρίαν καταδίωξιν τῶν φορολογουμένων καὶ τὴν διὰ τῆς ἀπηνοῦς εἰσπράξεως ἀφαίμαξιν τοῦ λαοῦ θ' ἀντιληφθῇ πόσον τὰ δημοσιεύματά της, ἀπέχουν τῆς ἀληθείας, καὶ ποίαν κακὴν ὑπηρεσίαν παρέχει εἰς τὸν τόπον γενικῶς καὶ ἑπομένως καὶ εἰς τοὺς φορολογουμένους ἡ τακτικὴ αὐτὴ ἐξικνουμένη εἰς καθαρὰν ἀντιφορολογικὴν ἐκστρατείαν.

Εἶμαι βέβαιος ὅτι αἱ καλῆς πίστεως ἐφημερίδες θ' ἀναγνωρίσουν ὅτι ἐπιβάλλεται εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν νὰ λάβῃ τὰ προσήκοντα μέτρα ὄχι κατὰ τῶν ἀδυνατούντων, ἀλλὰ κατὰ τῶν δυστροπούντων νὰ πληρώσουν. Διότι τέλος πάντων οἱ φόροι δὲν εἶνε ἑκουσία εἰσφορὰ τῆς ὁποίας ἡ καταβολὴ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν διάθεσιν τῶν δυστροπούντων. Ἀποτελεῖ ἡ καταβολὴ αὐτῶν ὑποχρέωσιν τῶν πολιτῶν χάριν τῆς συντηρήσεως τοῦ Κράτους καὶ τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης τὴν ἐκπλήρωσιν ἔχουν καθῆκον νὰ ἐπιβάλλουν οἱ ὑπεύθυνοι διὰ τὰ οἰκονομικὰ τοῦ Κράτους εἰς τοὺς δυστροποῦντας ἢ ἀμελοῦντας, καὶ τοιοῦτοι εἶνε βεβαίως οἱ πλεῖστοι ἐκ τῶν καθυστερούντων τὰς πληρωμάς των.

Τὸ καθῆκον τοῦτο θὰ ἐκπληρώσωμεν μετὰ λύπης, ἀλλὰ καὶ μετὰ σταθερότητος».

ΔΕΝ Θ' ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΘΗ Ο κ. ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ Θ' ΑΠΟΦΥΓΗ ΝΑ ΔΩΣΗ ΣΗΜΑΣΙΑΝ ΕΙΣ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ

ΠΟΙΑΙ ΓΕΝΙΚΩΤΕΡΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ ΗΓΑΓΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΙΝ ΤΑΥΤΗΝ

Σχετικῶς μὲ τὸ ζήτημα τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου, πληροφορούμεθα ὅτι τοῦτο ἔλαβε νέαν τροπήν, κατόπιν τῆς ὁποίας ὁ κ. Μαζαράκης θεωρεῖται βέβαιον ὅτι δὲν θ' ἀντικατασταθῇ.

Ἡ Κυβέρνησις, κατὰ πᾶσαν βεβαιότητα, θὰ περιορισθῇ εἰς τὴν πειθαρχικὴν ἀπὸ μέρους τοῦ κ. Σοφούλη τιμωρίαν τοῦ κ. Μαζαράκη διὰ τὸ γεγονὸς ὅτι οὗτος προέβη εἰς τὴν δημοσίευσιν τοῦ ἄρθρου χωρὶς προηγουμένως νὰ θέσῃ ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν τὸ κείμενον αὐτοῦ.

Κατὰ πληροφορίας ἐξ ἀσφαλεστάτης πηγῆς, τὸ ζήτημα θὰ διακανονισθῇ εἰς ἰδιαιτέραν συνεννόησιν τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν μετὰ τοῦ κ. Βενιζέλου.

Ὁ κ. Σοφούλης, ὡς εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωμεν, δὲν πρόκειται νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν ἀρχικὴν ἄποψίν του περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ κ. Μαζαράκη. Ἡ μὴ ἐμμονή του εἰς ταύτην δικαιολογεῖται ἀπὸ μέρους του, κατὰ σχετικὰς πληροφορίας, ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ ἐξεύρεσις ἀντικαταστάτου τοῦ κ. Μαζαράκη ἐν τῇ ἀρχηγίᾳ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου ἐμφανίζεται δυσχερής.

Ὁ πραγματικὸς ἐν τούτοις λόγος διὰ τὸν ὁποῖον ἡ διατήρησις τοῦ ἀντιστρατήγου κ. Μαζαράκη εἰς τὴν θέσιν του εἶνε ἀσφαλής, ἔχει μᾶλλον πολιτικὸν χαρακτῆρα.

Ἀνεγνωρίσθη, δηλαδή, ἐκ τῶν ὑστέρων καὶ ἀπὸ μέρους τοῦ κ. Σοφούλη ὅτι ἡ ἀντικατάστασις τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Ἐπιτελείου θὰ ἡρμηνεύετο ὡς ἔχουσα τὴν ἔννοιαν διαπιστώσεως διαφωνίας μεταξὺ Κυβερνήσεως καὶ Ἐπιτελάρχου ἐπὶ τῆς οὐσίας, τοῦ ζητήματος τῆς ὀργανώσεως καὶ προπαρασκευῆς τοῦ στρατοῦ, καὶ ὅτι κατὰ συνέπειαν αἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ κρίσεις τοῦ κ. Μαζαράκη δὲν εἶχον τὸν ὑπὸ τοῦ ἰδίου ἄλλωστε προσδοθέντα εἰς αὐτὰς «θεωρητικὸν» χαρακτῆρα, ἀλλὰ ἀπετέλουν ἐπίκρισιν ἐναντίον τῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐφόσον ὅμως θὰ προσεδίδετο ὁ χαρακτὴρ αὐτὸς εἰς τὰς κρίσεις τοῦ Ἐπιτελάρχου, θὰ παρεῖχετο ὑπὸ τῆς ἰδίας τῆς Κυβερνήσεως ὅπλον τόσον εἰς τὸν κ. Κονδύλην—κυρίως—ὅσον καὶ εἰς τὸν Ζαβιτσιᾶνον διὰ τὴν ἐναντίον αὐτῆς ἐπίθεσιν, ὅτι παρημέλησε τὸν στρατιωτικὸν ἀνεφοδιασμὸν τῆς χώρας.

Εἶναι ἑπομένως ὑποχρεωμένη ἡ Κυβέρνησις νὰ ὑποστηρίξῃ ἐπιμόνως τὸν ὑπὸ τοῦ ἰδίου τοῦ κ. Μαζαράκη προσδοθέντα εἰς τὰς κρίσεις του χαρακτῆρα, ἐπὶ τῇ προόψει ἄλλωστε ὅτι τὸ ζήτημα τοῦ πολεμικοῦ ἀνεφοδιασμοῦ τῆς χώρας θ' ἀποτελέσῃ ἀντικείμενον συζητήσεως ἐν τῇ Βουλῇ, ἐξ ἀφορμῆς τῆς προβλεπομένης σχετικῆς ἐπιθέσεως τοῦ κ. Κονδύλη, χρησιμοποιοῦντος τὸ ἄρθρον τοῦ κ. Μαζαράκη ὡς κύριον ἐπιχείρημα.

Η ΔΗΛΩΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΩΝ)ΠΟΛΙΤΑΣ

Ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀναγραφεῖσαν χθὲς ὑφ' ἡμῶν δήλωσιν τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν πρὸς τοὺς πρόσφυγας βουλευτὰς ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ σκεφθῇ περὶ τῶν ἀνταλλαγμάτων τὰ ὁποῖα θὰ ἐξεύρῃ διὰ τὴν ἀποζημίωσιν τῶν δικαιούχων Ἑλλήνων ὑπηκόων ὧν τὰ δικαιώματα θίγονται ἐκ τῶν ὑπὸ διαπραγμάτευσιν ἑλληνοτουρκικῶν συμφωνιῶν λόγῳ τοῦ συζητουμένου συμψηφισμοῦ τῶν ἑκατέρωθεν ἀπαιτήσεων, εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ βεβαιώσωμεν ὅτι ἡ ἐπιχειρηθεῖσα ὑπό τινων ἐφημερίδων διάψευσις τῆς δηλώσεως ταύτης δὲν εἶνε ἀκριβής.

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν, ἄλλως τε, εἰς σχετικὴν ἀνακοίνωσίν του ἐβεβαίωσεν ὅτι εἶπε πρὸς τοὺς πρόσφυγας βουλευτὰς ὅτι τὸ «Ἑλληνικὸν Κράτος ἀπέδειξεν ὅτι ἔχει τὴν ἠθικὴν ἀρχὴν νὰ προέρχεται εἰς ἀνακούφισιν τῶν παθόντων ἐξ ἐθνικῶν ὑποθέσεων» προσθέσας μόνον ὅτι ὁ βαθμὸς τῆς πραγματοποιήσεως τῆς ἀρχῆς ταύτης ἐξαρτᾶται κυριώτατα ἐκ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τοῦ Κράτους.

Η ΕΝΙΣΧΥΣΙΣ ΤΗΣ ΧΡΗΜΑΤΑΓΟΡΑΣ

ΗΡΧΙΣΑΝ ΤΑ ΜΕΤΡΑ

Ὁ πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Χρηματιστηρίου κ. Σωτηρόπουλος ἐπεσκέφθη χθὲς τὸν ὑπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ συνωμίλησε μετ' αὐτοῦ ἐπὶ τῆς χρηματιστηριακῆς καταστάσεως, ἀνακοινώσας εἰς αὐτὸν ταυτοχρόνως ὅτι κατόπιν τῶν ἐξαγγελθέντων μέτρων πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς χρηματαγορᾶς δὲν ὑφίσταται κανεὶς λόγος κλεισίματος τοῦ Χρηματιστηρίου.

Κατὰ παρασχεθείσας πληροφορίας ἡ ἐπέμβασις τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς χρηματαγορᾶς ἤρχισεν ἤδη ἀπὸ τῆς προχθές, διὰ τῆς ἀγορᾶς διαφόρων ἀξιῶν.

Ο ΚΟΥΓΕΒΕΤΟΠΟΥΛΟΣ ΗΥΤΟΚΤΟΝΗΣΕ ΔΙΟΤΙ ΘΑ ΣΥΝΕΛΑΜΒΑΝΕΤΟ ΕΠΙ ΑΠΑΤΗ

ΠΛΗΡΗΣ ΕΞΑΚΡΙΒΩΣΙΣ ΤΩΝ ΑΙΤΙΩΝ

Ἐν σχέσει μὲ τὴν αὐτοκτονίαν τοῦ ἐμπόρου Στ. Κουγεβετοπούλου, προέκυψαν χθὲς ἐκ τῶν ἐνεργουμένων ἀνακρίσεων στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα ἐξήλειψαν ὅλας σχεδὸν τὰς ὑπονοίας περὶ ἐγκλήματος αἱ ὁποῖαι εἶχον προκύψει ἐκ τῆς διαφωνίας τῶν ἰατροδικαστῶν κ.κ. Λουκοπούλου καὶ Τρουπάκη καὶ ἐκ τῶν καταθέσεων μαρτύρων τινῶν, οἱ ὁποῖοι ἐπέμενον ὅτι ὁ ἔμπορος οὗτος δὲν εἶχε κανένα σοβαρὸν λόγον νὰ αὐτοκτονήσῃ.

Ἐξηκριβώθη ὅτι ὁ Κουγεβετόπουλος, ἀγόμενος πρὸς τὴν χρεωκοπίαν εἶχεν ἀποπειραθῇ νὰ σωθῇ κατὰ τὸν ἑξῆς ἀποτυχόντα τρόπον. Ἐφόρτωσεν εἰς τὸν Πειραιᾶ δύο πλοιάρια μὲ ἐμπορεύματα ἄνευ ἀξίας, μεταξὺ τῶν ὁποίων τὰ περισσότερα ἦσαν κουρέλια, διὰ νὰ τὰ ἀποστείλῃ εἰς τὴν Θεσσαλονίκην καὶ τὰ ἠσφάλισεν εἰς τὴν Ἑταιρείαν Γιαλίστρα καὶ Νικολαΐδη ἀντὶ 2 1)2 ἑκατομ. δραχμῶν. Τὸ πλήρωμα τῶν δύο πλοιαρίων τὸ ὁποῖον εἶχεν ἔλθει εἰς σχετικὴν συνεννόησιν μὲ τὸν Κουγεβετόπουλον προεκάλεσε ναυάγιον εἰς τὸ πέλαγος, καταποντίσαν ἀμφότερα τὰ σκάφη καὶ ὁ Κουγεβετόπουλος κατόπιν τούτου ἠξίωσε ἀπὸ τὴν Ἑταιρείαν Γιαλίστρα καὶ Νικολαΐδη νὰ τοῦ καταβάλῃ τὰ 2 1)2 ἑκατομμύρια ἀσφάλιστρα.

Κατὰ κακήν του ὅμως τύχην ἡ ἀσφαλιστικὴ Ἑταιρεία ὑποψιασθεῖσα ναυταπάτην, δὲν κατέβαλεν ἀμέσως τὰ ἀσφάλιστρα, ἀλλὰ μετέβη εἰς τὸν τόπον ὅπου εἶχαν ναυαγήσει τὰ πλοιάρια καὶ προέβη εἰς ἀναζητήσεις εἰς τὸν βυθὸν τῆς θαλάσσης. Κατὰ τὰς ἐρεύνας αὐτὰς ἀνεσύρθησαν ἀπὸ τὴν θάλασσαν ἀντὶ μεταξωτῶν τὰ καταποντισθέντα ἄχρηστα ἐμπορεύματα, τῶν ὁποίων ἡ ἀξία ὑπελογίσθη ὄχι ἀνωτέρα τῶν 50 χιλ. δραχμῶν.

Πρὸ τῆς ἀποκαλύψεως αὐτῆς ἡ Ἑταιρεία ὑπέβαλε μήνυσιν εἰς τὸν Εἰσαγγελέα Πειραιῶς καὶ ἀνετέθη εἰς τακτικὸν ἀνακριτὴν τοῦ ἐκεῖ Πρωτοδικείου ἡ ἐνέργεια ἀνακρίσεων. Τὴν ἡμέραν τῆς αὐτοκτονίας τοῦ Κουγεβετοπούλου ὁ ἀνακριτὴς διαπιστώσας ἀπολύτως τὴν ναυταπάτην, ἐπρόκειτο νὰ ἐκδώσῃ ἐντάλματα συλλήψεως κατὰ τοῦ Κουγεβετοπούλου καὶ ὅλων τῶν συνενόχων του.

Ὁ Κουγεβετόπουλος εἶχε πληροφορηθῇ τὴν ἐπικειμένην σύλληψίν του καὶ πρὸ τῆς καταστροφῆς ἡ ὁποία τὸν ἀνέμενε συνεπείᾳ τῆς ἀποκαλύψεως τοῦ σκανδάλου αὐτοῦ, προέβη εἰς τὴν αὐτοκτονίαν.

Ἡ ἀνωτέρω πρᾶξις του συνεπήγετο ποινὴν ἄνω τῶν 10 ἐτῶν εἱρκτῆς καὶ ἐσήμαινε τὴν πλήρη διαγραφήν του ἀπὸ τὸν ἐμπορικὸν κόσμον.

Ἐκτὸς τῆς ἀνωτέρω ἀποκαλύψεως ἡ ἀνάκρισις ἐξηκρίβωσεν ὅτι ὁ Κουγεβετόπουλος διὰ νὰ σωθῇ ἀπὸ τὴν χρεωκοπίαν εἶχε καταφύγει ζητῶν πίστωσιν εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς μεγάλας Τραπέζας, αἱ ὁποῖαι ὅμως τοῦ εἶχον ἀρνηθῇ. Ἐν τῇ ἀπελπισίᾳ του εἶχε ζητήσει τὴν ὑποστήριξιν τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς κ. Τσιριμώκου, τῇ μεσολαβήσει τοῦ ὁποίου μόνον ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἐδέχθη νὰ τοῦ ἀνοίξῃ πίστωσιν ἑνὸς ἑκατομμυρίου δραχμῶν.

Τὸ ἄνοιγμα τῆς πιστώσεως αὐτῆς παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ ὁ Κουγεβετόπουλος τὸ εἶχε πληροφορηθῇ διὰ τῆς εὑρεθείσης εἰς τὰ θυλάκιά του ἐπιστολῆς τοῦ γραμματέως κ. Χαρίμ, ἡ ὁποία, ὅπως φαίνεται δὲν ἦτο ἐνθαρρυντικὴ δι' αὐτόν, διότι ἡ πίστωσις ἡ ὁποία τοῦ ἐδίδετο ἦτο πολὺ μικρά.

Εἰς τὴν ἐπιστολὴν ταύτην ἐγράφοντο περίπου τὰ ἑξῆς:

«Κύριε Στέλιο. Σᾶς καθιστῶ γνωστὸν, ὅτι αἱ Τράπεζαι ἠρνήθησαν πίστωσιν. Χάρις μόνον εἰς μεσολάβησιν τοῦ κ. Τσιριμώκου, ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα μᾶς ἔδωσε πίστωσιν ἑνὸς ἑκατομμυρίου δραχμῶν καὶ δὲν μένει παρὰ νὰ περάσετε ἀπὸ ἐκεῖ νὰ βάλετε τὴν ὑπογραφήν σας καὶ νὰ πάρετε τὰ χρήματα».

Ἂς σημειωθῇ ὅτι καὶ ἡ μεταξὺ τῶν ἰατροδικαστῶν κ.κ. Τρουπάκη καὶ Λουκοπούλου διαφωνία ὡς πρὸς τὸ τραῦμα τοῦ Κουγεβετοπούλου ἡ ὁποία εἶχεν ἐνισχύσει τὰς ὑπονοίας περὶ ἐγκλήματος, ἤρθη ἐν μέρει χθές, διότι ὁ πρῶτος ἐξ αὐτῶν παρεδέχθη ὅτι πράγματι τὸ τραῦμα ἦτο ἐξ ἀπολύτου ἐπαφῆς τοῦ περιστρόφου, γεγονὸς λίαν ἐνισχυτικὸν τῆς ἀπόψεως περὶ αὐτοκτονίας ἥτις ἐπιστοποιήθη ἤδη καὶ ἀνακριτικῶς κατὰ τρόπον ἀναμφισβήτητον.

ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΑΙ ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΑΝΤΙΣΕΡΒΙΚΑΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 24 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ἐκδηλωθείσης ἀπὸ πρωΐας διαθέσεως τῶν κομμουνιστῶν πρὸς συγκρότησιν διαδηλώσεως ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τοῦ θανάτου τοῦ Λένιν, ἐλήφθησαν ἔκτακτα στρατιωτικὰ μέτρα. Ἐπαναστατικαὶ προκηρύξεις ἐκάλεσαν εἰς συγκέντρωσιν εἰς τὸ Ἐργατικὸν Κέντρον. Ὄντως τὸ ἀπόγευμα οἱ κομμουνισταὶ συνεκεντρώθησαν εἰς τὸ Κέντρον, ὁπόθεν ἐξῆλθον καθ' ὁμάδας, συγκεντρωθέντες ἔξωθι τοῦ «Μεντιτεράνεαν». Ἔφιππος χωροφυλακὴ κατέφθασε καὶ τοὺς διέλυσε διὰ τῆς βίας.

Τὸ ἑσπέρας οἱ κομμουνισταί, συγκεντρωθέντες εἰς Βαρδάρι, ἐσχημάτισαν διαδήλωσιν εἰς τὴν Ἐγνατίαν κατευθυνόμενοι εἰς τὴν λέσχην τῶν Σέρβων ὑπαλλήλων τῆς Σερβικῆς Ζώνης ἵνα ἀποδοκιμάσουν διὰ τὸν διωγμὸν τῶν κομμουνιστῶν τὴν Σερβίαν. Οἱ διαδηλωταὶ ἐφώναζον: «Ζήτω ἡ ἐπανάστασις!, ζήτω τὸ κομμουνιστικὸν κόμμα τῆς Σερβίας», «κάτω ὁ Ἀλέξανδρος». Ἔφιππος χωροφυλακὴ διέλυσεν αὐτοὺς πρὶν φθάσουν εἰς τὴν λέσχην.

ΝΑΥΑΓΙΟΝ ΙΤΑΛΙΚΩΝ ΒΕΝΖΙΝΟΠΛΟΙΩΝ

ΑΝΕΥΡΕΣΙΣ ΠΤΩΜΑΤΩΝ

Ἐλήφθη χθὲς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν τηλεγράφημα τοῦ νομάρχου Κερκύρας κ. Μαυρίκη ἀναφέροντος ὅτι τὴν 12ην καὶ 19ην τρέχοντος ἐξεβράσθησαν εἰς τὴν ἀκτὴν τῆς Λευκίμμης δύο πτώματα ἀνδρῶν ἐν ἀποσυνθέσει. Ἐπειδή, ἀναφέρει ὁ κ. νομάρχης ἐν συνεχείᾳ, ἠγνοεῖτο ἡ τύχη δύο ἰταλικῶν βενζινοπλοίων, τὰ ὁποῖα εἶχον ἀποπλεύσει ἐκ Κερκύρας τὴν 9ην τρέχοντος, ἐφωτογραφήθησαν τὰ πτώματα καὶ ἐπεδείχθη ἡ φωτογραφία εἰς τὸν ἰδιοκτήτην τῶν βενζινοπλοίων Ἰταλὸν κ. Ρίτσι. Ὁ κ. Ρίτσι ἀνεγνώρισε τὸ ἓν τῶν πτωμάτων ὡς ἀνῆκον εἰς τὸν ναύτην τοῦ πληρώματος, Ἰταλὸν ἐπίσης, Βιτούλι.

Ἐν τούτου συνάγεται ὅτι τὰ βενζινόπλοια ἐναυάγησαν, ὑπὸ συνθήκας αἱ ὁποῖαι δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ καθορισθοῦν ἀκόμη. Τὰ βενζινόπλοια ἦσαν 50 τόννων ἕκαστον ἔφερον δὲ ὀνόματα τὸ ἓν «Ἅγιος Σπυρίδων» καὶ τὸ ἄλλο «Παναγία». Εἶχον πλήρωμα κατὰ τὸν ἀπόπλουν των 15 ἄνδρας. Ὁ ἰδιοκτήτης των καὶ δύο τῶν ναυτῶν ἔμειναν εἰς τὴν Κέρκυραν διὰ νὰ κατασκευάσουν δίκτυα.

Ἰταλικὸν πολεμικὸν καταπλεῦσαν εἰς τὰ ὕδατα τῆς Κερκύρας ἐρευνᾷ διὰ τὴν ἀνεύρεσιν καὶ τῶν ἄλλων πτωμάτων.

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ ΓΕΡΟΥΣΙΑΣ

Τὴν 5.40' μ.μ. ἄρχεται ἡ συνεδρίασις. Ψηφίζονται ἀκολούθως τὰ κάτωθι νομοσχέδια:

1) «Περὶ τοῦ τύπου τοῦ ὅρκου τῶν στρατιωτικῶν ἐν γένει».

2) «Περὶ ἐγκρίσεως καταβολῆς δραχμῶν 39750 εἰς στρατολογηθέντας κατὰ τὸ ἀντεπαναστατικὸν κίνημα 1923 ἐν τῷ νομῷ Ἡρακλείου».

Λύεται ἡ συνεδρίασις διὰ τὴν Τρίτην.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ 24ης ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΠΙ	ΑΓΟΡΑ	ΠΩΛΗΣΙΣ
Λονδίνου.....	374 25	375.—
Παρισίων....	3.022	3.03
Ν. Ὑόρκης...	76.571	76.771
Ἐλβετίας....	14.901	14.941
Ἰταλίας.....	4.013	4 02
Ὀλλανδίας...	30.941	31.033
Βρυξελλῶν...	2.145	2.155
Βερολίνου....	18.347	18.411
Βιέννης......	10.793	10.831
Σόφιας......	0.550	0.56
Βουκουρεστίου	0.471	0.479
Πράγας.....	2.280	2.295
Δηνάριον ...	1.347	1.355

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Κλείσιμον 22)1 Κλείσιμον 24)1

ΛΟΝΔΙΝΟΥ		ΠΑΡΙΣΙΩΝ	
5 ο)ο 1881	68.25	5 ο)ο 1914	
5 ο)ο 1884	69.50	Τρ. Ἀθηνῶν	
4 ο)ο 1887	56 50	Τρ. Ἀνατολ	343
4 ο)ο 1889	57.—	Οἴνων.....	313
5 ο)ο 1890	68.—	Λαυρίου....	13
5 ο)ο 1893	69.—	Ἠλεκτρικῆς	
4 ο)ο 1902	57 50	Σ.Π.Α.Π.	190
4 ο)ο 1907	83.50	Σιδ. Θεσσαλ	342
5 ο)ο 1910	58 75		
5 ο)ο 1914	74.50		
— ο)ο 1924	101.—		
6 ο)ο 1928	[illegible]		
τηματικ.	98 50		
Παραγωγ	[illegible]		

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 24. — Παρισίων 123.94, Νέας Ὑόρκης 4.8463, Ἐλβετίας 25.21, Ἰταλίας 92, Ἰσπανίας 33.25, Ἀμστερνταμ 12.093, Στοκχόλμης 18.152, Βρυξελλῶν 43.09, Βουκουρεστίου 818, Βερολίνου 20.35 καὶ Βιέννης 34.45.

ΑΙ ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΞΙΩΝ

ΤΙΤΛΟΙ	ΑΝΩΤ.	ΚΑΤ.	ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ	
			24)1	23)1
Ἐθνικῆς....	59900	59500	59500	59800
Ἀθηνῶν	716	710	715	706
Ἀνατολῆς...	1060	1060	1060	1045
Ἐμπορικῆς..	748	748	748	748
Βιομηχανίας	170	167	167	167
Ἐθν. Ἀτμοπλ.	260	260	260	260
Οἰνοπνευμ...	395	390	390	390
Οἴνων	955	940	940	960
Ἠλεκτρ. Σιδ.	600	600	600	600
Ἠσαΐα......	24	21	23	21
Πυριτιδοπ..	1610	1600	1600	1605
Λιπασμάτων	1230	1195	1225	1150
Ἔργον......	255	252	255	250
Μακρῆ......	780	775	780	760
Σ.Π.Α.Π...	580	579	579	578
Ἐριουργίας..	280	269	280	265
Πειραϊκῶν..	180	172	175	164
Χρώματα ...	380	380	380	380
Διαμαντοπ...	101	100	101	100
Καπνοῦ.....	272	268	270	268
Τέκτων.....	147	135	143	120
Ἠλεκτρικῆς .	365	358	364	361
Ἀνταλλάξιμ .	876.—	874.50	876.—	874.50

ΑΙ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ

Ἀνταλλάξιμα 8 ο)ο. — Διεκυμάνθησαν μεταξὺ τῶν 874.50 καὶ 876 (κλείσιμον).

Ἀνταλλάξιμα 6 ο)ο. — Ἐσημειώθησαν πράξεις εἰς τὰ 701.

Ἑλλήνων ὑπηκόων. — Διεκυμάνθησαν μεταξὺ τῶν 426.50 καὶ 428 (κλείσιμον).

ΔΕΛΤΙΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

Κλείσιμον 24ης Ἰανουαρίου 1930

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ		ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ	
5 ο)ο 1881	5205	2 1)2 ο)ο 1898	64.—
5 ο)ο 1884	5205	5 ο)ο 1900	66 —
4 ο)ο 1887	4280	1 ο)ο 1906	51.—
4 ο)ο 1889	4230	6 ο)ο 1917	80.—
5 ο)ο 1890	5125	6 ο)ο 1918	78.—
5 ο)ο 1893	4950	8 ο)ο Α.Β.1919	84.—
2 1)2 ο)ο 1928	37000	8 ο)ο Γ.Σ.1925	82.—
4 ο)ο 1902	4125	5 ο)ο 1920 π.	195 —
5 ο)ο 1907	1225	5 ο)ο 1920 μ.	205 —
4 ο)ο 1910	4230	6 1)2 ο)ο 1922	99.25
5 ο)ο 1914	5510	6 ο)ο 1926	90 75
7 ο)ο 1924	7600	8 ο)ο 1926	96.75
7 ο)ο 1924	36000	8 ο)ο 1927	428 —
8 ο)ο 1925	77750	Ἀνταλλ. 8 ο)ο	876 —
6 ο)ο 1928	6625	Ἀνταλλ. 6 ο)ο	346.—
		Βουλγαρ. 6 ο)ο	701.—

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

2.— ο)ο 1904	71.—	7.— ο)ο 1926	265.—
2.50 ο)ο 1912	70.—	7.— ο)ο 1925	263.—
2.50 ο)ο 1904	5820	....	
....	....	....	

Γραφεῖον Γ. ΣΤΟΥΠΑΘΗ

ΜΕΤΟΧΑΙ

Τραπεζῶν		Βιομηχανικ.			Οἰνοποιητικ.		Οἰκοδομικαί	
Ἐθνικῆς.....	59500	Ἑρμῆς.......		200	Οἰνοποιίας...	390	Ἡρακλῆς.....	730
Ἀθηνῶν.....	715	Καπνοῦ		270	Οἴνων.......	940	Τιτάν........	3275
Ἀνατολῆς....	1060	Ἀπόλλων.....		100	Καμπᾶ	280	Ξυλείας......	154
Λαϊκῆς......	5750	Βασιλειάδη...		300	Ἠσαΐα.......	23	Τέκτων.......	143
Ἐμπορικῆς....	748	Πυριτιδοπ ...		1600	Ἕνωσις......	130	Ἔρθα........	500
Πειραιῶς.....	375	Λιπασμάτων..		1225	Γεωργ. Βιομ..	259	Ἄτλας.......	60
Βιομηχανίας.	167	Χρωμάτων...		382	Κασταλία....	26	Ἔργον.......	255
Οἰκονομίας...	68	Ἄγκυρα		35	**Διάφοροι**		Κέκροψ......	250
Κεντρικῆς....	280	Βιό.........		200	Ἠλεκτρικῆς ..	364	Κύκλωψ......	132
Κοσμαδοπούλ.	800	Παλλάς......		255	Ἐνιαύας.....	340	Ἐργοληπτικὴ .	101
Θεσσαλίας...	7 —	Ἀβεζάπ......	26 —		Τίτλ. Ἱδρυτ..	60	Ὄλυμπος.....	190
Χίου........	71	Κυλινδρομ....		97	Ὑπεγγύων....	4400	ΑΚΤΕ.......	51
Ἑλ. Ἐμπ. Πίσ.	220	Ἥλιος.......		30	Κορίνθου.....	300	Πρώτη Οἰκοδ.	250
Ἀγγλοαμερικ.	0.40	Ψυγεῖα.......		215	Γεν. Ἀποθ....	565	Καψαμπέλη ..	129
Καραβασίλη..	8500	Ἀθηνᾶ........		120	Ἐξαγ. Καπνῶν	4900	Ἐλλούλ	45
Σάμου.......	16	Παγ. Πατησ.		70	**Ἀνθρακευτ.**		**Ὑφαντουργ.**	
Λακωνίας....	110	Ἀλεξόπουλοι..		20	Ἀλιβερίου....	54	Πειρ. Ἐπιχ...	175
Κτηματικῆς..	1905	Σάντας.......	16 —		Ἀνθρακωρ....	6.—	Ἐριουργίας...	280
Ἀτμοπλοΐων		Κονσέρβαι....		270	Ἐπ. (κοιναί)..	50	Βερμίου......	470
Κάππαρη	6.—	Ψυγ. Πειρ....		295	Ἐπ. (προν.)..	130	Ἔρια	120
Ἀχαϊκῆς.....	110	Ἀνατολὴ.....		105	Λαυρίου......	9 —	Ἑλλην. Ταπητ.	85
Ἐθνικῆς.....	265	Χημ. Βιομηχ..		106	Ὠρωποῦ.....	55	Χρυσαλλίς ...	110
Μιχαληνοῦ ...	545	Μακρῆ.......		780	**Σιδ)μικαί**		Βάμβαξ.......	100
Χιακῆς	355	Ἅλατος......		105	Θεσσαλίας ...	1030	Ὑφαντουργ...	40
Γιαννουλάτου.	135	....			Σ.Π.Α.Π ...	579	Ἀθηναΐς......	195
Κροκοδείλου..	280	....			Ἠλεκτρ. Σιδ..	600	Ἐμπειρίκος ...	130
							Ναθαναήλ	450
							Φανελλοποιΐας.	80

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἡ χρηματαγορὰ ἐξηκολούθησε καὶ χθὲς τὰς βελτιωτικάς της τάσεις, συνεπείᾳ ἀγοραστικῆς κινήσεως. Τὸ κλείσιμον ἦτο ἐπίσης σταθερόν.

ΤΙΤΛΟΙ ΕΚΤΟΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

Ἐκδοτικῆς 7245—7260, Χαρτοποιΐας Αἰγίου 265, Κάδμος 130, Φὶξ 520, Φῶς 80, Ἱπποδρόμου 390, Πουλόπουλος 194.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ

Σῖτος Χάρντ Βίντερ Νο 1 δολλ. 5.53 κατὰ 100 χιλ. τσὶφ ἕτοιμος.

Ἀραβόσιτος ἐγχώριος δρχ. 4 κατ' ὀκᾶν ἐλ. μικτ. ἕτοιμος.

Βουλγαρίας δρχ. 4.10 κατ' ὀκᾶν ἐλ. μικτ. ἕτοιμος.

Κοντσιτοῦρα δρχ. 4.40 κατ' ὀκᾶν ἐλ. μικτὸς ἕτοιμος.

Βρώμη Τύνιδος δρχ. 4.85 κατ' ὀκᾶν ἐλ. μικτ. ἑτοίμη.

Κριθὴ Ρουμανίας δρχ. 4.40 κατ' ὀκᾶν ἐλ. μικτ. ἑτοίμη.

Κύπρου δρχ. 4.30 κατ' ὀκᾶν ἐλευθέρα μικτ. ἑτοίμη.

Φασόλια Βουλγαρίας Λ. Στ. 19 κατὰ τόννον τσὶφ ἕτοιμα.

Καφὲς Βίλλε Νο 5 σελλ. 55) κατ' ἀγγλ. στατ. τσὶφ φόρτ. ἄμεσος.

Ζαχχάρεις Τσεχοσλοβακίας Λ. Στ. 11.7.6 κατὰ τόννον τράνζ. ἀποθ. ἑτοίμη.

Ἰάβας δρχ. 18.85 κατ' ὀκᾶν ἐλ. ἑτοίμη.

2α ΕΚΔΟΣΙ

ΟΙ ΡΩΣΣΟΙ ΘΕΩΡΟΥ ΙΣΤΟΡΙΚΗΝ ΤΗΝ ΗΜΕΡ ΤΟΥ ΔΙΑΠΛΟΥ ΤΩΝ ΣΤΕΝ ΥΠΟ ΤΩΝ ΔΥΟ ΠΟΛΕΜΙΚ

“Ο ΡΩΣΣΙΚΟΣ ΣΤΟΛ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΤΟ

ΡΩΜΗ, 24 (Τοῦ ἀνταποκ τοῦ μας). — **Τηλεγραφοῦν ἐ Μόσχας ὅτι ὁ διοικητὴς τῆ Ρωσσικῆς μοίρας τῆς Βαλ κῆς Βακτορὸβ ἀπηύθυνε συγ χαρητήριον τηλεγράφημα πρὸ τὸν ναύαρχον Γκάλε τῆς μοί ρας τοῦ Εὐξείνου διὰ τὴν διέ λευσιν τῶν δύο ρωσσικῶν πο λεμικῶν διὰ τοῦ Βοσπόρου. Ἐν τῷ τηλεγραφήματί του τ νίζει ὅτι ἡ ἡμέρα ἐκείνη θ παραμείνῃ ἱστορικὴ εἰς τὰ χρο νικὰ τοῦ ρωσσικοῦ στόλου κα θὰ ἀποδείξῃ ὁποῖον ἰσχυρὸ ὄργανον εἶνε εἰς τὰς χεῖρα τοῦ προλεταριάτου ὁ στόλο οὗτος.**

Η ΕΝΤΥΠΩΣΙΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΚΥΚΛΩΝ

Ἐλήφθησαν χθὲς καὶ ἐπίσημοι πληροφορίαι ἐπιβεβαιοῦσαι ὅτι ἡ Διεθνὴ Ἐπιτροπὴ τῶν Στενῶν ἐθεώρησε λ ξαν τὸ ζήτημα τῆς διελεύσεως τῶν δύο ρωσσικῶν πολεμικῶν διὰ τοῦ Βοσπόρου, χωρὶς νὰ συντρέχῃ περίπτωσις νὰ προβῇ εἰς κανὲν διάβημα. Κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας, τὰ δύο ρωσσικὰ πολεμικὰ δὲν εἶναι ντρέντνωτ, ὡς ἀρχικῶς ἐγράφη, ἀλλ' ἓν θωρηκτὸν καὶ ἓν ἀντιτορπιλλικόν. Κατὰ τοὺς ἐνταῦθα διπλωματικοὺς κύκλους ἐκ τῶν συγκεντρωθέντων στοιχείων προκύπτουν τρεῖς ἐκδοχαὶ ἐν σχέσει μὲ τὸν σκοπὸν τῆς ἐνεργείας τῆς Σοβιετικῆς Κυβερνήσεως.

Κατὰ τὴν μίαν ἐκδοχὴν τὰ Σοβιὲτ ἀπέβλεψαν διὰ τῆς ἐνεργείας των νὰ ἐπιστήσουν τὴν προσοχὴν τῶν Δυνάμεων ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς Ναυτικῆς Διασκέψεως τοῦ Λονδίνου καὶ εἰδικώτερον τῶν διεξαγομένων συνεννοήσεων διὰ τὸ Μεσογειακὸν σύμφωνον, ὅτι πρέπει νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν εἰς τὰς τελευταίας ταύτας καὶ ἡ Ρωσσία, διότι ἀποτελεῖ δύναμιν ἐν τῷ Εὐξείνῳ, ὁ ὁποῖος δὲν εἶναι παρὰ συνέχεια τῆς Μεσογείου.

Κατὰ τὴν δευτέραν ἐκδοχήν, ἡ Ρωσσία διὰ τῆς ἐνισχύσεως τῶν ναυτικῶν δυνάμεών της ἐν τῷ Εὐξείνῳ, ἐπεζήτησε ν' ἀσκήσῃ μεγαλυτέραν ἐπιρροὴν διὰ τὴν ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῆς Τουρκίας ἐμφάνισιν εἰς τὸ ζήτημα τῶν ναυτικῶν ἐξοπλισμῶν ἐν τῇ Μεσογείῳ.

Κατὰ τὴν τρίτην τέλος ἐκδοχὴν ὁ ἀντικειμενικὸς σκοπὸς τῆς Σοβιετικῆς ἐνεργείας ἦτο ὁ ἐξαναγκασμὸς τῆς Τουρκίας ὅπως ἀποτελέσῃ ἑνιαῖον μέτωπον μετὰ τῆς Ρωσσίας εἰς τὸ ζήτημα τῶν ἐξοπλισμῶν καὶ μὴ δεχθῇ προτ θησομένην τυχὸν συμμετοχήν της εἰς Μεσογειακὸν σύμφωνον ἄνευ τῆς εἰς αὐτὸ συμμετοχῆς καὶ τῶν Σοβιέτ.

ΠΑΡΕΠΕΜΦΘΗ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΕΙΟΥ Ο ΠΛΟΙΑΡΧΟΣ ΤΗΣ “ΧΡΥΣΗΣ„

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 24. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ἐξεδόθη σήμερον τὸ βούλευμα τῆς εἰσαγγελίας διὰ τὴν ὑπόθεσιν τῆς συγκρούσεως τῶν ἀτμοπλοίων «Χρυσῆ» καὶ «Βάρνα». Συμφώνως πρὸς τὸ βούλευμα οἱ δύο πλοίαρχοι παραπέμπονται ὅπως δικασθοῦν ἐνώπιον τοῦ κακουργιοδικείου τὸ ὁποῖον ὥρισεν ἤδη τὴν 2αν Φεβρουαρίου ὡς ἡμέραν διεξαγωγῆς τῆς δίκης. Οἱ δύο πλοίαρχοι δὲν προεφυλακίσθησαν.

ΝΕΑΙ ΑΞΙΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΓΑΛΛΩΝ ΟΙΝΟΠΑΡΑΓΩΓΩΝ

ΠΕΡΙΠΛΕΚΟΥΣΑΙ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 24. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ἡ ὁμὰς τῶν ἐκ τῶν οἰνοπαραγωγῶν περιφερειῶν γερουσιαστῶν συνελθοῦσα σήμερον ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Σεγρὸν ἐνέκρινε, μετὰ ἐπισταμένην ἐξέτασιν τῆς καταστάσεως τὴν ἀποσταλεῖσαν εἰς τὸν πρωθυπουργὸν κ. Ταρντιὲ ἐπιστολήν, διὰ τῆς ὁποίας τονίζεται ἡ ἀνάγκη ὅπως ἡ Κυβέρνησις συνεχίσῃ μετὰ τῆς Βουλῆς τὸ ἔργον τῆς ἐξασφαλίσεως τῶν Γάλλων οἰνοπαραγωγῶν.

Εἰδικώτερον οἱ συνελθόντες ζητοῦν ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν ὅπως προβῇ ταχύτατα εἰς τὰς ἀναγκαίας διατυπώσεις διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐφαρμογὴν τοῦ τελευταίου νόμου καὶ καταθέσῃ νομοσχέδιον ἐξασφαλίζον εἰς τοὺς Γάλλους οἰνοπαραγωγοὺς τελωνειακὴν προστασίαν, τὴν ὁποίαν ἀπὸ πολλοῦ οὗτοι ζητοῦν, ἵνα ἀποφευχθῇ εἰς τὸ παρὸν καὶ εἰς τὸ μέλλον ὁ κίνδυνος νὰ εὑρίσκεται ἡ γαλλικὴ ἀγορὰ εἰς τὴν διάθεσιν τῆς ξένης εἰσαγωγῆς. Ἐν τούτοις ζητεῖται ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν νὰ λάβῃ καὶ γενικώτερον σειρὰν μέτρων καὶ νὰ ὀργανώσῃ προπαγάνδαν ὑπὲρ τῶν γαλλικῶν οἴνων.

ΕΙΣ ΑΔΙΕΞΟΔΟΝ Η ΝΑΥΤΙΚΗ ΔΙΑΣΚΕΨΙΣ

Η ΙΤΑΛΙΚΗ ΑΞΙΩΣΙΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 24 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ἡ Ναυτικὴ Διάσκεψις τοῦ Λονδίνου παρακολουθεῖται εὐρέως ὑπὸ τοῦ γαλλικοῦ Τύπου, τονίζοντος τὴν σαφήνειαν τῶν γαλλικῶν ἀπόψεων, ἐμπνεομένων ἐκ τῆς θελήσεως τῆς εἰρήνης καὶ τῶν ἀναγκῶν τῆς ἐθνικῆς ἀσφαλείας.

Ἡ κατάστασις ὅμως περιπλέκεται εἰς τὴν Διάσκεψιν λόγῳ τῆς ἀξιώσεως τῆς Ἰταλίας περὶ ἐξισώσεως τῶν δύο στόλων, τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Γαλλίας, θεωρουμένης ἐνταῦθα ὡς παραλόγου, ἐφ' ὅσον δὲν στηρίζεται ἐπὶ τῶν ἰταλικῶν ἀναγκῶν, ἀλλὰ ἐμπνέεται ὑπὸ τῆς πολιτικῆς τοῦ γοήτρου.

Γενικὴ ἐνταῦθα κρατεῖ γνώμη ὅτι ἡ Διάσκεψις, παρὰ τὰς προηγηθείσας συνομιλίας, εἶνε εἰσέτι διστακτικὴ εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς οὐσίας τῶν ζητημάτων.

ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΕΡΑΤΟΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 24 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)—Εἰς τὴν Καβάλλαν μία χωρικὴ ἔτεκε τέρας μὲ δύο κεφαλάς, τὸ ὁποῖον ἀποστέλλεται εἰς Ἀθήνας.